

Денні тексти і коментарі на 1938 рік

Corporate Publishers

Watch Tower Bible & Tract Society
Peoples Pulpit Association
International Bible Students Association

124 Columbia Heights
Brooklyn, N. Y., U.S.A.

Branch offices appear on last page

Copyright, 1937, by
Watch Tower Bible & Tract Society

Made in United States of America

Річний текст на 1938 рік

«Не бійтесь ... се війна Божя». – 2 Парал. 20:15

Єгова з ласки своєї відкрив слугам своїм, хто становить Його дійсних ворогів. Він приказав їм виступити до битви з ворогом і воювати. «Вірного і розумного слугу» клясу Господь настановив доморядниками над всіма Його земними інтересами царства або «майном» і приказав своїм слугам дбати, охороняти і продвигати вперед інтереси царства. Йонадаби приєднуються до останка в їх праці свідоцтва. Видимими знарядями сатани, виставлені проти Божого народу є релігійністи, яким оказують поміч і піддержку фінансові і політичні провідники. Ті видимі представники диявола змовились разом щоб відібрати від «вірного і розумного слуги» їх «майно» або справи царства і знищити Божий народ. Беручи до уваги те, що зла зграя ворогів виступила проти них, вірні слуги Єгови вповні усвідомлюють свою неспосібність подолати ворога. З погляду людського стан слуг Божих тепер на землі здається безнадійним; та не так є в дійсності.

Єгова порушив свій завітуючий народ, Ізраїль і його ворогів, себто Моабіїв, Амоніїв та горян Сеїра, щоб створити пророчу картину відображаючи в теперішнім часі відношення Його завітуючих людей до їх ворогів релігійністів і інших. Як тоді, так і тепер є великої сили товпи ворогів, що виступили проти незначного числа Божих слуг на землі і останні розуміють, що самі в собі вони не мають сили протистояти; однак вони не бояться ні диявола ані будь-кого з його видимої орди. Вірні сполягають на Бога, котрий говорить до них: «Свято шануйте Єгову сил небесних і Його вам боятись». Війна тепер поступає вперед і многочисленний ворог дальше наступає з кровожадним наміром, хвальбою і галасом. Для заохочення і запевнення своїх вірних слуг, Єгова тепер каже до них: «Не бійтесь і не лякайтесь з причини сієї великої орди; бо не ваша се війна, а Божя». Війсь-

ка під провідництвом Ісуса Христа є непобідимі і прийшов час, щоб оправдати ім'я Єгови. Виконуючи кожен приказ Господа, Його вірні слуги є запевнені мати часть з Ним в Його цілковитій перемозі над ворогом. Нехай вірні слуги і їх співтовариші тепер вповні з'єднаються в діяльності маршируючи проти ворога і в той час як вони йдуть, дальше співають хвалення Всевишньому і Його славному Царю. Ворог буде лизати порошок, а Божі вірні слуги будуть бачити це і радуватись.

Денні тексти і коментарі.

**Коментарі слідуючи за денними текстами є
взяті із Вартової Башти.**

1 січня.

(332)

**«Високо над народами Єгова, над небесами слава
Його. Хто подібний Єгові Богу нашому, котрого
місце перебування на висотах?»**

- Псальма 113:4,5, А.П.В.

Єгова є Всевишнім. Він – Сотворитель неба і землі, й
вся повнота їх належить до Нього. Від самого почину Він
замірів, що всі сотворіння мають славити Його ім'я радіс-
но. Той замір напевно здійсниться. Вірні старинні пророки
писали про той замір. Ісус часто робив натиск на важність
возвеличення Єгового ім'я, і апостоли Ісуса Христа часто
говорили про найвисшість Єгового ім'я. Та коли так звані
«послідувачелі Ісуса Христа» зачали практикувати релігію
й назвали її «Християнською релігією», вони скоро загу-
били видіння про ім'я Всевишнього й про важність возве-
личення Його святого ім'я. Через певний протяг часу в
храмі та справа стала ясна їм, і тепер, дякувати Богу, вірні і
правдиві бачать, що ім'я Єгови є велике і буде оправдане.
(В.Б. 1.01.1937 р.)

2 січня.

(273)

«І напій з його всі народи, що до них тебе посилаю.

І вип'ють вони». – Єрем. 25:15,16

Свідки Єгови мусять нести вість Царства і проголошу-
вати її, незважаючи на жодну організацію. Вони лише не-
суть вість Всемогучого Бога і не вимагають якої-будь поша-
ни для себе. Се є неможливим для свідків Єгови заставити
«християнство» пити сього кубка, але вони несуть вість до
«християнства», щоб повідомити їх про Божі заміри. Єре-
мія не міг «заставити всі народи... пити», він лише доручив
кубок з напоєм, до котрого Єгова присилує тих кому назна-

чено випити. Так і сьогодні, свідки Єгови несуть Божу пророчу вість до уваги людей і народів, а се є Всемогучий Бог, котрий заставить їх пити кубка сеї лютості. (В.Б. 1.11.1937 р.)

3 січня.

(87)

«Набирайся премудрості, набувай розуму; не забувай сього й не відхиляйся від речей з уст моїх».

— Прип. 4:5.

Розуміння не значить мати лише умову здібність збагнути якусь ідею або проблему або питання. Окрім сього се значить бути розсудним, бачним, предвидіти й взяти мудрий шлях, а понад усе мати властиве вирозуміння й оцінення споріднення сотворіння до Всемогучого Сотворителя. З поступом чоловіка в знання й вирозумінню Бога і Його замірів, і єслі серце того чоловіка є праве до Бога, то його оцінення буде чим раз більше зростати й свідомість збільшатись. Сотворіння, що зачинає діставати розуміння має не лише пошану до Сотворителя, але також перебуває в жасі й страху відносно Його неограниченої сили, Його точної справедливості, Його звершеної мудрості і Його безграничної любові. Воно бачить, що продовження його життя залежить від того, чи воно буде прийнятним Господеві. (В.Б. 15.05.1937 р.)

4 січня.

(194)

«Вірою приніс Авель луччу жертву Богоу ніж Каїн, через котру свідчено (йому), що він праведний».

— Жид. 11:4.

Практикування релігії взяло свій почин від Адама й Єви. Сим вони виразили своє самолюбне бажання посідати те, чого їх Сотворитель не дав їм. Ціль диявола в запровадженню релігії була, щоби відвернути посвяту чоловіка від Бога; і се становить безперечний доказ, що диявол є творцем і отцем усіх релігіїв. У почині діти Адама не були тор-

говельними аж Каїн зачав практикувати релігію, прийнявши форму почитання, але без віри в Бога. Він не мав любові до Бога, ані правдивого почитання до Бога. Тоді наступив великий злочин убивства поповнений Каїном, і до чого він був спонуканий релігією. Адамів син Авель ніколи не був релігійстом, бо він був вповні послухний Богу Єгови, своєму Сотворителеві, і отримав Його признання. (В.Б. 1.04.1937 р.)

5 січня.

(10)

«Збирайтесь, і йдіть на него, ставайте до бою!»

- Єрем. 49:14.

Ісус Христос в храмі розділяє і судить народи, повелюючи кожному утотожнити себе, тоді як всі сили лукавого ворога збираються проти тих, котрі служать Богу. Всі такі є противниками Бога і Його Царства. Незалежно від того наскільки Християнин любить мир і спокій се не є час шукати відокремлення і спокою. Се є час війни проти ворога. Се сконечності мусить бути час миру в рядах Господнього народу, у той час як вони мусять перебувати разом в єдності і воювати в одній непорушній шерензі. Всі в Божому храмі є тепер під керівництвом Христа і мусять бути одного ума, себто, ума Христового. Бог Єгова і Ісус Христос виступили проти ворога, і всі хто по стороні Бога і Христа мусять зайняти їх позиції проти ворога виконуючи свою часть в сій війні. (В.Б. 1.06.1937 р.)

6 січня.

(261)

«Противна Господу безбожного дорога».

- Прип. 15:9.

Диявол, противник Єгови, уживав і дальше вживає всяких можливих средств в противенстві до Бога. Одним із найбільш хитрих і підступних средств уживаних противником, і котре завдало найбільшої шкоди для людства, є релігія. Якщо б народи були обізнані, що релігія є від дияво-

ла, то безсумніву було б значно менше релігійоністів на землі. Тепер вже прийшов час для них бути обізнаними, що диявол через століття вживав релігію щоб противитись Богу і шкодити людям. Тому для користі людей доброї волі до Бога, котрі щиро бажають мира, блага, щастя і життя, тепер з натиском указується, що лукавство релігії повинно бути ясно представлено перед умами людей, щоб вони могли дістати повну нагоду остерегти себе. Проголошення сієї правди стягне велике переслідування. (В.Б. 15.06.1937 р.)

7 січня.

(321)

«Постануть бо лжехрести і лжепророки, й даватимуть ознаки та дива, щоб звести, коли можна, й вибраних». – Марка 13:22.

Ніхто із дійсно вибраних не буде ошуканий інтригами. Їх стараються ошукати, тому, що ми живемо тепер в кінці світа і лукава орда прикладає свої найбільші старання щоб ошукувати. Та вибрані не є сею клясою яку можна було би ошукати, бо вони є всякого часу пильні, щоб пізнавати правду і щоб могли чинити волю Божу. За се, що вони є чисті серцем і є пильні у виконанню Його закону, Єгова вислуховує бажання їхнього серця знати Його волю і бути під провідництвом Його через Ісуса Христа. Отже такі вірні одиниці будучи навчені Єговою і Ісусом Христом не можуть бути ошукані. Се становить їх обов'язок і привілей також передавати сю інформацію людям доброї волі до Бога оскільки є можливим про лукавих шахраїв і їхні шахрайства. (В.Б. 15.07.1937 р.)

8 січня.

(138)

«Об'явивши нам тайну волі своєї по благоволінню своєму, котру перше постановив у собі». – Єфес. 1:9

Перший замір Божий був заселити землю совершенною расою людей, а Його другий замір був сотворити духову клясу з-між людей. Отже Він замірив мати дві громади,

взяті з-між людей, що будуть жити на віки як оправдання Його слова і Його ім'я. Одна із тих громад буде духовна, а друга людська, і вони сконечності мусять бути співтоваришами. Між тими двома громадами не може бути незгоди. Бог Єгова не лише оправдає своє слово і ім'я через се, що Він на землі буде мати совершенних людей, що будуть вічно жити, але з-між людей Він візьме іще іншу клясу, котра буде вивисшена до найвисшого місця якого Люцифер ніколи не займав. Ті дві кляси в св. Письмі є названі співтовариші або «другині». Слово «співтовариш» значить «спільник, співучасник, сусід або брат». (В.Б. 15.08.1937 р.)

9 січня.

(73)

«Чи не від Бога ж угадування?» - 1 Мойс. 40:8.

Йосиф скористав з нагоди і повідомив льокаю і пекаря, що вияснення сих снів не було його власне, але походило від Бога, і сим він віддав честь Єгови і не приписав сеї чести собі. Пророцтва Єгови не можуть бути вияснені людьми, але вияснення приходить від Єгови і Він дає виrozumіння їх тим, що люблять і служать Йому. Ісус Христос у храмі є Тим великим Слугою і Вияснителем, і за Божим дозволенням і керівництвом Він дає вірним виrozumіння Божих пророцтв у Його приході до храму. Ті, що стараються перебігати Господа і виясняють пророцтва після своїх власних ідей, ті ніколи не дістануть властивого виrozumіння. Смирні, се ті, що чекають на Господа і шукають знання. «Він веде покірних до правди, і вказує смирному дорогу свою». — Пс. 25:9. (В.Б. 15.02.1937 р.)

10 січня.

(203)

«Дня сього став єси народом Господа, Бога твого.

Слухай же голосу Господа, Бога твого, і сповняй заповіді Його». — 5 Мойс. 27:9,10.

В часі судження храму вірні є признані, щоб вони «приносили жертву Господеві в праведності», і вони є при-

ведені в угоду о царство, і через се вони мусять доказати їх цілковиту вірність до Бога і затримати їх невинність, еслі вони хотять остатися живими. Від того часу розуміння вірного останка мусять збільшатися і вони мусять оціняти більше чим коли їх властиве споріднення до Бога і Ісуса Христа. Всі завітуючі, що остаточно дістануть побіду через Ісуса Христа мусять вірно сповняти Божі закони. Нехай ніхто не ошукує себе або не позволить ошукати себе, що хто лише зробив угоду о царство, то він напевно буде учасником воскресення з Ісусом Христом і царювати з Ним. Він мусять стрінати обставини вірності і сповняти їх аж до кінця. (В.Б. 15.05.1937 р.)

11 січня.

(266)

«Перш ніж ти появився із нутра матері твоєї, освятив я тебе: пророком для народів призначив тебе».

– Єрем. 1:5.

Єгова призначив Єремію до відповідального становища, і яко слугі Єгови йому сказано було йти і виконувати спеціальну роботу. «Єремія» означає «піднятий Єговою», або «Єгова установає», або «збуджений Єговою». Єремія був скромний і смирний, і від самого початку мав властиве оцінення обов'язків даних йому. «Смирність» не значить страхатися перед другими. Це значить готовність пізнавати і бути пильним, щоб довідуватись яка є воля Божа. Многі, що посвятилися чинити волю Божу мають велику трудність пізнати, що значить смирність. Тільки смирні властиво будуть бачити і оціняти поучення, що виходять з Божої організації і будуть на сторожі до їх виконання. (В.Б. 1.09.1937 р.)

12 січня.

(305)

«Єгова випробовує праведного, а безбожного й того, хто любить насилле, ненавидить душа його».

– Пс. 11:5, Роттердам.

Підлягаючи переслідуванню з причини вірності, Бог ставить на пробу своїх слугів, котра-то проба, - еслі властиво стрічається, - буде працювати для добра праведних. Єгова ненавидить нечестивих. «Яко ж писано: Якова злюбив Я, а Ісава зненавидів». (Римл. 9:13) Се не значить, що Бог любив Ісава почасти, а Якова більше. «Яків» представляє тих, хто вірно служить Єгові; «Ісав» представляє тих, хто практикує диявольську релігію для наживи; і Єгова ненавидить сю клясу, тому що всі такі знаходяться по стороні диявола. Беззаконниками і хто любить насильство являються головню релігійоністи. Той факт, що Господь чинить ясным Свій замір щодо нечестивців є сильним і переконуючим доказом, що час на вираження Єгового гніву проти безбожних є близький. (В.Б. 15.11.1937 р.)

13 січня.

(283)

«Священники й пророки й ввесь люд чули, як Єремія говорив сі слова в Господньому домі».

— Єрем. 26:7.

Чому Бог дає «християнству» таку виразну острогоу, з огляду на те, що Він заявив «ви не слухали»? Причина є та, щоб «християнство» могло бути належним чином повідомлене і через се могло понести своє власне беззаконня. Їх надходяче знищення не є чиеюсь виною, а їх власною. Тому, єдиний спосіб для Божих слуг звільнитись від відвічальності є давати «християнству» вість Божої остороги після Його приказу. (Езек. 33:8-12) Ніхто не може мати жадної розумної причини сказати тоді, що Бог виконав над ними поспішний присуд. Вони не зможуть сказати, що Бог не є довготерпеливий. Єгова дає їм подостатком остороги і часу щоб покаятись і для тої причини «незвичайне діло», себто, робота свідоцтва, виконується і буде дальше йти аж до Богом встановленого часу початку знищення. (В.Б. 1.10.1937 р.)

«Се будівля храму. Ісус же рече їм: Чи бачите се все? Істино глаголю вам: не зостанеться тут камінь на камені, щоб не зруйновано». – Маттея 24:1, 2.

Єгова не дозволить лукавству залишатись вічно. Без різниці як забагато добрих і справедливих діл хто-будь з людей може вчинити, но якщо вони опісля повернуть до беззаконства то їх попередньо чинені праведні діла не принесуть їм ніякої користі. Ізраїльтяни були Божим типічним народом зорганізований в справедливості і протягом деякого часу вони чинили праведні діла. Та той нарід був знищений. Нехай чесні і щирі люди тепер візьмуть осторогу, що Бог знищить «християнство» не зважаючи на хвальбу Римо Католицької Гієрархії та її противенство. Мільйони людей в межах «християнства» дивляться на релігійні організації, а особливо на Гієрархію і її будівлі, як місце безпеченства. Вони покладаються на силу цієї організації, що вона спасе їх. Вони всі зазнають певдачі і пропадуть в Армагедоні. (В.Б. 15.09.1937 р.)

«Нині ж даю всі ці займища на поталу слугі мойму Навуходонозорові; цареві Вавилонському, ... усі народи будуть служити йому». – Єрем. 27:6,7.

Ім'я «Вавилон» було взято сатаною, щоб стягнути зневагу на ім'я Єгови. Своїм постановленням Єгова призначив знищити Вавилон, організацію сатани; і це постановлення буде виконане в назначений час через Його вибраного слугу. В той час Єгова вживав Навуходонозора, царя Вавилонського, зіграти ролю або часть представляючи правильного царя світа Ісуса Христа. Отже можна властиво сказати, що коли ім'я Вавилон є ужите в пристосованню до діяльності Єгови, тоді воно значить «ворота (або шлях) до Бога». Ісус Христос є єдиною дорогою до Бога. (Йоана 14:6) Отже, здається є доцільним, що Єгова порушив царя Вавилонського

ділати яко виконатель над непокірним народом Юди і Єрусалиму, знищення яких представляло знищення «християнства». (В.Б. 15.10.1937 р.)

16 січня.

(98)

«І хто ж то призначив Тирові таку долю, що колись роздавав вінці, а купці в його були, наче князями, крамарі ж його – дуками в землі?» - Іса. 23:8.

Через століття Римо Католицька Гієрархія приписувала папі власть і силу коронувати і скидати земних царів. Для тих так окоронованих і підданих царів релігійонам Гієрархія стала «висшою властю». Гієрархія надає титули кого вона вважає пошанувати, і сим чином вона творить «князів церкви», і сі крамарі, ділають під розказом новочасного Тиру, є тими «дуками в землі». Єгова замірив знищити новочасний Тир, велику релігійну блудну організацію. І чому? Писання відповідають (вірш 9), «щоб понизити гординю славних». Се напевно значить, що Він понизить всяку славу забрану від Бога, до котрого вона належить, і котра невластиво наділена сотворінням. (В.Б. 15.04.1937 р.)

17 січня.

(101)

«І не ходіть за другими Бодами, щоб їм служити й припадати перед ними, й не запалюйте гніву Мого ділами рук ваших, а не буду посилати на вас лихої години». – Єрем. 25:6.

Подібно тому як Єремія доручував вість остороги і поучення Єгови до Жидів, так свідки Єгови тепер повинні продовжувати доручувати вість остороги і поучення людам, щоб вони мали нагоду утікати від ідолопоклонства і почитання диявола і його орди. Релігійонисти навчають людей вірити, що т. з. «володарі» є висшими властями, яким вони мусять віддавати повне послушенство, і що Гієрархія є найвисша серед висших властей і що еслі вони чинять це

в ім'я Боже, то вони віддають Богу то, що є Боже, а тому є безпечні. Єгова остерігає таких щирих людей через вістку, яку Він посилає через своїх вірних свідків, що вони мусять покаятися і відвернутися від диявольської релігійної організації, що зневажає ім'я Єгови. (В.Б. 1.11.1937 р.)

18 січня.

(52)

«Що ж тоді закон? Задля переступів додано його, доки прийде насіння, котрому обігувано».

– Гал. 3:19.

Робити образ будь-чого, що є на небі на подобу самого Господа і почитати Його або поклонятись перед ним є порушенням Божого основного закону. Щоб зберегти їх від диявола людям було сказано поклонятись Господу Богу, а стримуватись від почитання образів. Уживати будь-якого образу у зв'язку з почитанням Господа становить гріх. Отже Бог дав Свій закон людям, щоб схоронити їх від впливу і сили диявола, який орудуючи головно через релігію старатись відвернути всіх людей від Всемогучого Бога. Божий закон очікував приходу обіцяного Насіння, Ісуса Христа, і Єгова дав закон по причині гріха щоб зберегти Ізраїля та щоб вони могли бути у властивім стані прийняти те Насіння. (В.Б. 1.07.1937 р.)

19 січня.

(148)

«Ось-ось почується жалібний клик пастирів і плач між передовими в отарі, спустошить бо Господь їх пасовище». – Єрем. 25:36.

Спочатку духовенство заголосить, а тоді слідує за ними ридатимуть «передові із їх стада». Єгова приказує їм ридати і вони не можуть оминати цього «тому що Єгова спустошить землі де вони кормились». (Ром.) Мільйони людей доброї волі чують правду втікають від рабства «зорганізованої релігії» і така переміна винищує давні родючі пасовища духовенства. Хотя й величезна кількість людей вті-

кає, та багато більша, основна маса населення полишається визискувані Гієрархією і іншими релігійністами. Цілковите спустошення релігійних пастирів візьме місце з початком Армагедону, Божого «дивовижного діла», коли-то через Ісуса Христа Єгова зломить їх силу цілковито. Бачачи свої заведення скоро покрушені Гієрархія і передові в отарі голосно заридують з великої розпуки. (В.Б. 1.12.1937 р.)

20 січня.

(112)

«І душу мою кладу за вівці». – Йоана 10:15.

Ісус положив своє життя за тих, що повірили в Нього і служать Йому в послушенстві до Божих приказів. Кров-Життя Ісуса Христа купила тих з роду людського, що вірують і є послухні, а не за нікого іншого. Жертва викупу не принесла користі добровільним і умисним грішникам. Адам був добровільним грішником, тому що він був свідомий о Божім законі й був засуджений на смерть яко наслідок свого непослушенства. (1 Тим. 2:14) Отже нема причини вірувати, що жертва викупу була дана в користь Адама, але що вона була дана за потомків Адамових, котрі вірують в Господа Ісуса Христа і є послухні. Всі Писання доказують, що хто отримає спасення, той мусить вірувати в Бога і Ісуса Христа і бути послухним. Спасення походить від Бога і через Ісуса Христа і дається його лише тим, що вірують і слухають Бога і Христа. – Римл. 6:23; Жид. 5:9. (В.Б. 15.08.1937 р.)

21 січня.

(292)

«Стань на подвіррі в дому Господньому та промов до всіх горожан, що приходять на почитання з усіх міст Юдиних до Господнього дому, всі словеса, що заповім тобі казати їм; ні слова не уйми».

– Єрем. 26:2.

Єремія не чинив ревізії в даній йому вістці незважаючи зовсім на ніяку причину. Господь Бог приказав свідкам Єгови говорити, і зазначив у своїм слові що вони повинні

говорити і для них просити дозволу або подавати цензурі було б прямим порушенням Його приказу. Боятися тілесного покарання, або старатися приподобитись людям чи вважати на «добросусідські відношення» або т. з, «національний патріотизм» чи ще що-будь інше не може бути дозволено щоб стало перешкодою в цілковитому послушенстві до Божого приказу. Нічого не може бути вимівкою чи оправданням щоб вживати пом'якшень або опускати деякі частини післання правди. Свідки Єгови повинні зрозуміти, що вони не мають права, сили ані власті, щоб змінити чи замінити що-небудь в Божій вістці. (В.Б. 15.09.1937 р.)

22 січня.

(227)

«Щоб звіщали чесноти Його». – 1 Пет. 2:9.

Головна відвічальність положена на громаді храму є звіщати ім'я й хвалу Бога Єгови і Його Царя. Се можна зробити через повідомлення людей, що єдиним правдивим Богом є Єгова і, що Його Царство під Христом є єдиною надією для людства. Єгова виразно зазначив чому Він положив сю задачу на своїх людях і післав їх проповідувати Його ім'я; а ся причина є, щоби повідомити світ, що вскорі Бог об'явить свою всевишність через знищення сатани і цілої його організації. Сі річі становлять справи царства, і на сі справи царства мусить звернути точну увагу «вірний і розумний слуга». Єслі ви належите до громади храму, то ви пильно будете старатись чинити вашу часть і пильно звіщати про ім'я й царство Бога Єгови, пам'ятаючи, що Бог сказав: «Все в храмі його – все говорить: величие!» (Пс. 29:8) Ті, хто занедбав або відмовився звіщати сі великі правди на славу Єгового ім'я, той тепер не знаходиться в храмі. (В.Б. 15.12.1937 р.)

23 січня.

(142)

«І дала ім'я йому: Йосиф». – 1 Мойс. 30:24.

Ім'я «Йосиф» має двояке значіння. В часі його народження його мати Рахеля сказала: «Одняв Бог докір мій», і

назвала його «Йосифом», що значить «однятелем», т.е., однятелем наруги. І тоді Рахеля сказала: «Дай мені, Господи, і другого сина», означаючи «збільшення». Ось так вона предсказала, що Той котрого Йосиф представляв мав бути Оправдателем ім'я свого Отця, що Він осуне зневагу з Його ім'я, і побільшить число тих, що затримують їх невинність до Бога і прославлять Його ім'я. Йосиф протягом сім років голоднечі в Єгипті і навколишніх краях, типічно або в меншій мірі сповнення був «насінням» Якова у котрім всі роди землі, котрі будуть слухати його, остануться живими і благословенними. Отже Йосиф головно представляв Ісуса Христа, «насіння Авраама» після обітниць. (В.Б. 1.02.1937 р.)

24 січня.

(306)

«Йосиф же правив землею; він і продавав усім землянам. Поприходивши ж брати Йосифові вклонились йому лицем до землі». – 1 Мойс. 42:6.

Фараон і Йосиф разом становили «висші влади» в Єгипті, і так вони представляли Єгови й Ісуса Христа, дійсну висшу владу. Всі сотворіння повинні слухати «Висших властей» Єгови і Ісуса Христа радше чим усіх людей. Йосифові півбрати представляли клясу людей, що шукають Господа найперше для самоохорони і котрі опісля пізнали Його любов і доброту і радо поставили себе під контроль Господню. Однак се сталося аж в 1935 р., що Господь відкрив, що се «інші вівці» кляси становлять «велику громаду», і будуть вічно жити на землі; і від того часу головно ті «вівці», показали свою більшу любов і посвяту до Господа, служачи Йому і Єгові радісно, тому що вони люблять і мають часть в оправданні Його ім'я. (В.Б.1.03.1937р.)

25 січня.

(249)

«Призначив се Господь Саваот, щоб понизити гординю славних, щоб впокорити знатних у землі». – Іса. 23:9.

Написано є про Єгову і Його небесну організацію: «Із Сиона звершеної краси засияв Бог». (Пс. 50:2) Гієрархія неправильно вхопилась сього тексту і мильно вживає його, і вдає, що вона представляє Бога, і приписує собі красу і славу, що належить лише до Бога. Тим-то Єгова заявив свій замір «понизити гординю краси». (Ром.) Сі так звані «поважні» люди є средством сатани і через се ворогами Бога, і в битві великого дня Бога Вседержителя, в день Його гніву, Він знищить їх. «Незвичайне діло» Єгови є тепер відкрити дволичність і лицемірство тих самозваних «дуків», і осунути із землі лицемірні релігійні організації, а опісля Він цілком збурить всю організацію сатани. (В.Б. 15.04.1937 р.)

26 січня.

(12)

«Ось бо, я починаю насилати лиху годину на се місто, що на йому наречено моє ім'я, а ви б то zostались не покарані? Ні, кара немине вас; бо направлю меч проти всіх живущих на землі».

— Єрем. 25:29.

Божий суд нового Єрусалиму, тобто вірного останка на землі не причинить їм шкоди, тому що Бог одобрив їх і покрив вірну клясу одежою справедливості, щоб вони могли приносити Йому жертву в праведності. Їм дав Він своє признание. Та організація, що зухвало привласнила ім'я Бога і Христа і стягнула велику зневагу на те ім'я і дальше чинить так, займає якраз противну позицію. Проти тієї невірної товпи, 'проти того міста (організації), що моїм ім'ям є назване, але сталося невірне до мене' Бог наложитиме кару і та кара зазначить початок Армагедону, тобто початок Його «дивовижного діла». (В.Б. 1.12.1937 р.)

27 січня.

(278)

«Тим же оце й ми, маючи кругом нас таку тьму свідків, відложивши всяку гордість і гріх, що путав нас, з терпінням біжимо на боротьбу». — Жид. 12:1.

Ті «свідки» одержали Боже признание із-за їх цілковитого відокремлення від релігії, непохитної відданості і вірності до Божих приказів. Ті, котрі згодилися чинити волю Божу і йти слідами Ісуса повинні звернути увагу на тих вірних свідків, котрі йшли раніше, та й поступати подібним напрямом. Ніхто не може вірно і правдиво служити Богу і позволити чому-будь розділити свої почування між Богом, а сотворінням. Він не може практикувати релігію і в той самий час служити Богу. Він мусить відложити на бік ті тягарі й чинити як це апостол чинив і говорив: «Одно роблю». (Филип. 3:13), себто йти стопами Ісуса і виконувати Божі прикази. Релігія є виразним противником приказів Всемогучого Бога. (В.Б. 1.07.1937 р.)

28 січня.

(39)

«Дарма, що ви не слухаєте їх; То я з сим домом зроблю те, що з Силомом, а місто се подам на прокляття всім народам на землі». – Єрем. 26:5,6.

Подібно Він вчинить з «християнством». Таким чином Єгова показує, що Він ніколи не давав свого одобрення релігії, але що духовенство практикуюче релігію є знарядом сатани і вжите на зневажання імені Всемогучого Бога і то без різниці чи вони є свідомі того чи ні. Нарешті всі ті вперті зневажники будуть знищені без нагоди на навернення. Як Єгова усунув із Силома все, що тичиться Його почитання, так Він усуне з «християнства» все, що було вдаваною набожністю і таким чином відокриє, що т. з. «християнська релігія» є ошуктом і сіттю диявола, щоб відвертати людей від Бога. Він засвідкує, що ніхто не буде схоронений окрім тих, котрі почитають Його в душі і правді. (В.Б. 15.09.1937 р.)

29 січня.

(299)

«Так само й віра, коли діл немає, мертва сама по собі». – Якова 2:17.

Знаходяться такі, що вважають себе за правдивих послідователів Христа і не оціняють царства, бо вони йдуть іншим шляхом і не показують дійсної віри в Бога і Його царство і не мають щирого бажання служити Йому. Сей факт, що вони беруть малу або зовсім ніяку участь яку Бог приказав виконувати і яка мусить бути виконана по Його волі, становить доказ, що вони інтересуються царством дуже мало або зовсім ніц. Ті, що йдуть на зібрання Божих людей і чують, що вість правди проголошується і чують, що робиться натиск на прикази, що Євангелія мусить проповідуватись і мимо того йдуть своїм власним напрямом і нехтують заповідями Господніми і відмовляються і не хочуть брати ніякої участі в проповідуванню сієї Євангелії царства, сим вони показують, що вони ніяк не оціняють царства і ніколи не дозволиться їм бути учасниками Його овочів, хіба що вони скоро пробудяться і стануть дійсно активними. (В.Б. 15.12.1937 р.)

30 січня.

(252)

«І не зісталось нікого при Йосифі, як признавався братттю своїму». – 1 Мойс. 45:1.

Всім людям доброї волі Єгова тепер відкриває Більшого-чим-Йосифа і дає до відома, що життя й всі його приналежні благословенства, послухні люди можуть отримати через Ісуса Христа. Як колись страшна голоднеча була в Єгипті і навколишніх краях, так тепер страшна голоднеча панує з причини браку знання про дорогу до життя серед усіх тих, що знаходяться під пануванням сатани. Як колись Йосиф відкрив себе своїм братам, так тепер Більший-чим-Йосиф, Ісус Христос, Спаситель людства, дає себе спізнати для всіх тих, що бажають справедливості і життя. Йосиф повелів кожному вийти з перед його присутності за винятком своїх пів-братів. Чи не піддає се сильно думку, що лише люди доброї волі до Бога і котрі лише слухають вістки о царстві і признають і приймають як Спасителя світа і звертаються до Нього, будуть спасені, і що інші поринуть в пекелі в Армагедоні? (В.Б. 15.03.1937 р.)

31 січня.

(301)

«А правила ними жорстоко й насильно. Так говорить Господь Бог: Ось, Я встану на пастирів, і вимагатиму вівці мої з їх рук ... і вибавлю вівці мої».-

Єзек. 34:4,10. англ.

Се є задача останка давати поміч і потіху, а особливо «іншим вівцям» або Йонадабам, помагаючи їм дістати знання і оцінення Божого заміру вираженого в Його слові. Ті «інші вівці» прийшли до Господнього дому або організації, і їх не можна відпихати, копати або відкидати, але обходитися з ними ласкаво, щоби їм помочи. Ті з останка, що показують духа Господнього, що є всякого часу несамолюбство. Вони будуть стримуватись панувати над іншими, чи ті інші є останок чи Йонадаби. Вони укажуть свою ласку до Йонадабів і будуть пам'ятати, що Господь руководить своєю організацією і що всі люблячі Господа пристосують себе до наказів які приходять через Його організацію. (В.Б. 15.05.1937 р.)

1 лютого.

(148)

«Оце ж підпережи бедра твої, рушай і говори до них усе, що накажу тобі; не страхайся перед ними, щоб

Я не покарав тебе в очах у них».- Єрем. 1:17.

Тепер прийшов час назначений Єговою, щоб повідомити релігійоністів, котрі заявляють, що представляють Бога і Христа, про Божі присуди проти них, і коли вони будуть виконані. Вповаючи на Єгову і вірно виконуючи Його прикази, свідки Єгови є запевнені отримати Його охорону. «Се вчинив я тебе днесь неначе утвердженням замком і залізним стовпом та мідяною стіною на всю отту землю». (Єрем. 1:18) Вони не повинні вагатися чи йти на компроміс із-за виставленого проти них противенства через сатанських представників, але повинні йти вперед в силі Господа вповаючи цілковито на Нього. Це є Божий день суду і Його свідки мусять, довіряючись Богу, об'являти Його присуди. (В.Б. 1.09.1937 р.)

«Возьми сього кубка з вином пересердя мого». –

Єрем. 25:15.

Сей кубок «з вином пересердя мого» представляє в по-заобразі (1) вість суда Єгови передану Ісусом Христом з храму через Його вірних слугів і свідків котра-то вість будучи написана раніше і виповіджена через святих пророків Єгови предсказує виляття Божого гніву в битві Бога Вседержителя; і (2) приведення у дійсне виконання Ісусом Христом і Його об'єднаними небесними силами присудів Єгови яко виляття Божого гніву над всією сатанською організацією і її ділами, і котре-то виляття становить виконання про-роцтв. Ця вість тепер проголошується свідками Єгови і знаходиться в «кубку» котрий є взятий з руки Бога; отже «кубок» представляє Єговових слугів. В дійсності це Божа «рука» подає цього кубка тим, що є назначені випити його вміст. Вміст цього кубка передається їм перше через Єгорових 'післаних' свідків, а після цього через Його 'посланого' Екзекутора, Ісуса Христа. (В.Б. 1.11.1937 р.)

«І став змій перед жінкою, що мала родити, щоб коли вродить, пожерти дитину її». – Одрк. 12:4.

Бог Єгова має свою організацію, і ті сотворіння, котрі користуються правом на життя становлять віддільні часті тої організації. Бог чинить все в установлений порядок, і всі сотворіння, що мають нагоду перебувати в Його організації мусять бути послухні Божому закону. В певний час, Люцифер був також частю Божої організації аж покіль він не став беззаконним. З того часу він, т.є. сатана-диявол, ворог Божий, є цілковитим вираженням зла. Він є ворогом всіх сотворінь, котрі стараються чинити правду. Сатана є мімічним богом і він постарався збудувати свою організацію із непослушних сотворінь, щоб уподобити її до Божої організації. Головною частиною сатанської видимої органі-

зації є релігія, а Римо Католицька Гієрархія являється провідником всіх релігійних діянь на землі. Вона заявляє своє право і ціль володіти світом, і там де вона не може панувати, там чинить знищення. (В.Б. 1.08.1937 р.)

4 лютого. (101)

«Глядіть, щоб хто не пожакував вас філософією і марним підступом, по переказу людському, по первотинам світа, а не по Христу». – Кол. 2:8.

Ісус Христос виразно розріжнив між релігією, а законом Божим. Він показав, що релігія – се твір диявола, тому що вона противиться Божим приказам і практикується через фахових гіпокритів. «Перекази» - се начення людські, що противляться Божому законі, і через се походять від диявола. Усе, що є впроваджене з ціллю ошукати і відвертати людей від Єгови, походить від диявола. Релігійоністи спонукують людей вірувати, що християнство і релігія – се одна і та сама річ, коли ж «християнство» вдійсності значить отримувати й практикувати ті правди, які навчав Ісус Христос і котрі-то правди Він отримав від Бога Єгови; під час коли «релігія» значить святкувати й обходити те, що люди навчають проти Божого Слова, і такі-то перекази походять від диявола. Такої річи як «християнська релігія» нема. (В.Б. 1.01.1937 р.)

5 лютого. (98)

«І коли який нарід або царство не схоче служити йому, Навуходнозорові, цареві Вавилонському, й не підхилить своєї шиї під ярмо царя Вавилонського, так Я скараю нарід той».

– Єрем. 27:8.

Єгова знав кінець від самого почину. Тому Він очікував на свій добрий час щоби ділати проти непокірних Йому одиниць. Він знав наперед, що жаден нарід, навіть і «християнство» не приклонять «свою шию» щоб охочо покори-

тись під керівництво Ісуса Христа, справедливого Володаря світа. Однак Єгова дає народам осторогу, що вони мусять підкорити себе Христу або бути знищеними. Ся осторога дається тому, щоб вони не мали вимівки оправдатись не-свідомістю. Єгова ужиє Того, котрого Навуходонозор представляв, себто, Ісуса Христа, щоб стягнути кару на народи. Ворог знаходиться в облозі Єгови і в Армагедоні Єгова воюватиме проти нього і нікому не дасть уникнути. Ніхто не зможе прорватись через лінію битви, а всі будуть знищені. (В.Б. 15.10.1937 р.)

6 лютого.

(87)

«Благословен чоловік, що вповає на Господа, що його надією Господь». – Єрем. 17:7.

Біблія є найбільшою кладовою знання і мудрості. Чоловік, котрий бажає знати правду мусить студіювати Біблію і сим старатися поставити себе вірним перед Богом, і не соромитись признати перед усіма, що всі добрі річі походять від Всемогучого Бога. (2 Тим. 2:15) Покірний чоловік се той, що має щире бажання вчитись. Єслі такий чоловік пристосовує себе до Богом призначеного способу, то він напевно буде вчитись. Думка чоловіка немає ніякої вартості наколи є виражена всупереч Слова Божого. Покладатися на думку чоловіка є дурнота і допровадить напевно до знищення. Та пізнавати, сполягати і поступати за Божим розказом провадить до життя і щастя. Якщо чоловік бажає знати правду, то він мусить перевіряти всі річі Словом Божим, котре є правда і мусить твердо триматися того, що є в гармонії з Божим Словом. Все інше знаходиться по стороні людського ворога. (В.Б.15.06.1937р.)

7 лютого.

(337)

«Замовкніть, осадники острову, що його, бувало, купці Сидонські, плаваючи по морі, збагачали». – Іса. 23:2.

«Осадники острову» очевидно відноситься в цілковитому сповненню до тих, що були близькі Гієрархії і надіялись від неї помочі, охорони і безпеченства, так як Хитим і Кипра були близькі до Тиру і надіялись на Тир. Се замовчання або здивовання прийде тому, що Єгова виконає своє «діло дивовижне». Многі легковірні й зведені люди, а головню політичні й торговельні великани, тепер вповають на Римо Католицьку Гієрархію, новочасний Тир, щоби вона витягнула їх з трудностей; але коли вони побачать, що Єгова поразить ту організацію, котра називала себе непоборимою, то вони вельми здивуються й зуміють. Тоді в недолі вони заговорять після Божого пророка: «Дожидаємо ратунку, а нема нічого доброго, - одужання, а перед очима погибель». - Єрем. 8:15. (В.Б. 1.04.1937 р.)

8 лютого.

(52)

«Повною ненавистю ненавиджу їх; вони вороги в мене». – Пс. 139:22.

Ті, що в храмі мусять тепер бути спосібні розпізнати ворогів, щоб їх позиція відносно ворогів могла бути в повній гармонії з волею Божою. Хто ж є тоді ворогами Господніми і тих, що служать Йому? Вороги Бога і Христа Ієсуса безсумніву являються ворогами всіх тих, хто став по стороні Бога і Його Царства і хто посвятився і любить Його і служить Богу і Христу. Тепер перепроваджується війна проти таких противників і Єгова дає приказ своїм людям і всім, що в Його організації 'виступити проти неї війною'. Ця боротьба не є проти якогось уявного ворога, але проти могутньої сили виставленої проти справедливості. Архиворогом Бога є сатана-диявол і всі, що знаходяться в організації диявола і під його пануванням є ворогами Бога і Його народу. (В.Б. 1.06.1937 р.)

9 лютого.**(335)**

**«Так каже Господь: Коли не послухасте ... То Я з
сим домом зроблю те, що з Силомом».**

– Єрем. 26:4,6.

Єремія не мав права висказувати свій власний погляд, що повинно статися; ані не мав він права давати свій совіт, що повинен робити Ізраїль. Його повинністю було доручити Божу вість і дати людям зрозуміти, що єдиною дорогою до утечі була дорога вказана їм Господом через Його Слово. Самоповажний чоловік, що бажає сияти в очах інших буде старатися передати людям заключення, що він (чоловік) був або є «мудрий чоловік» даючий безпомилковий совіт людям. Свідки Єгови не повинні ні добавляти, ані віднімати нічого з Божої вістки. Це є постанова Єгови, а не чоловіка. Не йдіть до людей і не говоріть, що вони є від диявола і будуть знищені, а говоріть, що Єгова об'являє свій замір, і що цей замір є зазначений в Його Слові. Кожен зокрема мусить міряться і рішити для себе по чийй стороні він стає. (В.Б. 1.10.1937 р.)

10 лютого.**(130)**

«Поклонюся в страху твоїм у святому храмі твоєму».

– Пс. 5:7.

Божий храм не є збудований руками людськими. Він складається з людей, що були сплуджені Божим Духом і в котрих Дух Божий пробуває, і котрі є помазані і стались членами Єгового царського дому з Ісусом Христом, як Головою його. Сион – се ім'я головної організації Єгови, інакше названою «царським домом», і все в Сионі Бог перебуває і через котрий Він виконує свій замір. 'Прихід Господа Ісуса і наше зібрання до Нього'. (2 Сол. 2:1) становить прихід до храму. Він прийшов до храму, як великий Суддя, щоби Він міг виконати суд в користь вірних померших і в користь вірних жиючих. Ті, що померли у вірі і доказали їх невинність, як апостоли, є найперше пробуджені зі смерти

у приході Господа і зібрання їх до Нього, а опісля вірні жиючі є зібрані до Нього. (В.Б. 15.12.1937 р.)

11 лютого.

(9)

«Ти ж не благай мене за сих людей, не молись гаче за них й не всилковуйся предо мною, бо не вислухаю тебе». – Єрем. 7:16.

Благання щоб Армагедон був відвернутий, без сумніву не принесе ніякої користі для «християнства». Армагедон є назначений і нічого не зможе перешкодити цьому. Бог заявив про се, і Він се доконає. Свідки Єгови відмовляються салютувати прапорам «християнства» і таким чином приписувати спасення тим, кого той прапор представляє. Вони знають, що охорона і спасення походить від Бога Єгови, а не жадної чоловіком-витвореної інституції. Засуд «християнства» і всіх релігійних організації є определений і стане в належний час засвідкований Єговою, а тому-то це протирічить Його волі просити, щоб такий засуд був відвернутий. Ті, хто щиро люблять Бога Єгову і служать Йому, нічого не просять, що протирічить Божій волі, але вони моляться, як Ісус навчав їх: «Хай буде Твоя воля». (В.Б. 15.09.1937 р.)

12 лютого.

(331)

«Уподобав же Яків Рахелю; ... синове Рахеліні:

Йосиф та Бенямин». – 1 Мойс. 29:18; 35:24.

Йосиф і Бенямин разом представляли цілий царський дім Єгови. Їх мати Рахеля, була особливо олюблена Яковом і вона породила йому ті два сини; і тому вона представляла Сион, Божу всесвітню організацію, котра породила царську родину Єгови. Як Яків любив найбільше Рахелю, так Єгова любить найбільше свою організацію Сион, бо вона породила царську родину. Він любить всі царські потомки найбільше, бо вони становлять клясу небесного царства. До народження Бенямина, Йосиф був єдиним сином свого отця від олюбленої жени Рахелі і він всякого часу був олюбле-

ним сином свого отця. Так і Ісус Христос є олюбленим Сином Єгови і «єдинокоронним» (Йоана 3:16) «перворідень усякого творива» (Кол. 1:15), «Мій Син любий, що Я вподобав Його». - Мат. 3:17. (В.Б. 1.02.1937 р.)

13 лютого.

(145)

«Навчив я вас установ і присудів, як заповідав мені Господь, Бог мій, ... пильнуйте ж і сповняйте їх бо се мудрість і розум ваш перед очима народів».

– 5 Мойс. 4:5,6.

Бог вибрав правдивих послідувачів Ісуса Христа за своїх людей і привів їх у свою угоду о Царство і зробив їх 'народом святим і людьми прибраними' для свого заміру. Його право запевняє, що лише вірні і послухні Божим приказам будуть перебувати в тім святім народі і жити. Ось так Господь зробив натиск на важність, щоб всегда пам'ятати річі, які Він вимагає. Людський ум і організм будучи зіпсований через насліддя, вимагає всегда учитися, щоби поступати після властивого правила. Ізраїльтяни, котрі відступили від Господа не мали розуміння. (5 Мойс. 32:28) Вони не оціняли їх споріднення до Бога. (В.Б. 15.05.1937 р.)

14 лютого.

(164)

«До родини Рехавійської: Так говорить Господь сил небесних, ... не переведеться в Йонадаба потімок, що стоятиме перед лицем моїм по всяк час».

– Єрем. 35:18,19.

Йонадаб був чесний чоловік. Він був проти диявольської релігії. Він не був релігійністом. Він пізнав Бога Єгову і старався служити Йому. Його потомки, дім Рехабітів, були чесні й щирі люди, котрі пильно сповняли свої обітничі й угоди хотя й зроблені людьми. Се показує, що хто оціняє Божу доброту, той найперше показує чесноту. Се дальше попирає заключення, що вірності вимагається від тих, що

бажають угодити Богу. Отже Йонадаб ясно представляє класу людей на землі, котра в часі приходу Ісуса Христа, покаже добру волю до Бога і Його організації і є проти диявольської релігії, включаючи і тих, що практикують так звану «християнську релігію». Вони є щирі люди, що вірують і чинять правду, і коли вони пізнають Бога і Його царство, то вони шукають Його. (В.Б. 15.08.1937 р.)

15 лютого. (12)

«Пошлю й зберу всі племена півночі, говорить Господь, а з ними слугу мого Навуходонозора, царя Вавилонського, й приведу їх на сю землю».

– Єрем. 25:9.

Єгова замірив знищити спершу «християнство», а опісля остальні часті організації сатани. Для того він замірив післати свого Екзекутора, Ісуса Христа, найперше проти «християнства». То був Єгова, котрий навів знищення на Єрусалим, а тепер Він ділає через свого виконавчого Чинівника, котрий спричинить знищення «християнству». Єслі Він вжив своїх ангельських сил щоб вложити в ум поганського царя судові рішення, щоб діяти в определеному напрямку, то Він вжие своїх ангелів щоб положити на уми своїх слуг взяти напрям після Його волі. Він керує дорогою своїх людей, котрі в усіх їх шляхах признають Його. (В.Б. 15.08.1937 р.)

16 лютого. (98)

«Чи се ж той город ваш, що був знаний в давні давна? А нині несуть його ноги, блукатись по краях далеких!» - Іса. 23:7.

Римо Католицька Гієрархія називає себе найстаршою, матір'ю всіх і правдивою церквою, тому що вона найстарша організація «християнства», і що вона походить іще від часів Христа. Рим думає, що він застарий бути зрушений. Із початком Армагедону новочасний Тир згине, і вже більше

ноги його і місіонери його не понесуть до многих країв, шукати нового ринку щоби визискувати людей, але він піде до місця де він полишиться там назавсідги. «Хотя й з давніх давен вона існує, однак її власні ноги понесуть її в далеку оселю». (Роттердам); вона останеться там назавсідги і буде осунена з її оселі й буде знищена, і там вона останеться навіки. (В.Б. 15.04.1937 р.)

17 лютого.

(286)

**«Каже ж фараон Йосифові: Снилось мені ... Аж се –
із ріки вийшло семеро корів гарних і ситих».**

– 1 Мойс. 41:17,18.

Провізія Єгової організації була представлена через сім гарних і ситих коров. Будучи теплокровними сотворіннями, вони представляли повне примирення за гріх людства і духову «тверду піщу» яку можна знайти лише в провізії Єгови, яку Він достарчає через свою організацію під Ісусом Христом, Більшого Йосифа. Се значить, що царство прийшло і Головний Угольний Камінь і Основний Камінь, Ісус Христос, був положений в Сионі. Ісус Христос тепер сів на своїм престолі, той правильний Володар світа. «Чиста ріка води життя» пливе із «престола Божого і Агнцевого», і є тією провізією Божою яку Він зробив для підтримання життя тих, що послухні Йому. Щедра провізія є зроблена для тих, що приходять до Нього і доказують їх невинність до Нього. (В.Б. 15.02.1937 р.)

18 лютого.

(292)

**«І взяв я кубка з руки Господньої та й напоїв із
нього всі народи, ... Єрусалим, ... ще ж усіх
царів Зимрійських». – Єрем. 25:17,18,25.**

«Зимрі» значить «музичний», «моя пісня». Найняті хори церковних організацій здатні представити це зображення точно. Ті професіональні хори віддалися музиці за-для торговельної цілі, але сим їх серця не є зворушені що-

найменше до Бога. Порівняйте це з нетренованими голосами десяткох тисяч свідків Єгови зібраних на конвенції, котрі співають пісні хвалення Єгови, котрі-то пісні сповняють дрожанням серця тих, що посвятилися Йому, тому що вони співають духом з вірного посвячення до Бога і прославляють Його ім'я. Музика, котра повинна уживатися на хвалу Сотворителя, стала невластиво ужита до успішного провадження людей в диявольську западню і пограбування. Така товпа знаходиться між тими, що є ужиті до відвернення людей від Бога, і вони – каже Господь – мусять випити сього кубка пересердя. (В.Б. 15.11.1937 р.)

19 лютого.

(184)

**«Ні, проклят зрадливий, що, мавши в череді своїй
здорового самця й обрікши себе обітом, приносить
Господеві миршаве; Я бо Цар великий, говорить
Господь сил небесних». – Мал. 1:14.**

«З Бога насміятись неможна»; і через се невірний «священник», що поступив так, є проклятий Єговою, як се пророцтво зазначає. Ошуканець – се гіпокрит, котрий кладе колоди спотикання в дорозі тих, що стараються вірно служити Богу, і так ошуканець показує свою погорду до Бога і Його імені. Вони є напасники і ошусты. Чи може хтось з людей, що любить Єгову, трактувати Всевишнього з такою погордою? Господня відповідь заперечує сьому. Єгова – «Цар предвічності», Всевишній, Найбільший над усіма, і Той, котрому всяка душа мусить коритися, еслі бажає жити. Єгова став Царем головно від 1914 р., поставивши свого Помазаника, віце-Царя, на престолі в Сионі володіти. (В.Б. 1.01.1937 р.)

20 лютого.

(46)

**«Будь взором для вірних, у слові, у життю, у любові,
у дусі, у чистоті». – 1 Тим. 4:12.**

Ніхто з останка не повинен бути наставником і знущатись над вівцями і панувати над ними в самовільний і жорстокий спосіб. Се повинність і задача останка доглядати, щоб накази організації були виконані й се привілей Йонадабів брати участь у такій службі Божій. Отже останок або помазаники повинні провідничити, а Йонадаби повинні йти за ними і дух несамолюбства і цілковитого посвячення Господеві повинен бути провідником. Господь положив на своїх помазаниках задачу і відповідальність провідничити у службі і сю задачу вони повинні сповнити смирно і покірно, без самолюбства. Єслі помазаник буде поступати таким напрямом, то се буде взірцем для Божого стада й інші будуть радо поступати таким самим шляхом. (В.Б. 15.07.1937 р.)

21 лютого.

(58)

«Ось, се я поставив тебе нині над народами й над царствами, щоб ти викоренював і валив, будував і насаджував». – Єрем. 1:10.

Робота, в котрій свідки Єгови є тепер зайняті є роботою Господньою і вони виконують призначену їм працю без жодної на то похвали. Єгова посилає наперед клас своїх слуг в теперішнім часі і поручає їм проголосити «день пімсти Бога нашого» і «потішити всіх засумованих» і виконуючи цю роботу вони не ведуть фізичної боротьби. Проголошення Слова Єгови в теперішнім часі є для того, щоб викоренювати, руйнувати, вигублювати і валити твердині, що диявол вибудував через релігію і релігіоністів, і в той самий час робота, котру вони виконують приносить потішення і поміч сумуючим і будує класу щирих людей шукаючих Бога і Його Царства. (В.Б. 1.09.1937 р.)

22 лютого.

(148)

«Рука Господня налягла на город страшно й ударила осадників міських, малого й великого, і пона-

ростали на низ гузи. І відослали вони ковчега Божого в Аккарон». – 1 Сам. 5:9,10.

Щоб виконати свою волю, Єгова вживає будь-який елемент як це угоднo Йому. Але це не значить, що Він признає таких лукавих сотворінь в їх злих поступках. Те, що Бог вчинив з Ізраїльтянами і тими, хто мав поєднання з ними представляло те, як Він поступив із тими, хто претендував бути Його народом. Бог дозволяв деяким з диявольської товпи покарати тих, котрі стояли невірні Богу. Завважте, що Бог вчинив филистїям після того як вони покарали Ізраїля і захопили ковчег завіту. Филистїї через те не мали причини вихвалитись перед Єговою, що вони перемогли Його. Ті події представляли то, що Бог вчинить безбожному елементу, котрий відбере долю в знищенню релігійоністів. (В.Б. 15.09.1937 р.)

23 лютого.

(39)

«Пророче слово про Тир: Ридайте кораблі Тирські бо він збурений». – Ісаї 23:1.

«Пророче слово про Тир». Се значить, що старинний Тир мав нести щось важкого і представляв, що новочасний Тир має нести ще більший тягар. Пристосовуючи се пророцтво до новочасного Тиру, Римо-Католицької Гієрархії, кораблі Тарсійські добре представляли під священників й підрядні організації ділаючи під розпорядженням Гієрархії, під назвою «Гієрархія судівництва», що напряду користає з праці людей, що символічно становлять «море». Слово «ридайте» в сім пророцтві ясно показує, що на Тир приїде велике нещастя, т.е., на Римо Католицьку Гієрархію. Ридати, значить плакати з великого нещастя і розпуки. Коли ж зачнеться те ридання? Св. Письмо здається ясно укажує, що повне сповнення сього пророцтва зачнеться в Армагедоні, себто з початку «діла дивовижного» Всемогучого Бога. (В.Б. 1.04.1937 р.)

24 лютого.

(162)

«Відложивши всякий тягар і гріх, що путав нас, з терпінням біжим на боротьбу, що перед нами».

– Жид. 12:1.

Релігія всякого часу була головним знарядом диявола, через котрий він обманював людей і засліплював їх до правди. Релігія була головною вадою для Ізраїля, котра пізніше стала головною вадою для тих, хто відкрито ступив йти слідами Ісуса Христа. Головною вадою для чоловіка з часу Еден і до тепер була і є релігія. Вона була средством за допомогою якого сатана обманював чоловіка і він тримав її все близько чоловіка і відвертав його від Бога. Цього знаряду диявол ужив щоб Ізраїльтяни відпали від Бога. Отже, се є досить легко впасти під спокушуючий вплив релігії і таким чином нарушити Божий закон. Диявол пильнував про се щоб релігію всякого часу тримати перед людьми, як повід для їх упадку. (В.Б. 1.07.1937 р.)

25 лютого.

(336)

«Тим то вискажи їм всі слова сі й скажи: Господь заgrimить з висоти ... на всіх живущих на землі».

– Єрем. 25:30.

Всі, що будуть вірні Богу і затримають їх невинність до Нього, будуть скоро і доброохотно послухні сьому приказу. Ніхто не може виконати сього приказу, наколи він замінює когось іншого намість себе. Це являється відповідальністю кожного, і є нагода кожного доказати свою посвяту Єгови. Відповідальність зростає відповідно їх нагоди. Тепер Божий народ мусить повністю бути відданий Йому і Його ділу і бути сліпим до всього іншого. Йонадаби будуть знаходитися в місті прибіжища і покажуть їх відданість і вірність до Бога через радісне проголошення вістки Царства, як нагodu надану їм. Тепер це час війни і Господні свідки мусять бути зайнятими в ній. Їхня участь є співати пісню хвали Єгови і Його Царю. (В.Б. 1.12.1937 р.)

«Віроломність коїть Юда ... зневажив бо Юда, що в Господа було святе, та що він полюбив, беручи за жінку собі дочку чужого бога. І того, хто таке чинить, повигублює Господь». – Мал. 2:11,12.

Самослави і самолюбні із кляси Юдиної чинили «віроломність» в сім, що вони не трималися точно своєї угоди і Єгової організації і не тримали себе чистими від організації сатани. «Беручи за жінку собі дочку чужого бога», що значить бога сього світа, сатани, котрого «дочка» - його організація, сотворена на землі, є чужа й в противенстві до Бога. Лучитися з релігійністами й іти за їх формалізмом, і в той самий час називати себе слугами Божими, се зневаження Його ім'я. Єднатись із сим чужим і проходжим богом значить противитися Божій угоді. Яка-будь сполучність Божих завітуючих і посвячених людей, із організацією сатани становить переступлення їх угоди, бо Божа організація немає ніякої зв'язі із ворогом. (В.Б. 15.01.1937 р.)

«Спустошить бо Господь їх пасовище. І спустошить палкий гнів Господень затишні оселі в них». – Єрем. 25:36,37.

Через довгий час вони були укріплені тим, що вони перебували в релігійних системах, як в себе дома і відчували себе безпечними на їх місцях служби, і що люди являються їх вічним пасовищем, із котрих вони можуть надаліше пожинати матеріальний зиск продовжуючи жити розкішно. Гієрархія і їх попирачі прийдуть до точки де вони явно матимуть успіх у задержанні Єгової роботи свідочества. Усвідомлюючи, що дістали побіду над своїми супротивниками вони будуть вважати себе в безпеченстві і скажуть: 'Ми знаходимося в мирі і безпеці'. Але їх безпечність буде дуже короткочасною, тому що Бог несподівано спричинить їм знищення. Єдино лише ті, хто всеціло посвятив

себе Єгови, мають надію знайти охорону в день Його гніву.
(В.Б. 1.12.1937 р.)

28 лютого.

(304)

**«То й знає Господь побожних з покуси вибавляти,
неправедних же хоронити про судний день на
муки». – 2 Пет. 2:9.**

Бог міг би не прийняти визов сатани, але Він зробив так, щоб питання Єгової висшості і сили не могло полишитись в умах інших сотворінь не рішене. Бог прийняв визов і відложив виконання вироку проти сатани для того, щоби дати йому повну нагоду доказати свій визов і тоді проявити Божу силу проти сього лукавого сотворіння. Та перед виконанням сього діла, ім'я Єгови має бути проголошене по всій землі. (2 Мойс. 9:16) Сонми ангелів прилучилися до диявола в його бунті проти Єгови. Вони також були засуджені на смерть, та виконання сього засуду було відложено до Богом назначеного часу знищити тих противників. Ожидуючи сього часу, Єгова понизив сих лукавих ангелів тим, що пов'язав їх темрявою відносно світла Божого заміру. (В.Б. 1.06.1937 р.)

1 березня.

(305)

**«Терпеливий чоловік показує великий розум, а хто
на гнів палкий, виявляє дурноту». – Прип. 14:29.**

Нехай все виконується в порядку і на славу Божу. Єслі би всі сповняли заповідь, «люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, а ближнього, як себе самого», тоді не було б трудностей. Єслі ж хтось з останка стане зарозумілим, шукає самовивисшення, і в гніві виражається проти Йонадабів і інших, такий має дуже мало розуміння. Але єслі він є ласкавий, і розважний, і повільний до гніву й оминає незгоду, то він показує, що він посідає розуміння. Ті, що вважають себе за останка, а не зважають на поучення Господні, такі поступають небезпечним шляхом. «Чоловік, що зійшов з пуття розумного, між мертвими опиниться». (Прип.

21:16) Ті з останка, що гонять несправедливо інших, ставлять дуже бідний примір. (В.Б. 15.05.1937 р.)

2 березня.

(52)

«І скоро скінчив Єремія говорити все те, що Господь заповідав йому говорити всім людям, - ухопили його священники й пророки й ввесь люд кричучи: Смерть йому, смерть!» - Єрем. 26:8.

Єслі би духовенство завважало якийсь момент, що свідки Єгови розносять обман і богохульну вістку проти Бога, то вони би сказали: «Нехай Бог покарає їх, і певно Він вчинив би так». Знаючи добре, що Його свідки говорять правду, і що духовенство немає чим заперечити се, духовенство бере справу в свої власні руки, підбурює легковірних людей проти свідків Єгови й впливає на державних урядників щоб арештувати і покарати їх. Тоді якщо случиться яка нагода, духовенство починає бунт і примушує товпу стягати зневаги на тих, що представляють Господа. Всі релігійністи ділають в одній лінії спричиняючи переслідування Божих свідків, і це тому, що всяка релігія походить від диявола. (В.Б.1.10.1937р.)

3 березня.

(68)

«І коли праведник тільки що спасеться, то безбожник і грішник де явиться?» - 1 Пет. 4:18

Навіть і ті, що не попирають релігійністів мусять отримати нагоду чути. Безбожні одиниці можуть заключити, що після знищення релігійних систем, котрі діють в ім'я Бога, вони т.с., безбожні, будуть мати більше свободи і розбещеності для лукавства і через се зможуть цілковито зігнувати Єговою. Однак вони скоро знайдуть, що знищення релігійних систем не значить, що нема Бога Єгови і Ісуса Христа, а протівно, як пророцтво показує, що вони дізнаються, що факт знищення релігійністів означає, що знищення не релігійністів є наступним в черзі, котрі будуть стерті Господом з лиця землі. Невірство не є більш оправ-

дано чим гіпокритична релігія. День суда Єгови настав так вимогливий та проникливий, що заледве праведник знайде утечу. (В.Б. 15.10.1937 р.)

4 березня.

(63)

«І послав мене Бог поперед вами переховати вам потомство на землі і ратувати ваші душі великим поратунком. Оце ж не ви послали мене сюди, а Бог.» - 1 Мойс. 45:7,8.

Бог післав Ісуса Христа, щоб вкоротити дні горя і «схоронити життя». Останок тепер оціняє як ніколи перед тим, що вкорочення днів горя мало дати їм нагоду проголошувати «сю Євангелію Царства» і дати «іншим вівцям» нагоду спастися через утечу до Христа. Сі великі правди є відокриті для вірного останка і останок передає їх «іншим вівцям» і вони всі радуються, бо всі бачать, 'що еслі би ті дні не були вкорочені, то жадне тіло не спаслось би'. Ось день Армагедону гряде і лише ті, що шукають справедливості і смирності мають обітницю, що вони перейдуть безпечно те горе. (В.Б. 15.03.1937 р.)

5 березня.

(261)

«Пророче слово про Тир: Ридайте кораблі Тирські, бо він збурений, нема вже домів торговельних і нікому в ті дома входити». — Ісаія 23:1.

Се ридання прийшло тому, що кораблі Тирські, повні товару, не можуть знайти пристані де б можна зложити свій товар скерований для Тиру. Слова текста 'ворота пекельні не переможуть її' ніяк не відносяться до Римо-Католицької церкви, а був вжитий Римо-Католицькою Гієрархією до зведення людей і що принесло великий обман і шкоду для людей. Римо-Католицька Гієрархія вже не буде більше 'переходити море і землю, щоби знайти одновірця для пекла', тому-що новочасний Тир буде зруйнований, котрим є Римо-Католицька організація, так що ніхто не

знайде її, ані ніхто не зможе увійти до неї опісля. (В.Б. 1.04.1937 р.)

6 березня. (283)

«Чи твоє серце так до мене прихильне, як моє серце до твого серця? І відказав Йонадаб: Так».

– 2 Цар. 10:15.

Серце се гніздо задумів, відкриваючи напрям того, що розпочинає якесь діло. Ціль Єгуя була чинити волю Божу і чинити її з дійсною радістю. Йому припоручено виконати ту роботу і він виконав її з радістю. Він воював проти диявольської релігії, що зневажала ім'я Боже. Отже він показав чисте серце посвячене до Бога і Його закону. На питання Єгуя, Йонадаб сказав: 'Я з тобою і моє серце з твоїм серцем'. Інакше сказати, Йонадаб був в повній симпатії і згоді з роботою Єгуя, і бажав прилучитися до нього в його роботі. Єгуй тоді подав свою руку Йонадабові і взяв Йонадаба до своєї колесниці. Це очевидно представляє Ісуса Христа, котрий запрошує людей доброї волі, що поставили своє серце чинити волю Божу, до Божої організації. (В.Б. 15.08.1937 р.)

7 березня. (323)

«І будуть того часу побиті Господом від краю до краю землі». – Єрем. 25:33.

Єгова порушив певне число своїх пророків звістити Його замір очистити землю від всякого лукавства в битві Армагедон. Це не є символічне, але дійсне очищення. Чому Єгова повторював цей факт через так довгий час? Очевидно для тієї цілі щоб цілком відбити ту подію на тих, котрі би могли чути, знати і розуміти, що це є діло Єгови. Людські сотворіння є схильні забувати, та Бог застеріг чоловіка від будь-якої вимівки оправдати своє незнання. Знищення в Армагедоні не є вираженням пімсти одного класу проти іншого класу. Армагедон є битва Всемогучого Бога з Ісусом Христом, Фельдмаршалом, що керує тією битвою до цілко-

витої побіди і се убиття буде так великим, що всі будуть переконані, що се прийшло від Господа. (В.Б. 1.12.1937 р.)

8 березня.

(34)

«Станесь із Тиром таке, як співаєсь про блудницю:

Возьми цитру, ходи по місті, ти, забута блуднице!

Пригравай гарно, виспівуй багато пісень, щоб тебе собі пригадали!» - Іса. 23:15,16.

Пісня хвалення Всевишнього звіщає, що Його Царство є єдиною надією світа, і що Христос буде царювати в праведності і знищить всяке лицемірство і лукавство; і ся пісня вельми занепокоїла стару «блудницю» і вона вдаряє у свою цитру з всієї сили і енергії й вживає всеї сили й впливу, щоби осунути з дороги тих, що виграють на гарфах про Господа. Її переслідування свідків Єгови у кожному краю є безперечним доказом сього твердження. Добре знані факти, які переходять сьогодні, точно пасують до сього пророцтва, і се показує, що прийшов час, що по закінченню Світової Війни, стара блудниця уживає всякої своєї 'облудної краси', щоби притягнути народи і люди, щоби вона запанувала над ними і задовольнила своє самолюбне і злюбне бажання. (В.Б. 1.05.1937 р.)

9 березня.

(72)

«Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто не вірує Синові не бачитиме життя, а гнів Божий пробуває на йому». — Йоана 3:36.

Всі люди знайшлись під засудом з причини гріха, а Божий гнів за гріх становить смерть. Єслі ж хто увірує в Господа Ісуса Христа, то Бог усуне той засуд з нього. Але єслі ж чоловік дає перевагу залишатись на стороні диявола і перебувати даліше в грісі, тоді Божий гнів або засуд залишається на йому. Звідси є видно, що Божим розумним сотворінням є дана свобода вибору між життям, а смертю після отриманого знання відносно Божої провізії для них.

Провізія, котру Бог зробив, щоб дати життя людям була спонукана цілковитим несамолюбством. «Так бо полюбив Бог світ, що Сина свого Єдинородного дав щоб кожен віруючий в Него не погиб, а мав життя вічне». Ті, що не вірять «погибнуть», що значить бути цілковито знищеними. (В.Б. 1.07.1937 р.)

10 березня.

(39)

«За те надходить уже час, говорить Господь, що се місце не зватимуть Тофетом і долиною синів Енномових, а долиною душогубною, та й ховатимуть в Тофеті; бо не буде місця».

— Єрем. 7:32.

Присуди Єгови будуть виконані. У зв'язку з цим Він знищить всіх зневажників Його ім'я. Долина «Тофет» буде місцем захоронення для сатанської товпи, вічним пам'ятником пагубного кінця, усіх що поклоняються сатані, чи доброохотно практикують його релігію. Як Єгова вчинив із Силомом, так Він вчинить із «християнством». Він не дозволить далі існувати місцю для практикування гіпокритичної релігії. Єгова проявить свою силу над сатаною і будь-яким його місцем поклонення. Диявольська релігія і ті, що вперто практикують її, будуть повністю знищені. «Тофет», опісля несучи ім'я «долина душогубна», буде так переповнений, що не буде там вже більше місця щоб ховати. Ніхто з них не останеться в живих. (В.Б. 15.09.1937 р.)

11 березня.

(313)

«Вбачаючи ж браттє його, що любить його батько над усі сини свої, зненавиділи його і тяжко їм було промовляти до його мирно». — 1 Мойс. 37:4.

Йосифові браття т.є., ті десять півбратів, що з початку завидували і ненавиділи його здається представляли тих людей в релігійних організаціях, що завидували і знущалися над правдивими послідователями Ісуса Христа, бо

вони спостерегли, що правдиві послідователі Ісуса Христа мали більшу ласку від Бога. Пізніше, коли сі півбрати помирилися і шукали ласки від Йосифа, представляли не членів тіла Христового, отже не народжених з духа, але котрі є доброї волі до Бога і Ісуса Христа; отже вони представляли клясу «великої громади» або «інших овець», котрих Ісус Христос привів до стада свого Отця. Вони є земними дітьми Божої організації. Той Божий «вірний слуга» кляса є зненавиджена релігійністами, тому що вірні слуги є правдиві і вірні до імені Єгови і Христа. (В.Б. 1.02.1937 р.)

12 березня.

(78)

«І інші вівці маю, що не сієї кошари; і тих я мушу привести». – Йоана 10:16

Вони знайшли прибіжище в Божім городі або організації, і там мусять остатися і бути послухними до Божих приказів аж до викінчення і прославлення Божих помазаних духових сотворінь. Вони не вмирають з Ісусом Христом смертю жертви. Їх надія є життя на землі, як народу Божого. Оправдання або право до життя не належить їще до них, але у своїм часі вони отримають се через Ісуса Христа, еслі вони докажуть їх вірність і затримають їх невинність. Вони є тими «іншими вівцями» яких описує Слово Боже і з котрих складається велика громада. Споріднення великої громади є яко підданих Господу Ісусу Христу, і Бог через Ісуса Христа дасть таким життя вічне на землі, еслі вони стрінуть вимоги Його і віддадуть славу Богу. (В.Б. 15.05.1937 р.)

13 березня.

(242)

«Він буде судитись із усяким тілом, і подасть безбожних під меч, говорить Господь».

– Єрем. 25:31.

Всі беззаконники будуть вигублені, а іменно: «лукавий слуга» кляса, всі релігійні гіпокрити, а головно Римо-

Католицька Гієрархія, котра так жорстоко переслідувала свідків Єгови. Гієрархія не буде мати оправдання і не знайде дороги до утечі. Є написано відносно Господа Ісуса, Виконавчого Чинownika Єгови: «Бо не дармо меч носить; Божий бо слуга Він, відомстител ь гніву тому, хто робить лихе». (Рим. 13:4) Свідки Єгови в послушенстві до Його приказу і задля добра тих, до кого вони були вислані несуть вість народам і духовенству Гієрархії, та Гієрархія відмовилася сама слухати і людям перешкоджає. Всі їх лукаві вчинки Господь почислює як чинення йому самому, і тому Господь Ісус, великий Суддя говорить: «І пійдуть сі на вічні муки [будуть відтяти (Діаглот)]». – Мат. 25:46. (В.Б. 1.12.1937 р.)

14 березня.

(331)

«Схотів бо, то й породив нас словом правди, щоб бути нам якимсь почином творива Його».

– Якова 1:18.

Бог приймає чоловіка і дає йому ласку свою з причини його угоди бути послухним Божій волі. Він оправдує чоловіка, щоби той оправданий міг узяти другий крок, т.є., іти слідами совершенного чоловіка, Ісуса Христа. Оправдання такого чоловіка дає йому право жити як чоловік, котре-то право він жертвує в послушенстві до Божої волі. Воля Божа є, щоби таке сотворіння було покликане, високим покликом і що воно повинно умерти з Ісусом Христом. Тоді Бог нагороджує його як своє дитя і признає те сотворіння за свого сина, і сим чином Бог стається йому Отцем, себто, Дателем життя того сотворіння, що вповні згодилося бути послухним Його волі. (В.Б. 15.05.1937 р.)

15 березня.

(312)

«Господь же рече до мене: Не кажи, я молодий, бо до всіх, до кого пошлю тебе, підеш ти, й усе що накажу тобі, будеш говорити». – Єрем. 1:7.

Покірність Єремії виявила: він був готовий вчитися і гаряче бажав знати, що чинити і тоді се чинити. Очевидно Єгова повідомив свого молодого слугу в той час, що йому будуть сильно противитись релігійністи, бо Господь сказав: «Не страхайся перед ними, Я бо з тобою, щоб тебе рятувати, сказав Господь». (вірш 8) Єремія будучи вірним слугою Єгови, представляв останок або «вірного слугу» клясу і котрі затримують вірність аж до смерті. Як тоді Єремія зазнавав багато супротивлення від релігійністів, так тепер «вірний слуга» Єгови зазнає ще більшого противенства від релігійністів «християнства». Се означає, що ті релігійністи, як слуги диявола ведуть боротьбу проти Бога через сильне противлення громаді Його слуг. (В.Б. 1.09.1937 р.)

16 березня.

(52)

«І положу ворогування між тобою й жінкою і між насінням твоїм і насінням її, воно розщавлюватиме тобі голову, ти ж упиватимешся йому в п'яту».

— 1 Мойс. 3:14.

«Жінка» - означає організація Божа. «Насіння змія» - означає потомок жінки або організації диявола і котрого-то насіння сатана є отцем. Отже насіння сатани було всякого часу ворогом Бога і праведних сотворінь. Те лукаве насіння або організація сатани включає сонми лукавих ангелів. Головною частиною диявольського насіння на землі є релігія і релігійні організації, котрі знаходяться під управою сатани, щоб противитись Богу, і всі котрі прислужують їм щоб відвертати людей від Бога до почитання сотворінь або річей. Релігія була всякого часу пов'язуючим вузлом щоб держати разом політичних і комерційних гендлярів та мілітарні елементи народів землі. Таким чином сатана збудував велику світову силу котрих сам є богом. (В.Б. 1.06.1937 р.)

17 березня.

(60)

«У свято кучків, ... згромадь людей, чоловіків і жінок і малолітків і пришляка твого, що в оселях твоїх». – 5 Мойс. 31:10,12.

Се свято є також назване «свято збирання урожаю», котре Бог приказав своїм завітуючим людям обходити, кожного року, святкували Ізраїльтяни, жінки, діти і 'приходні, що в оселях твоїх'. При кінці кожних сім років, в часі сього свята, Божий закон мав бути читаний в присутності всіх зібраних там. Се ясно указувало на зібрання духової кляси, що вже dokonano тепер; і тепер «приходні», «велика громада», збираються там. Се показує, що духовий останок і земна велика громада стались співтоваришами в празнику радості для Господа. Прийшов час радості для всіх посвячених Єгови, бо вони вірою бачать, що день визволення прийшов, і також прийшов час на оправдання Єгового ім'я. (В.Б.15.08.1937р.)

18 березня.

(19)

«Знайшов я слова твої і неначе з'їв їх, і було слово твое мені в радість і в веселощі». – Єремія 15:16.

Біблія містить духовий покарм і є ужита як духовий покарм і буде зужита перед і підчас Армагедону. Той духовий покарм о який постарався Єгова через видавництво свого Слова мусить бути ужитий нім Його святі будуть забрані із землі. Біблія мусить бути ужита тепер і, тому що вона є ужита для кормлення голодних і жаждущих душ що голодні і прагнучі справедливості. Сатана і його слуги розпучливо стараються тримати людей від поживи о яку постарався Бог. Нема причини заключити, що видавництва Божої видимої організації й розповсюдження їх між людей будуть ужиті протягом тисячу років царювання царства, ані що навіть Біблія буде ужита протягом того часу. Сі видавництва є ужиті в теперішнім часі для інформації людства. Коли Ісус Христос приведе всі «інші вівці» у кошару Божу,

тоді Господь уживе якесь інше розпорядження для них.
(В.Б. 15.02.1937 р.)

19 березня.

(322)

«Сказав я: буду пильнувати дороги моєї, щоб не согрішити язиком моїм, забезпечу уста мої, як довго беззаконник передо мною». – Пс. 39:1.

Ніякого добра не можна вибрати із того щоб ганьбити почитателів релігії, а тому особисті напади на будь-кого не є бажаною річчю. Слуга Господа не буде віддаватися в спірні прерікання з лукавими, котрі стараються шкодити Божій справі і Його народу. Коли лукавий видумує брехні, клевете, злобно і навмисно нападає, то властивий напрям є – полишити таких лукавих одиниць; але єслі така нагода виникає, тоді говоріть правду, щоб люди доброї волі могли скористати. Свідки Єгови будуть пильнувати нагоди, щоби дати вістку тим, що мають уха до слухання. Ціль в даванні свідоцтва не є в тому щоби переконати лукавих та щоб мож було їх виправити, бо се є неможливо; але ціль ся є в тому, щоб допомогти тим хто напrawdę шукає вирозуміння. (В.Б. 15.07.1937 р.)

20 березня.

(230)

«Від ісходу бо та й до заходу сонця буде ім'я моє величатись проміж народами, ... говорить Господь Саваот». – Мал. 1:11.

«Люди для Його ім'я» повинні найперше славити Його ім'я, не лише якийсь час, але всякого часу. «Від ісходу бо та й до заходу сонця», що значить цілий день, т.є., всякого часу, безперестанку. Отже ім'я Єгови є велике всякого часу, і всякий хто отримає вічне життя мусить побачити й признати сей факт і радісно прославити Його святе ім'я. Всі члени в храмі тепер славлять ім'я Єгови. (Пс. 29:8) Єгова велів, що Його ім'я буде «величатись проміж народами» між великою громадою без числа і хто тепер приступає до сієї громади, той співає хвалення імені Єгови. Єгова тепер

збирає «велику громаду» з-між усіх народів, поколінь, людей і мов і се Він робить мимо так званих «священників», котрі зневажають ім'я Єгови і Його ласкаву роботу». (В.Б. 1.01.1937 р.)

21 березня.

(101)

**«І взяв я кубка з руки Господньої та й напоїв із не-
го всі народи, що до них посилав мене Господь».**

— Єрем. 25:17.

Те, що виконував Єремія не було легкою задачею для нього, однак він не відмовився виконувати її тому, що вона була тяжкою. Припоручення від Єгови зобов'язувало Єремію виконувати вірно обов'язок положений на нього. Це була Богом дана робота. Єремія вповні був усвідомлений про стан духовенства його часу і він розумів, що виконуючи своє припоручення, розбудить жорстоких релігійоністів проти себе. Але се було радісне служення, тому що він виконував це згідно Божої волі. Єремія спізнав, що радість Господня, це його сила. Отже радість була средством проти всіх клопотів і трудностей у виконанні поставленої задачі перед ним. І що ж се представляло? Точно те саме, що Господнім свідкам в теперішній час є припоручено виконати, і що вони мусять виконувати. (В.Б. 15.11.1937 р.)

22 березня.

(64)

**«В Йосифа ж родилось два сини до настання семи
год голодних». — 1 Мойс. 41:50.**

Обидва сини Йосифа здається представляли останка. Те, що ті два хлопці носили ім'я Йосифа і його родини, указує, що сатана не знищить останка перед Армагедоном, хотя й він розпочав воювати проти них. Частина пророцтва — се велика потіха для останка, тому що вони мають запевнення, що Він з ними і Його рука над ними, і тому вони поступають уперед у ворожу землю, піднісши високо стяг царства і указують народам землі, що той стяг значить і що

представляє Боже Царство під Христом, що є єдиним средством спасення для людства. В часі закінчення їх земної подорожі вони мають запевнення із Слова Божого, що Він буде кормити їх щедро духовим покармом для їх підтримання й піддержання щоби їм статись сильними в Господі й в потузі сили Його. (В.Б. 15.02.1937 р.)

23 березня.

(70)

«Додержуйте ж слова завіту сього, і сповняйте їх, щоб усе, що ви робите, удалось вам. Сьогодні стоїте ви всі перед Господом, Богом вашим: голови поколінь ваших, ваші громадські мужі, ... і приходень твій, що посеред табору твого».

– 5 Мойс. 29:9-11.

Слова «твій приходень» відносяться не лише до одиниць, що зробили угоду безпосередньо, але і до тих, що шукають охорони в Божій організації, і щоби їм перебувати в Божій ласці, вони мусять бути вірні Богу. Йонадаби або велика громада не є частию угоди о Царство, і не будуть становити часті царського дому, але з причини, що вони співтоваришать з Божою організацією і за охорону дану їм і старання о них, вони щонайменше є співучасниками в угоді бути вірними Богу і Його Царству. Вони мусять далі шукати справедливості і смирності, і з побільшенням їх знання, вони мусять бути послухні Йому. (В.Б. 15.05.1937 р.)

24 березня.

(63)

«Смирітись перед Господом, той підійме вас».

– Якова 4:10.

Йонадаб не вибрав собі свого місця в колесниці, ані він не старався поганяти колесницею. Він був там щоб робити те, що йому сказано, і він се робив. Йдучи за сим прообразом, Господь Ісус Христос запросив своїх «інших овець», Йонадабів, знайти прибіжище у своїй організації і йти з Ним; але у Писаннях нема нічого сказано, щоби вони мали

розказувати помазаникам хто з них має служити або заняти якусь позицію між помазаниками. Йонадаб повинен завжди пам'ятати, що він з ласки Господньої, знайшов охорону в Його організації, і если його серце є в гармонії з Господом, то він буде радуватися чинити те, що є воля Божа. Ті, що є вибрані яко слуги в церкві, повинні мати глибше оцінення їх власного споріднення до Господа і до їх братів. Йонадаби знаходяться з помазаним останком щоби вчитися і ділати з останком в гармонії з Господньою волею. (В.Б. 15.08.1937 р.)

25 березня.

(142)

«Оце я возьму слугу мого Навуходонозора, царя Вавилонського». – Єрем. 43:10.

Бог післав своїх святих ангелів, покласти на ум Навуходонозора, котрий був вибраний як виконатель приговору над Єрусалимом, заключення і рішення піти війною проти Єрусалиму. Бог назвав Навуходонозора «слуга мій», тому що ужив його представити свого великого Слугу і Виконателя, Ісуса Христа. Ім'я «Навуходонозор» означає «Пророк є заступником», а тому це ім'я властиво відноситься до Господа Ісуса Христа, великого Пророка, котрий є заступником і спасителем головно свого народу, якого Він охороняє від нападу своїх ворогів. Навуходонозор представляв Того, про кого Єгова сказав: «Ось Слуга мій, якого Я піддержую» (*англ. пер.*). Він є Той на котрого «народи», що переживуть, мусять позирати і надіятися, щоб отримати від Нього охорону і спасення. (В.Б. 1.11.1937 р.)

26 березня.

(299)

«І станеться по скінченню сімдесяти літ, що Господь одвідає Тир, і він звернеться до своїх статків, і буде блудувати». – Іса. 23:17.

Найперше Єгова одвідує її з проголошенням правди проти неї, і чинячи се Він дав приказ своїм свідкам 'виступити війною проти неї'. Се є те «дивовижне діло» Єгови; і

коли воно скінчиться, Він одвідає Тир і виконає присуди проти нього, і се зазначить початок Його «незвичайного діла», що буде другою частию Його одвідинів. Протягом першої частини Його одвідинів, каже пророк, Єгова збирає всякі зізнання проти неї, щодо її активності як блудниці з її піснею і цитрою. Протягом першої частини, вона звертається до своїх наймитів яко блудниця і буде вживати тих наймитів до поповнення перелюбства з володарями землі. Діяльність старої «блудниці» в поповненню перелюбства із всіма царствами світа, значить виконання замірів Гієрархії в установленню фашистського правительства для контролю народами землі, щоби Гієрархія самовільно управляла народами через диктаторів. (В.Б. 1.05.1937 р.)

27 березня.

(200)

**«Щоб не припадав ниць перед ними і не служив їм;
бо Я Господь, Бог твій, ревнивий Бог».**

— 2 Мойс. 20:5.

Сотворіння не може ділити свої почування і посвяту між Богом, а якою-будь річчю. Бог Єгова є його єдиною охороною і Життя-дателем. Через те Він є «ревнивий Бог», або ревнивий ради справедливості, і не дозволить, щоб Його ім'я або Його Слово було занечищене якою-будь частиною диявольських діянь або планів. Тому-то Він не дасть життя тим, хто знаходить приємність в річах які винайшов і уживає диявол на зневаження імені Єгови. Закон Божий, який передбачав, щоб люди не мали іншого Бога перед Ним і не робили подобини чого-будь і не поклонялися їй, - є єдино для тієї цілі, щоб застерегти людей від лукавства диявола, себто, «гріха який так легко посідає» всі сотворіння. Закон Божий є ясний. Упертість до якої-будь частини виконання сього закону є ідолопоклонство. (В.Б. 1.07.1937 р.)

28 березня.

(158)

«І перерву по городах Юдиних і по улицах Єрусалимських співи радості й веселощів, співи про молодого князя ... бо земля тая стане пустинєю». –

Єрем. 7:34.

Єдина радість, що залишиться, буде «радість Господня», а се радість невісти і жениха, т.є., тих хто хвалить ім'я Бога Єгови. Господь Ісус зазначив, що з наближенням часу щодо оказії вираження гніву Єгови, т.є., «Його дивовижного діла» будуть женитись і віддаватись в «християнстві» і що релігійністи не будуть зважати на Слово Боже. (Мат. 24:38,39) Сьогоднішні факти вповні підтверджують ці пророчі слова. В Армагедоні «християнство» стане спустошене і цілком безрадісне. Єгова не має задоволення в «християнстві», тому що воно є на стороні сатани і відвертає людей від Бога і Його ласкавої провізії для них. (В.Б. 15.09.1937 р.)

29 березня.

(164)

«Від усякого бо, кому дано багато, багато вимагатиметься від нього; а кому прибавлено багато, більш спитається від нього». – Луки 12:48.

Ніхто із сотворінь ніколи не мав більшої ласки положеної на них. Господь вимагає від громади членів храму повного і цілковитого послуху і вірності. Се значить вірність у виконанні роботи і дати точний звіт Цареві. Господь поручив своє добро громаді храму. Є се «таланти», котрі Господь поручив Його слугам, і котрі-то таланти вони мусять побільшати через вірне посвячення і виконання; і се, що Він точно вимагає від усіх тих, що доказують їх вірність. Вони мусять дбати о справи Царства. Щоби хтось міг бути вірним, то він мусить доказати свою довірчивість і стійність. Щоб то не приписано слугі збору, ту задачу він мусить виконати і дати звіт перед Господом. Хтось може обманути чоловіка і робити на позір, а в дійсності виконувати роботу свавільно і байдужно і заховати факти перед

людьми; але ніхто не може обманути Господа. (В.Б. 15.12.1937 р.)

30 березня.

(93)

«Я Бог, Бог отців твоїх. Не опасуйся спуститись у Єгипет; народом бо великим сотворю тебе там. Я сам із тобою спущусь у Єгипет, і я ж возведу тебе».

– 1 Мойс. 46:3,4.

Яків і його дім стали лишень прохожими в іншій часті світа, будучи перенесені з одної Хамської землі т.є., Канаану [сина Хама], до другої Хамської землі, Єгипту або Мизраїма [сина Хама]. В обидвох сих краях вони були лише прохожанами. Люди, котрих Бог признає й благословить, є прохожанами й чуженцями у світі під сатаниним правлінням. Велика громада, вийшовши з організації сатани і шукаючи прибіжища й хліба з рук Більшого-чим-Йосиф, сим вона прилюдно визнає, що вона є лише прохожою й чужинцем у світі, так як Йосиф і Бенямин були, і всі є чуженці й прихожі серед організації сатани, а однак вони виконують свою приписану задачу підчас їх перебування на землі. (В.Б. 15.03.1937 р.)

31 березня.

(106)

«Чоловіче, що є добре, та й чого Господь вимагає від тебе: ділай справедливо, люби вчинки милосердні, й ходи в покорі перед Богом твоїм».

– Михея 6:8.

Всі, що отримують оправдання мусять бути справедливі до інших. Вони мусять любити милосердя, і коли дістануть нагоду, мусять указати те милосердя до інших. Вони мусять оминати всяку злобу, і замість топтати права інших, вони повинні старатися чинити добро усім оскільки мають нагоду. Вони мусять бути послухні Богу, як се Він указав їм, через Його Слово. (Пс. 119:105) Для всіх таких Єгова єдиний мусить бути їх Богом, і всім таким Бог дав великий привілей пізнати Його і Його провізію через Ісуса Христа, і

що та провізія – се життя вічне. (Йоана 17:3) Щонайменше сотворіння може зробити, то се бути послušним Божим заповідям, як найлутше воно може. (В.Б. 15.05.1937 р.)

1 квітня.

(6)

«Нині ж даю всі ці займища в руки слугі моєму Навуходонозорові, цареві Вавилонському; ... Та й усі народи будуть служити йому й синові його й синові сина його». – Єрем. 27:6,7.

Отже, імперія представлена через царювання Навуходонозора показує встановлення цілковитого царювання над цілим світом, та й що не знатиме противної сили яка б коли могла повалити те царювання. З початку царювання Христа в 1914 р. люди доброї волі довідавшись про сей факт, шукають Господа. Отже вони добровільно і без супротивлення підкоряються і приходять з усіх народів землі і віддають себе під охорону і керівництво Ісуса Христа, котре відображав Навуходонозор. Всі інші народи світа, котрі держаться організації сатани і котрі проявляють злобу і супротивлення царюванню Христа Ісуса, але мусять підкоритися Господу і по цій причині вони будуть на кінець понижені і знищені. Господь Ісус Христос силою заставить їх служити Йому і підкоритися, навіть шляхом знищення і се Він вчинить для оправдання Єгового ім'я. (В.Б. 15.10.1937 р.)

2 квітня.

(53)

«Оце ж по овочам їх познаєте їх». – Мат. 7:20.

Овочі представляють те, що сотворіння чи організації виставляють перед людьми яко духову поживу для їх скріплення і зросту. Правдива церква, є храм або організація Бога Єгови. Єдиний правдивий Фундаментальний Камінь або Скала їх, є Господь Ісус Христос, Голова церкви. Всі інші в храмі або церкві є членами Його тіла і повинні бути перемінені в Його подобу, вірно ступаючи Його слідами. Сі є свідками Бога Єгови, котрим є припоручено нести свідоц-

тво про Його святе ім'я. Служба і місія Церкви Божої під Христом в порівнянні з Римо-Католицькою організацією виявляють два протилежних напрямки ними взятих. Католицька організація є і впродовж віків була втягнута в релігію, політику і комерцію задля наживи і через се є ворогом Бога і усіх людей. (В.Б. 15.07.1937 р.)

3 квітня.

(185)

«Нащо ти пророкуєш в ім'я Господнє й говориш: Станеться з сим домом те, що з Силомом, а город сей спустіє, збезлюдніє? І встав увесь люд у домі Господньому на Єремію». – Єрем. 26:9.

Диявольські релігійні агенти ніколи не змінювались, але діяли в подібний спосіб тому, що всі вони є його синами і чинять волю їх отця. Із-за тої причини свідки Всемогучого Бога в теперішнім часі терплять переслідування і не чинять жадного зла. На противлення вони відповідають справедливістю; й диявол ненавидить тих, котрі є вірні і правдиві; та шукає знищити тих, хто буде послухний Господу Богу. Єгова позволив се для того щоби сатана міг мати повну нагоду доказати свій лукавий визов і що люди піддані його переслідуванню можуть мати нагоду затримати їх невинність до Бога. Зрештою перемога стоїть за Єговою цілковито, через Ісуса Христа, а ті, що стоять по стороні Господа будуть мати часть в тій перемозі. (В.Б. 1.10.1937 р.)

4 квітня.

(289)

«Осівся ж Яков на країні, де отець його був чужинцем, у Канаан землі». – 1 Мойс. 37:1.

Яків як і його прадід Авраам, «дожидав бо города (царства), що має основи, котрого будівничий і Творець Бог». (Жид. 11:10) Йосиф перебував в краю Канаан із своїм отцем і був олюблений свому отцю, і як його предки, виглядав царства Божого устрою. Його позатип, Ісус Христос, сказав до Жидів, котрі противилися Йому: «Ви од нижньо-

го, я од вишнього, ви од світу сього, я не од світу сього». «Царство моє не од світу сього». (Йоана 8:23; 18:36) Про своїх учеників, котрі були як Бенямин до Йосифа, Ісус сказав: «Вони не з світа, яко ж я не з світа». (Йоана 17:14) Позаяк Йосиф і його брат Бенямин виглядали Царства як і їх предки, отже всі представлені через Йосифа і Бенямина є «чужоземцями і прохожими» у сатанському світі і виглядають кращого дня і совершенного правительства. (В.Б. 1.02.1937 р.)

5 квітня.

(242)

«Застидайся Сидоне! Ось бо, що говорить море ся твердиня морська: Я наче б не мучилась народами». – Ісаї 23:4.

Щирі люди, котрі люблять справедливість вийдуть із релігійних в'язниць і заговорять проти цієї лукавої організації. Ті, що становлять «велику громаду» наче води будуть відвернені від підтримання релігійоністів і посвятяться Богу і Ісусу Христу. Тоді наступить час, що маси опрокинуть і відвернуться від релігійоністів. Се пророцтво показує, що у Божім час єдність між щирими людьми, а релігійоністами буде перервана. «Море» (себто люди, котрих диявол використовував і уживав до виховання, кормлення і попертя релігійних системів і управителів), обернуться проти старої «блудниці» і відкинуть всяку зв'язь із нею. (В.Б. 1.04.1937 р.)

6 квітня.

(87)

«Головна се річ – мудрість: здобувай премудрість і всім що маєш набувай розуму». – Прип. 4:7.

Єгова часто робить натиск на отримання розуміння зі сторони Його сотворінь, що люблять Його признання. Життємо тепер в дуже лютих часах, окружені многими небезпеченствами, для тих, що зробили угоду бути слугами Всевишнього. Нема причини для нікого із слуг Божих бути невідомим о своїх ворогах, що засідають знищити їх. Ми живемо в часі найвищого вершка історії чоловіка і при кінці

земної подорожі церкви. Сі, що стали по стороні Господа в сих лютих часах, се ті, що були покликані й вибрані і поступають законно є всегда вірні і котрі затримують їх невинність до Бога. Для всіх тих, що знаходяться в організації Господній важність вирозуміння не може бути перебільшена. (В.Б. 15.05.1937 р.)

7 квітня.

(221)

«І об'явив він вам свій завіт, що велів вам чинити десять заповідей; і написав їх на двох кам'яних таблицях». – 5 Мойс. 4:13.

Десять є символічне число, що означає повноту. «Десять заповідей» значать все або повне виповідження Божого основного закону до чоловіка. Його «установи» головно окреслюють обов'язок взглядом чоловіка, щоб виконувати їх в гармонії з основним законом. Ізраїльський народ був в цілковитій протилежності до всіх інших народів та людей, тому, що Ізраїль був народом, котрого вибрав Господь Бог для себе і через котрий-то народ Він робив пророчі картини предсказуючи більші речі, що мали прийти до свого виконання в будучині. Бог дав тому народові основний закон, який-то закон відноситься до всіх людей, що зобов'язались чинити Його волю. Якщо б кожне сотворіння було цілковито послухне Єгови, тоді не було б потреби писати закон приписуючий, що є праве і приказуючий стримуватися від того, що є неправильне. (В.Б. 15.06.1937 р.)

8 квітня.

(266)

«Тільки ж многі перві будуть останні, а останні – перві». – Мат. 19:30.

Замір Єгови перший був заселити землю совершенними людьми і що Його другий замір був взяти з-між людей духову громаду; і тому згідно з словами Ісуса 'перша буде остання, а остання перша'. У виконанню Його заміру духовна кляса вибирається перва, а людська громада стає опісля

вибрана. Обставини, які мусять стрінути обидві кляси, духовна і людська, є сі: Цілковите посвячення Богу через відложення в сторону всякого самолюбства і радісне виконання волі Божої. Се значить повне посвячення Богу і тоді вірне виконання угоди. Спасення котрої-будь громади залежить від цілковитого послушенства волі Божій всякого часу. (В.Б. 15.08.1937 р.)

9 квітня.

(236)

«Увійди в радощі пана твого». – Мат. 25:21.

Свідки Єгови, за се що вони проповідують євангелію царства, є часто нападжені, арештовані і кинуті у в'язницю і підлягають злобному трактованню у брудних в'язницях, і там вони змушені слухати як ім'я Єгови знеславлене й понижене, і спевністю, що вони не можуть бути щасливими в такому стані; однак такі обставини спричиняють їм радість в Господі. Вони знають, що вони є правдиві і що вони терплять за справедливість і що се в гармонії з Божою волею, і тому вони радуються чинити волю Богу. Ісус зробив ясно сю різницю у приповіді о талантах. До свого слуги, що був вірний в малих річах і котрий приніс вірний звіт Господеві, Він каже: «Гаразд слуго добрий і вірний: ... над многим поставлю тебе. Увійди в радощі пана твого». Ось так Ісус запрошує громаду храму увійти в Його радість. (В.Б. 15.12.1937 р.)

10 квітня.

(267)

«А Дух і невіста глаголють: Прийди! І хто чує, нехай каже: Прийди! Хто жадний, нехай прийде, а хто хоче, нехай приймає воду життя дармо».

– Одкр. 22:17.

Отже бачачи, що Біблія й видані книжки відкриваючи зміст і значіння Біблії мусять бути ужиті тепер, бо таке розпорядження Боже, тому велика відвічальність лежить на тих, що посідають сі правди. Єгова вибрав собі людей для свого ім'я, і вислав їх з храму звіщати іншим про своє

ім'я, що є головною справою в Його Слові. Ось така є провізія Його для людського життя. Він остерігає свідків, що вони мусять нести сю вість людям доброї волі, й Він каже людям доброї волі, що коли вони почують сю вість, тоді вони повинні прилучитися з помазаниками, щоби нести сю правду щоб і інші могли почути. Якраз такий є Його приказ. (В.Б. 15.02.1937 р.)

11 квітня.

(86)

«Та чи мені ж вони допікають, говорить Господь, - а не самим собі на свій сором?» - Єрем. 7:19.

Єгова є довготерпеливий; однак Він встановив межу і релігійоністи, без сумніву, вже дістались тої межі. Є се досить велике зло практикувати диявольську релігію, та чинити се іменем Єгови і Ісуса Христа, і через се ошукувати многих щирих людей зневажаючи ім'я Бога і Христа, - є чин яким допікають до найвисшої степені. Релігійоністи, котрі фальшиво назвали себе «християнами» обернули в джерело прибутку ім'я Всемогучого Бога і Ісуса Христа. У той час, коли не маючи згоди у многих річах, всі з'єднуються проти Бога і Його правди, і витворивши таке замішання між собою, сим вони скоро покриють свої голови соромом. Ті, що попирають сі релігії побачать Єгове «діло дивовижне», і тоді, не знайдуть там вже нічого до вихвалювання. (В.Б. 15.09.1937 р.)

12 квітня.

(222)

«Мудрістю уладжуєсь дім, і розумом скріпляєсь». - Прип. 24:3.

Незгода між Божими людьми показує брак вирозуміння зі сторони тих, що беруть участь у ній. Се показує також брак оцінення споріднення сотворіння до Бога. Як здається, то від часу до часу буває незгода між зборами тих, що називають себе останком. Се цілком незгідно з Св. Письмом, і тому се великий блуд. Незгоди, ані сварні не можуть

бути хіба хтось менше більше помиляється. Часто є правдою, що обидві сторони в спорі помиляються. Єслі хто признає себе за слугу Господа Бога і Його помазаного останка і робить незгоду, такий напевно загубить ласку Божу, яко ж сказано в листі до Галат 5:15. Ті, що посідають мудрість яка походить із виш, оціняють їх споріднення до Бога і Христа. Вони бояться Бога і живуть в мирі з собою і стараються бути одно і рамя в рамя воюють по стороні Бога і Христа. (В.Б. 15.05.1937 р.)

13 квітня.

(325)

«Не покладайте надію тільки в лестивих словах:

«храм Господень, храм Господень, храм Господень!» - Єрем. 7:4.

Це було хибним віруванням назвати то місце «храм Єгови», у той час, як ся матеріальна будівля була ужита яко місце для зневажання імені Єгови. Ні представництвом, ані типічно Єгова не міг перебувати в опоганенім місці. Релігіоністи в теперішнім часі чинять точно так, як це релігіоністи чинили в Єрусалимі. Вони побудували дома де вони збираються і називають їх ім'ям «церква Божа». Господь каже до всіх, що се є «брехливі слова» промовлені релігійними провідниками, і що католицька народність і інші поклонники церкви не повинні вповати на ті слова. Ті брехливі слова ні в якому разі не становлять охорони чи забезпечення від горя або нещастя сим поклонникам церкви чи будь-кому іншому. Заявляючи сим, що сполягають на Господа в той самий час вони вповають на працю рук людських. (В.Б. 1.09.1937 р.)

14 квітня.

(238)

«Всякого часу радуйтеся». – 1 Сол. 5:16.

Ті, що є зайняті в роботі Єгови мають деяку часть в Його «незвичайнім ділі», котра-то робота мусить бути завершена перед початком Його «дивовижного діла». Кожний,

що є тепер цілковито посвячений Єгови мусить «відложити всяку гордість і гріх, що путав нас», і, будучи сліпий на все інше крім Царства Божого і Його справ, буде радісно і серед зростаючого противлення виступати до битви і високо вгору підносити прапор Господа. Се день битви і перемоги і нехай всі, що люблять Єгову сполягають на Нього з повним довір'ям. Як Єгова вчинив з Силомом, так напевно Він вчинить і з «християнством» та всіма іншими частинами організації сатани в дуже близькій будучині. Радість тепер є в тому, що ми маємо частку в Його «незвичайнім ділі» і через се частку в оправданню Його ім'я. В постійно зростаючій радості, вони виглядають Його «дивовижного діла», що навіки оправдає Його святе ім'я. (В.Б. 1.12.1937 р.)

День Спомину по 6^{ій} годині вечором.

15 квітня.

(127)

«Як Син Чоловічий не прийшов, щоб служено Йому, а служити, й дати душу свою яко викуп за многих». — Мат. 20:28.

Ісус розумів, що це була воля Його Отця Єгови не лише щоб Він говорив правду і стався Оправдателем свого Отця, але що як чоловік Він мусів умерти щоб дати викуп, або викупну ціну «за многих». Тож за яких «многох» з роду людського: всіх чи лише яку частку? Не за всіх, тому що викупна ціна діє лише на користь тих, хто вірить і слухає Бога і Ісуса Христа. Отже Він віддав своє життя і викуп за тих «многох» з роду людського, які стають по стороні Бога і Христа і затримують невинність до Бога коли поставити їх на пробу. (Рим. 6:23) Ся справа є виразно поставлена перед кожного чоловіка, а іменно: якщо ви бажаєте і надаліше позістати по стороні диявола і проти Бога, то наслідок буде цілковите знищення, але еслі ж ви станете по стороні Бога і Христа, ви отримаєте дар життя. (В.Б. 1.07.1937 р.)

«Господь загримить з висоти й з пробутку святості своєї дасть голос свій почути». – Єрем. 25:30.

Він загримить з вершини своєї всесвітньої організації; тому що Він є Найвища Власть, Всевишній. Коли Єгова загримить, то се буде найстрашнішим і жахливим для ворога і заглушить усе, і наповнить ряди ворога замішанням. Сион є місцем пробутку Єгови, Його столичною організацією, якого вибрав Єгова для себе щоб звідти промовляти своїм голосом. Се Він чинить через свого Уповаженого Великого Суддю, Ісуса Христа, тепер в храмі. Бог є проти тієї нечистої організації «християнства», і проти тієї організації Він розпочне своє «дивовижне діло». Він розпочне се «дивовижне діло» через Ісуса Христа, котрий промовляє голосом Єгови. «Християнство» є цілком земною організацією, будучи повністю віддаленою від духових речей. 'З Його голосу земля розтопилась'. (Пс. 46:6) Такий буде наслідок для релігійних систем. (В.Б. 1.12.1937 р.)

«Й всюди приносятимуть імені мойму кадило й жертву чисту; велике буде ймя моє проміж народами, говорить Господь Саваот». – Мал. 1:11.

Ті між поганами, де ім'я Єгови є велике, не поступають беззаконно і незалежно від Єгового храму, але вони жертвують або посилають свої жертви до Його храму щоби спалити їх на помазаному жертівнику через помазане священство. Протягом минувших двадцять років 'ся євангелія Царства' проголошувалась, і Його слуги дальше проповідують її по всіх частих світа у свідочтво всім народам, і з між тих народів люди доброї волі до Бога йдуть до громади храму з їх чистими приносами, з несамолюбним посвяченням Богу, і приносять свої жертви, й ім'я Єгови возвеличується між тими людьми доброї волі. Ім'я Єгови є велике

між великою громадою або людьми доброї волі, де лише жертва приноситься для імені Єгови. (В.Б. 1.01.1937 р.)

18 квітня.

(289)

«Невміраки Вавилонські позрікались воюватись, сидять без діла по твердинях своїх, вичерпалась сила в них, побабіли». – Єрем. 51:30.

Духовенство і їх союзники, ті «велетні вавилонські» відмовилися вийти на отверте поле до боротьби, а головню се правда в теперішнім часі. Не можучи стрінути правди яку проголошують Божі люди, духовенство видумує брехні й воює з темного кутка. Духовенство знає, що воно не має жадної підстави до оборони і тому нападає на свідків Єгови з темряви, всегда ховається за чийсь плечі і вповає на своє ім'я і становище між політиками і торговцями сатанської організації. Яко наслідок сього, свідків Єгови кидають у в'язницю, оскаржують їх о бунт, о зраду, о противенство правительстві, о ворожнечу до держави і організації сього світа. Всяке переслідування яке паде на Його вірні ноги-члени, останок, Ісус Христос числить таке гонення як заподіяне Йому самому. (В.Б. 1.02.1937 р.)

19 квітня.

(10)

«Він простяг руку свою понад море, затряс царства; Господь приказав повалити твердині Ханаанські». – Іса. 23:11.

В Армагедоні Єгова, через свого Виконателя, очистить море й землю із усіх кораблів Тирських, т.є., її знаряди, посуду і средства, прихильників і зведених нею послідовників. Він досягне найдальші осадники новочасного Тиру і прожене їх геть. Каже Господь через свого пророка: Він «потрясе царствами», себто, всіма володіючими силами землі, царі котрого поповнили чужоложство з Тиром, старою блудницею, для спільної користі щоби збагатити себе. Ті царства не зможуть встояти від Єгового потрясіння, але

будуть повалені й знищені. Стара «блудниця» найперше піде у сміттярку, а за нею всі інші. Новочасний Тир, Римокатолицька організація, є можливо найсильнішою твердинею видимої організації сатани. Однак, жодна твердиня не є так сильна, щоб могла відперти напад Єгового Виконателя. (В.Б. 15.04.1937 р.)

20 квітня.

(151)

«Корень бо всього лихого сріблολюбство; котрого інші бажаючи, заблудили од віри». – 1 Тим. 6:10.

Честолюбство сатани і захланне бажання дістати наживу для себе, спонукала його збунтуватись проти Всемогучого Бога. Опісля він ужив релігію, політику і комерцію, щоб далі задовольяти своє ненаситне і захланне бажання. «Срібло» означає усе те чим визначається здобуток. Зло не є в средстві, що перебуває в обігу і котрий є названий «срібло», але воно стає в наслідок любові або бажанні того, що дає змогу одиниці пожинати самолюбні здобутки. Багато людей, що мали спочатку віру в Бога Єгову і котрі зачали служити Йому були спонукані до захланності, і таке ненаситне бажання до наживи запровадило їх до цілковитого упадку. Такий був шлях сатани і позістане таким для тих, хто служить йому. Релігія є ужита для тої цілі, щоб сатана міг дістати під свій контроль посвячених сотворінь. (В.Б. 15.06.1937 р.)

21 квітня.

(281)

«Надійсь на Господа всім серцем твоїм і не покладайся на власний твій розум». – Прип. 3:5.

Самовільні одиниці не мають розуміння. Вони не можуть зрозуміти, що Господь кермує своєю роботою, що Господь Ісус Христос в храмі має свій власний спосіб виконувати працю, і що Він передає своїм помазаникам потрібну інформацію, і еслі поучання є мильні, то за се відвічальність перед Господом, а не перед місцевим комітетом служби. Чи се мильно бути самовільним й ділати незалежно?

Що тичеться праці Господньої, то се мильно так поступати. В Божій організації мусить бути єдність поступовання. Кожний один, що любить Бога, то не лише бажає чинити волю Божу, але радується її чинити, і лише потребує пізнати яка є воля Божа й тоді виконує її. Самолюбний чоловік, що вважає себе за великого, думає що він мусить ділати у свій самолюбний спосіб, а се показує брак розуміння з його сторони, бо він ставить свою власну думку понад інструкції отримані через Господню організацію. (В.Б. 15.05.1937 р.)

22 квітня.

(20)

«Й стрітив Йонадаба ... й посадив він його до себе на колесницю». – 2 Цар. 10:15.

Се, що Єгуй поганяв колесницею, головню представляло Ісуса Христа Царя, котрий має керму над цілою організацією і всіма особами в ній. Ніхто з людей не поганяє тієї колесниці, що представляє Божу організацію. Всі є слугами. Члени громади храму на землі в тілі служать іще під розказом Ісуса Христа, Більшого-чим-Єгуй, і се не є їх припоручення кермувати організацією. Вони не є наставниками, але слугами Господніми, і вони мають спеціальну задачу до виконання, котрі-то задачі є написані в Св. Письмі. Єгуй не був нікчемним до Йонадаба, а що Єгуй також представляв помазаних членів храму, під їх Головою, Ісусом Христом, то се доказує, що громада храму не може бути нікчемною до «інших овець» або Йонадабів, а все старається помочи їм. (В.Б. 15.08.1937 р.)

23 квітня.

(84)

«Бо наша боротьба не з тілом і кров'ю, а з князівствами, і з властями і з миродержителями тьми віка сього». – Єфес. 6:12.

Заняттям сатани є засліплювати людей до правди, щоб вони не могли служити Богу. В невидимій часті сатанської організації знаходяться відділи або князівства, над котри-

ми без сумніву оперують демони яко головні управителі, а звідси володіюче князівство, і кожне таке князівство управляє силою над народами землі. (Дан. 10:13) Отже це є сатана, його невидимі князівства, його сили, і його лукаві князі або володарі і також всі злі представництва на землі, котрі тепер становлять ворогів Бога і всіх, що стоять по стороні Його царства. Після того, як Господь прийшов вдруге, ті лукаві сили і сатана були скинуті на землю і їх володіння стало обмежено до землі, де вони працюють з земним відділом сатанської організації і проти тих на землі, що служать Богу і Його царству. (В.Б. 1.06.1937 р.)

24 квітня.

(40)

**«Ідіте ж хутко до панотця мого, і промовте йому.
От що говорить син твій Йосиф: Бог зробив мене
паном усього Єгипту; йди ж до мене, не гайся ...,
ти й діти твої». – 1 Мойс. 45:9,10.**

Йосиф представляючи Ісуса Христа тоді поучив Беняміна і своїх десять пів-братів передати ласкаве запрошення іншим з родини, щоби вони прибули до Єгипту. Так і Ісус Христос, Більший-чим-Йосиф, розсилає правду і збирає до Господньої кошари велику громаду. Бенямин кляса, останок, мають участь у роботі, несучи ласкаве запрошення «іншим вівцям» і коли ці останні почують сю вість, то їх також привілей і задача казати, як се Йосиф казав: «Йди ..., не гайся», щоби інші люди у світі, могли утікати до місця охорони, де вони можуть бути кормлені Більшим-чим-Йосифом. (В.Б. 15.03.1937 р.)

25 квітня.

(169)

«Напій з його всі народи». – Єрем. 25:16.

Диявольська релігійна інституція сталась такою зухвалою, що вона вже видає в своїх часописах про уживання своєї сили і впливу змусити прийняти закони і доглянути

за здійсненням їх проти Божої вістки. Се само собою є ясним припущенням, що духовенство Римо-Католицької Гієрархії отримало осто­рогу, і воно ніколи не зуміє виправ­датись незнанням відносно Божого заміру знищити його. Свідки Єгови не стараються на­вернути світ, ані несуть про­па­ган­ду, та не займаються фанатичним проголошенням щоби спричинити ворожнечу, як се Гієрархія фальшиво заявляє. Свідки Єгови в послушенстві до Божих приказів говорять правду. Нехай люди доброї волі, що є чесні й щирі звернуть увагу на сей факт і слухають Божого Слова і відмовляться на­да­ль­ше зважати на злісні і фальшиві звинувачення зроблені Римо-Католицьким духовенством і їх союзниками проти представителів Господа. (В.Б. 15.11.1937 р.)

26 квітня.

(156)

«Сьогодні стоїте ви всі перед Господом, Богом ва­шим; ... і приходень твій, що посеред табору твого, від рубача твого до твого водonoші, щоб ти присту­пив до завіту Господа, Бога твого, що під клять­бою». – 5 Мойс. 29:10-12.

Ізраїльтяни, з котрими зроблено угоду в Моаб, пред­ставляли людей в угоді з Богом і котра-то угода о царство вимагає вірності від них, коли ж «приходень твій, що посе­ред табору твого» представляв людей доброї волі до Бога, себто, велику громаду. Такі знайшли прибіжище в таборі або організації Господній, утікши з організації сатани, і те­пер вони є приходнями в тім таборі або організації з тієї причини, що вони не знаходяться безпосередньо в угоді. До них Єгова тепер каже, «шукайте справедливості, шукайте смирності», однак жадний чоловік не може виконати сього приказу хіба-що він буде студіювати Слово Боже й пристосує себе до нього і буде вірний Богу й Його організа­ції. (В.Б. 15.05.1937 р.)

27 квітня.

(132)

**«Ваші пророки, що пророкують вам і говорять:
Ось незабаром верне посуд дому Господнього з
Вавилону! ... неправду вони пророкують вам».**

– Єрем. 27:16.

Праця свідків Єгови не заключається в боротьбі проти людей, але в проголошенню правди, що є боротьбою проти лукавих систем при допомозі яких орудує диявол. В своїх стараннях додати смілості собі й своїм прихильникам, Римо-Католицька Гієрархія каже: «Ми вже в близькому часі здобудемо все те, що було втрачено в минулих часах, і це ми вчинимо коштом свідків Єгови». Іншими словами, їх намір є знищити всіх свідків Єгови та їх працю, щоб Гієрархія могла їхати на високому коні вільно й без всякого супротивлення. Та організація тепер надіється на поміч своїх союзників, «Єгипет», себто, політичних і фінансових прихильників. День їхнього розчарування близько. (В.Б. 10.15.1937 р.)

28 квітня.

(121)

**«В устах розумного мудрість пробуває, ... Мудрі
люди знання ховають». – Прип. 10:13,14.**

Мудрий чоловік се той, що довідується яка є воля Бога, і довідавшись, старається пильно пристосувати себе до тієї волі Божої. Він все має бажання вчитися і з усієї щирості бажає шукати знання з руки Господньої, і за се він є благословенний Господом. Такі люди учаться пізнавати й оціняти, що Бог Єгова – Всевишній, і що Він всякі річі виконує несамолюбно і справедливо, що Ісус Христос є виконавчим Чиновником Єгови, котрому Єгова поручив велику роботу оправдати Його ім'я; що Бог, через Ісуса Христа, вибирає з-між народів людей для свого ім'я, і що ті уже не йдуть за своїм самолюбним бажанням і ідеями, але Господь є провідником їх, і що вони певно не можуть нічого доконати самі, але йдучи за Ним, вони можуть доконати Його замірів. (В.Б. 15.05.1937 р.)

29 квітня.

(119)

«Хто такий сліпий, як той, що є звершений?»

- Іса. 42:19, *англ. Біблія.*

Єгова часто посилав свою вістку через несовершенного чоловіка. Той факт, що Єгова вживає чоловіка, ще не означає, що той чоловік є звершений чи навіть беззавданний, наскільки це стосується самого чоловіка. Той чоловік, котрого вживає Єгова мусить бути лояльним і вірним Богу, щоби бути угодним і прийнятним Йому. Жадний чоловік не є звершений в своїм організмі, однак він може бути звершеним в серці своїм, а це означає, що він може і мусить любити Бога если він бажає угодити Всевишньому. Вірний слуга всякого часу обдумує як він міг би угодити Господу, а до всього іншого бути байдужим. Вірні мужі, яких Єгова посилав як своїх пророків доручувати Його вість, були такими людьми, т.є, вони були звершені серцем і несамолюбно посвячені Всемогучому Богу. Через те, що вони були вірні Богу, диявол і його агенти жорстоко противилися їм і спонукали людей трактувати з погордою як післанця так і вістку яку він приносив їм. (В.Б.1.11.1937р.)

30 квітня.

(269)

«Ви ... бігаєте слідом за чужими богами, що їх не знаєте, а тоді йдете й приступаете перед лице в сьому дому, названому моїм ім'ям, та й говорите:

«Ми спасені», хоч вперед коїли всі ті гидоти».

- Єрем. 7:9,10.

Це була острогога, що вони не можуть далі ламати свій завіт та все ще надіятися стояти перед Господом і отримувати Його признання. Сьогодні, ті, що відкрито визнають і практикують т.з. «християнську» релігію є зв'язані умовами вічної угоди і условинами непрямої угоди чинити волю Божу, а тому є зобов'язані бути керованими і послухними Його приказам, як написано. У вічу цих условинів і Божих приказів, релігійоністи поламали свою угоду з Богом і кожду

її часті. Твердження оснований на брехні не принесуть жадної користі. Ті, що тримаються релігійних організацій і покладаються на них, та йдуть за керівництвом духовенства напевно прийдуть до великого горя в день Божого гніву в Армагедоні. (В.Б. 1.09.1937 р.)

1 травня.

(102)

«Він буде судити круг земний в справедливості, і народи по правді своїй». – Пс. 96:13.

Коли правда є обнародована, тоді це є перешкода брехунам і здирникам продовжувати їх обман і шахрайство. Проголошення правди ображає самолюбних вождів в релігійній частині сатанської організації і спонукає їх ганьбити Господніх свідків, котрі проголошують Його Слово правди. Релігійністи не бажають чути правду тому, що вона пече їх вуха. Вони не бажають щоб інші слухали її, бо вони знають, що ті, що чесно і щиро слухають і вірять, будуть покидати їхні організації і таким чином пасовища релігійних ділків стануть спустошені і їх джерело прибутку скінчиться. Ті релігійні системи і те, що там практикується є найгіршим здирством тому, що в такий спосіб люди стають легко ошукані. Всі будуть ошукані за винятком тих, що чесно й щиро прикладають старання щоб дістати знання правди і ходити відповідно нього з Богом. (В.Б. 1.08.1937 р.)

2 травня.

(196)

«Тоді священники й пророки промовили так до князів і до всього люду: Чоловікові сьому належить присуд на смерть, бо він пророкує проти сього міста, - як се ви самі чули своїми ушима!» -

Єрем. 26:11.

Єремія не чинив нічого недоброго. Він виповів ультиматум Єгови проти беззаконного міста, і якщо б та вість була властиво сприйнята, то духовенство було б заклопотане в тому, щоб шукати в пророцтвах і знайти той спосіб в

який вони повинні бути послухні Богу. Релігійне духовенство завжди вимагало крові-життя тих, хто відважився б говорити правду після приказу Господа. Незначне покарання незадовольняло сих переступників. Вони бажають позбутися кожного хто допитується їх вчинків і указує на кривотарство духовенства, як зазначено в Божому Слові. Вони звинувачують свідків Єгови як не патріотів і небезпечних для добробуту людей. (В.Б. 1.10.1937 р.)

3 травня.

(157)

«Не вважайте на слова тих пророків, що вам догворюють: не будете служити цареві Вавилонському, вони бо вам неправду пророкують».

– Єрем. 27:14.

Сьогодні Римо-Католицька Гієрархія і інше духовенство пророкує брехню перед людьми, щоб тримати їх в невідомості відносно Божого заміру. Отже се значить боротьба проти тих фальшивих пророків для свідків Єгови, якщо вони нестимуть вість до людей щоб люди могли дістати нагоду бути поінформованими. Духовенство хотяй слухає це післання но являється занадто гордим, щоб розкаятися і тому не говорить правди людям, але противно старається перешкодити їм слухати цю правду в будь-який спосіб. Свідки Єгови, проголошуючи людям відносно правди разом із цим показують їм, що духовенство пророкуючи противне Слову Божому свідомо бреше. (В.Б. 15.10.1937 р.)

4 травня.

(337)

«І зрозумієте тоді, що Я дав вам сю заповідь, щоб удержувати завіт мій з родом Левіїним, говорить Господь Саваот». – Мал. 2:4.

Вірні слуги Господні «зрозуміють», бо їм була дана правда й вони радо прийняли її. Божа ціль є, що вірні мусять безперестанно виконувати їх угоду. Вони мусять доказати їх посвяту до Нього через постійне виконання їх угоди. Ле-

віти яко покоління стали по стороні Єгови коли 'золотий телець' був вилятий при горі Синай. Перед тим часом Арон і його сини, що були Левітами, були вибрані й призначені на священників. Левіти були зобов'язані доглядати намет. Ся угода зобов'язувала все покоління. Господь Ісус, у храмі відкрив позатипічним священникам сі правди відносно угоди, і тепер вони не можуть мати вимівок відмовитися або не сповняти Господні прикази. (В.Б. 1.01.1937 р.)

5 травня.

(84)

**«Каже ж фараон Йосифові; ... І бачив я вві сні
мойму, неначе семеро колосків виросло з одного
стебла повних і добрих». – 1 Мойс. 41:17,22.**

Ці згадані колоски пшениці представляли подостатком покарму, тобто «хліб-життя» в Єгоровій царській організації під Христом, духову, життя-даючу і життя-підтримуючу поживу, котру Єгова приготував для тих, що люблять і служать Йому. Про сих вірних одиниць і стан в яким вони знаходяться, написано є: «Ставить мир у твоїх границях, насичує тебе плодом пшениці». (Пс. 147:14) Кожний вірний може свідкувати з радістю щодо сповнення сієї Псалми, пророчо предсказуючи мир в їх границях, і що вони наповнені найкращою пшеницею, себто найбільше дорогоцінними правдами, які наповнили радістю їх серця. Сі становлять 'інші Божі діти' від Його жени Сиона, народжені тепер, і сі накормилися Божою ласкавою провізією через Ісуса Христа. (В.Б. 15.02.1937 р.)

6 травня.

(286)

**«І буде в той час, що забудуть про Тир на сімдесят
років». – Іса. 23:15.**

«День Єгови», се вираз ужитий в пророцтві і відноситься до часу коли Єгова посадив на престолі свого помазаного Царя і післав Його царювати. У Писаннях також він є названий як «той день». Він зазначив час коли Ісус Хрис-

тос, Цар, почав перешкоджати правлінню сатани, котре через довгий час не мало жадної перешкоди. Той час є зазначений через розпочаття війни в небі, наслідок чого був, що сатана і його ангели були скинуті з неба на землю. Майже в той самий час зачалась Світова війна на землі. Сей час зазначив початок упадку сатани, котрий то упадок дійде до вершка в Армагедоні. Римо-Католицька Гієрархія була забута й понехана «в той день», себто, від 1914 р. до 1919 р., і що її забули її попередні політичні товариші, які блудили із нею. (В.Б. 1.05.1937 р.)

7 травня.

(45)

**«Скільки нас у Христа Ісуса охрестилось, у смерть
Його охрестились». – Рим. 6:3.**

Хрещення чоловіка в воді – се символічне свідощтво, що він згодився вповні й цілком підлягати волі Божій. Щоби йому жити на віки з Ісусом Христом, то він мусить охреститися в смерть Христа. Бог занурює те сотворіння у смерть Христа, і тепер те сотворіння мусить умерти яко жертва, так як Ісус Христос умер, еслі воно бажає жити з Христом і царювати з Ним. Будучи народжений і признаний за сина Божого, він тепер ставсь новим сотворінням в Христі Ісусі. Тепер його споріднення як сина до Отця. Те сотворіння тепер належить до родини Божої під Ісусом Христом, Головою його, і воно лишило геть всі земські речі, і надіється цілком на речі небесні. Його право до життя як чоловіка скінчилось. Від тепер, еслі він бажає жити, то він мусить жити яко член родини Божої під Христом. (В.Б. 15.05.1937 р.)

8 травня.

(148)

**«Непослух се такий гріх, як і чарівництво».
– 1 Сам. 15:23.**

Диявол і його ангели діють від часу бунту в Едені і аж до тепер, і їх діяльність буде продовжуватись аж до їх знищення в Армагедоні. Оскільки сатана «той старий змії» є

хитрим ошуканцем і також його всі ангели являються такими, то це безсумніву служить підтвердженням, що вони даліше ошукують людей. Вони справляють вплив щоб дістати контроль над умом чоловіка і таким чином заставити або наклонити його до мильного поступовання. Коли чоловік зачав служити Всемогучому Богу, а опісля став невірним, він тоді стається жертвою для тих злих духових сотворінь. Вражаючим прикладом сього є Саул, котрий був вибраний як перший цар в Ізраїлі. Всемогучий Бог дав спеціальний приказ Саулу, що він мусів виконати певну задачу, і Саул хотів пішов виконувати його то однак свідомо не виконав його. В наслідок того він впав в сіті диявола і його злих ангелів. – Прип. 29:25. (В.Б. 1.06.1937 р.)

9 травня.

(280)

«Без віри ж не можна угодити, вірувати мусить бо, хто приходить до Бога, що Він єсть, і хто Його пильно шукає, тих нагороджує». – Жид. 11:6.

Чоловік, котрий каже, що нема Творця, є безумний. Якщо чоловік ставить себе в клас безумних, то сим він показує, що знаходиться під цілковитим контролем диявола, котрий являється його найгіршим ворогом. Бог не заставляє чоловіка вірити в правду, Він кладе правду перед чоловіком і дає йому нагоду проявити його власне бажання, признати або не признати її. Бог є світло і Він є Той, котрий 'покриває сам себе правдою'. (Пс. 104:2) Його світло правди не є дано тим, хто служить дияволу; і се є показано фактом, що злі ангели є тримані у темряві. «Світло сиплється на праведника». (Пс. 97:11) Чоловік, котрий тішиться Божим законом і старається поступати справедливо є тим, котрий ходить у світлі і є благословенним. Біблія чи св. Письмо не було написане для безумних. (В.Б. 15.06.1937 р.)

10 травня.

(74)

«Бог почув і розлютився, і зовсім відкинув Ізраїля.

І покинув домівку Силомську, намет, що між людьми поставив його». – Пс. 78:59,60.

Так образно або пророчо було предсказано цілковите знищення «християнства». Знищення релігійних систем Єгови буде знаком початку Армагедону. Святе Письмо показує, що Бог уживе видимий, безбожний елемент до знищення релігійністів, а саме товпу яка була засліплена релігійністами, а головню Римо-Католицькою Гієрархією. Свідки Єгови не мають части в знищувальній роботі «християнства». Їх робота є нести свідоцтво до людей в послушенстві до Божого приказу подібно як Єремія ніс Боже післання. Оружа, вживані свідками Єгови не є тілесні, але сильні спричинити звільнення щирх людей із релігійних організацій. (В.Б. 15.09.1937 р.)

11 травня.

(335)

«Господь буде розправлятись із народами, буде судитись із усяким тілом і подасть безбожних під меч». – Єрем. 25:31.

Народи, а головню «християнство» знехтувало вісткою Єгови і жорстоко поводитись із його вісниками. По тій причині рішення справи є необхідним. Духовенство підняло питання: «Хто є Єгова? Чи Його вість правдива, та чи варта слухати її? Хто дав цим так званим свідкам власть говорити?» Єгова переконає ту зневажливу товпу лицемірів і вони визнають, що се Єгова. Тепер народи є зібрані перед Його судищем і ніхто не останеться непоміченим. Ісус Христос, Виконатель присудів Єгови, вислуховує справу і перепроводжує судження. Перепроводження судової справи не буде проходити на підставі друкованих чи писаних документів чи усно, щодо піднятого спірного питання, але на підставі вживаних доказів і рішення раніше представлен-

ного: «Його ділом дивовижним» або «мечем» спустошення. (В.Б. 1.12.1937 р.)

12 травня.

(42)

«Його Царство володіє над усім». – Пс. 103:19.

Єгова посідає всі річі в небі і на землі. Із свого безграничного багатства Він дає дарунки своїм сотворінням після своєї вподоби. Много століть тому назад Бог Єгова висказав свій замір установити світ справедливості і дати його справедливому володареві. Бунт проти Бога спричинив, що Він заявив свій замір установити правительство справедливості через насіння або потомок своєї всесвітньої організації. Від часу того оголошення аж до тепер, найважлишою річчю є установлення того обіцяного Царства. Сотворіння тепер на землі починають розуміти більше чим коли вперед, що всеньке їх добро спочиває в Божому царстві. Найголовніша ціль сього царства або правительства справедливості є оправдання Єгового ім'я; а другорядна річ, воно дасть нагоду сотворінням знайти радість і вічне життя. (В.Б. 15.12.1937 р.)

13 травня.

(52)

«Видаватимуть бо вас у ради». – Марка 13:9.

Коли свідки Єгови є арештовані і приведені перед суди, вони промовляють відкрито, свідкуючи їм про Боже припоручення і приказ голосити вість Господньої остороги до людей; що вони не стараються доручувати жодної людської вістки і не є відвічальні за наслідки, але що та вість походить від Бога, а вони є тільки слуги, що чинять Його волю і чинять її так лише, як їм є приказано; що це не є обов'язок свідків Єгови накладати покарання на людей чи шкодити кому-небудь; що вони є лише вісниками звіщаючими правду і що ті, котрі чують можуть взяти той напрям який вони бажають. Господні свідки не зупиняються і не вважають на те, що світові суди можуть заподіяти їм. Яко такі, котрим є доручена справа бути Його слугами, вони

знаходяться під Його керівництвом. Нічого не зможе случитися з ними, хіба за дозволенням Бога і так довго, як вони позістають бути вірними Йому. (В.Б. 1.10.1937 р.)

14 травня.

(292)

«І потужніють на землі правдою». – Єрем. 9:3.

Єремія говорив правду, тому що Бог приказав йому так чинити. Таким чином, хотя правда потрясає релігійними почуваннями духовенства, але все рівно вона проголошується для їх добра, а рівно ж для добра людям взагалі ся правда їм голоситься. Тому то ся вість правди Божої являється важливою і необхідною. Вість була від Господа і була осторогою жителям Єрусалиму. Також ся вістка правди проголошується в теперішньому часі і являється осторогою для людей «християнства» і служить на благо їм, якщо б вони взяли її до уваги. Далеко більш важливим є те, щоб люди пізнали правду і щоб вони могли навчитися справедливому шляху і найти собі охорону, як те, щоб свідкам Єгови вживати м'яких слів уникаючи потрясення релігійними почуваннями набожного духовенства. Взагалі то люди мусять мати нагоду чути вість правди і по цій причині Бог приказав, щоб вона була проголошена. (В.Б. 15.10.1937 р.)

15 травня.

(159)

«Плата бо за гріх смерть, дарування ж Боже – життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім».

– Рим. 6:23.

Бог Єгова – се джерело життя. Жадне сотворіння не може жити хіба за дозволенням Божим. Єгова післав свого любого Сина на землю, у подобі несовершенного чоловіка, і дозволив сатані виставити Ісуса Христа на всякого рода спокуси, і навіть оскаржуванню Його о страшенний злочин за бунт і зраду, і задля фальшивого суду Він був засуджений, на підставі кривоприсягливих свідків, на ганебну смерть через повішання на дереві. Та протягом (сієї доби)

Ісус позістав правдивим і непохитним до свого Бога і Отця, затримавши свою невинність до Нього. Єгова підніс Ісуса Христа із мертвих, і обдарував його найбільшим з усіх дарів. Провізія Єгови для роду людського є та, що Він обдарив Ісуса Христа вічним життям і безсмертністю і повною силою і властю дати життя тим, що є послухні Божим правам. (В.Б. 1.02.1937 р.)

16 травня. (98)

«Як чутка про Єгипет [(П.В.) Коли чутка прийде до Єгипту], так і від чутки про Тир задрожать вони».

– Іса. 23:5.

Навуходонозор, зруйнувавши старинний Тир, пішов проти Єгипту. (Езек. 29:18-20) Упадок релігійоністів, а головно Римо-Католицької Гієрархії, попередить знищення торговельних і політичних чинників видимої організації сатани, а се принесе великі муки й здивовання для сих останніх. Ся згадана тут чутка, се буде почин «дивовижного діла» Єгови. Упадок Римо-Католицької Гієрархії, релігійної організації, спричинить велику муку для останньої часті видимої організації сатани, бо вони побачать могутність Єгового Виконателя виконати «дивовижне діло» Єгови, і се буде доказом для жиючих тоді, що вони не мають сили охоронити себе і що їх знищення наступає. (В.Б. 1.04.1937 р.)

17 травня. (63)

«Ані пануйте над народом, а взором будьте стада».

– 1 Пет. 5:3.

Одиниці з вірного останка бачать свій привілей і задачу нести вість о царстві людям доброї волі до Бога і помагати їм дістати знання Його Слова, але ніколи не панувати або знущатись над ними. Ті з Господніх помазаників не хваляться їх позицією в Господній організації і не роблять постійно натиску на інших, що «я один з помазаників, і я проваджу колесницею, а ви Йонадаби мусите чинити те,

що скажу вам». Такий дух хвальби і самослави цілком не знаходиться в правдивих помазаниках, і всякий, що хвалиться і вивисшає себе, певно упаде. Нехай ніхто не заключає, що єслі хтось був членом останка, то він всегда буде і не може відпасти. Самовивисшення, гордість і хвальба – се наруга в очах Бога, і ніхто не може насміятися з Бога без кари. (В.Б. 15.05.1937 р.)

18 травня.

(190)

«Деякі, що думають про нас, ніби ми ходимо по тілу.

Бо ходячи в тілі, не по тілу воюємо». – 2 Кор. 10:2,3.

Правдиві слуги Всемогучого Бога і послідувателі Ісуса Христа не воюють проти жадного людського сотворіння, будь цей чоловік Жид, Поганин, Католик, Протестант або невірний. Вони не мають розположення шкодити жадному чоловікові, а лише говорити правду для добра тих, що бажають знати правдиву дорогу. Люди всіх народів впали під вплив і силу сатани і його ангельських спільників, однак такі люди є предметом жалю. Се є привілей і задача свідків Єгови говорити сим людям правду, як се Він приказав, щоб ти з-між них хто є доброї волі могли знайти єдине місце безпеченства і охорони від їх ворогів. Отже правда Божого Слова є осторогою, що дається людям доброї волі, щоб вони могли звернути на неї увагу і утікати до місця безпеченства. (В.Б. 15.06.1937 р.)

19 травня.

(186)

«І запевнив Йозуя безпеку з ... Габаоном».

– Іс. Нав. 9:15,17.

Габаонії нічого не мали до діла з вибиранням або назначенням Левітів до служби, але вони помагали Левітам, котрі були назначені служити після Божого вибору. Габаонії будучи 'дроворубами і водоносами' напевно мали представляти тих слуг, що виконують їх роботу до якої вони були призначені через священники Господні, себто через по-

мазаники Господнього дому. Габаонії вповали на Йозуя в їх боротьбі й у своїй тісноті вони просили Йозуя поспішити з поміччю для них і сказали: «Не покидай рабів твоїх у лихій годині». Се показує, що «інші вівці» або велика громада, вповають на Господа Ісуса і Його помазаних членів тіла яко провідників у битві і се задля їх охорони і помочи. Вони звивають помазаників бути пильними, і всіх тих, що посідають Духа Господнього, спішити з їх службою Господньою яко поміч для «інших овець». Габаонії мусять служити з Ізраїльтянами, показуючи сим, що «інші вівці» прилучаються в службі і будуть чинити після керівництва Господньої організації. (В.Б. 15.08.1937 р.)

20 травня.

(326)

«Який єсть вірний слуга й розумний?» - Мат. 24:45.

Споріднення сього «вірного слуги» до Царя є се: вони стались членами Сиону для Його служби, і вони є під керівництвом Ісуса Христа, їх Голови і Господа; їх приведено в храм «щоб приносили жертву Господеві в праведності». Будучи очищені судом, їм приказано і призначено приносити Господеві жертву в праведності, котра-то жертва означувала, що вони мусили нести перед людей правду про ім'я Єгови, котре є справедливе, і вони мусять голосити день Його гніву проти організації сатани, що є справедливим судом, і що вони мусять підносити прапор Єгови і Його Царя, щоби люди навчилися про дороги праведності, і вони мусять голосити, що царство прийшло. Такі є людьми Божими, помазані й призначені виконувати виразну роботу після Його приказу. (В.Б. 15.12.1937 р.)

21 травня.

(295)

«І взяв я кубка з руки Господньої та й напоїв із нього всі народи, ... а саме, Єрусалим і городи Юдині». – Єрем. 25:17,18.

Єрусалим і города Юдині царі і інші з-між них називались тоді бути Божим народом. Вони представляли релігійоністів, духовенство і інших з «християнства» в теперішнім часі, що називають себе бути Господніми людьми і приписують собі право володіти світом після божественного права. І яка є ціль щоб змусити їх пити кубка? Єгова відповідає: «Щоб вчинити їм спустошення, страховище, посміх і прокляття». Се станеться з сією релігійною товпою «християнством», коли Єгова зачне своє «дивовижне діло», яке покажеться незвичайним для всіх прихильників Пієрархії і всіх зведених нею послідователів, і вони тоді скажуть: «се є дивним, що Бог довів до такого розпачу сю організацію яка через століття уживала Божого ім'я». (В.Б. 15.11.1937 р.)

22 травня.

(266)

«Приносите крадене й кульгаве й недуже, а такі самі й хлібові дари ваші. Чи ж мені та приймати таке залюбки з рук ваших? говорить Господь».

— Мал. 1:13.

Насліпо вони ходять і служать Господеві у свій власний спосіб, а се вони роблять через противлення вірним слугам Господнім, котрі несуть вість Його людям. Вони приносили в жертву «крадене», «взяте насильством» (П.В.), те що не представляло само-заперечення з їх сторони, але щось, що мало принести їм передництво й вивиснення і що не мало стягнути наруги на них. Вони не мали любови до Бога, але бажали сияти й отримувати пошану від людей. Такі одиниці панували над іншими й позбули їх із дійсного служення. Вони приносили на жертву те, що є «кульгаве» і «хоре». Стараючись угодити організації сатани і отримувати похвали від неї, вони рівночасно дальше називали себе слугами Божими. Будучи духово слабі й сліпі до Божого заміру, вони дальше називають себе Його слугами, але шукають признання від людей. (В.Б. 1.01.1937 р.)

23 травня.

(129)

«Поодчиняв же Йосиф усі житниці, та й продавав хліб усім Єгиптянам; голоднеча же страшенно зростала». – 1 Мойс. 41:56.

Се продання поживи не значило ані не передсказувало, що свідки Єгови можуть робити торгівлю з вістки царства для самолюбної наживи, але значить, що се на місці й властиво для людей, що мають средство до купна, щоб вони показали їх оцінення Божої провізії й добровільно жертвували щось на поширення вістки царства, щоб інші могли чути її. Для сієї причини свідки Єгови беруть маленькі датки від тих, що бажають і можуть офірувати на літературу; а хто не може сього зробити і бажає вістки в друкованій формі, таким щедро дається даром. Коли люди довідуються, що ся провізія не від чоловіка, але що Бог постарався о ню, тоді вони бажають зробити маленьку жертву щоби указати їх оцінення Божої доброти, і сим вони щиро бажають, щоби їх ближній міг також довідатись о Його ласкавій провізії і отримати Його благословенства. (В.Б. 1.03.1937 р.)

24 травня.

(46)

«То ж дай слугі твоєму розумне серце, ...І наділив Бог Соломона великою мудрістю й постеріганням». – 1 Цар. 3:9; 4:29.

Коли Соломон засів на престолі, то він не молився о те, щоб йому сняти в очах людських, але молився, щоб Господь дав розуміння й мудрість; і Господеві вподобалось се і Він вислухав його молитву; і се є доказом, що се властивий напрям для усіх слуг Господніх. Тоді Соломон зрозумів і оцінив своє споріднення до Всемогучого Бога, а пізніше він відпав, тому що йому не стало розуміння. Ті, що без розуміння, є гідні смерті, тому що Бог не дасть нікому життя хто вивищує себе. (Римл. 1:31,32) «Між гордими – одні тільки сварки». (Прип. 13:10) Ось так є показано konieczність єдності останка в теперішнім часі, щоб їм дальше пе-

ребувати в розумінню, що значить властиве оцінення їх позиції перед Господом і в Його організації. (В.Б. 15.05.1937 р.)

25 травня. (41)

«Не відомщайте за себе, любі, а давайте місце гніву (Божему), писано бо: Мені відомщення, я віддам, глаголе Господь». – Римл. 12:19.

Християнину є приказано говорити правду, і полишити все покарання на Господа, котрий справедливо відплатить лукавим у своїм часі. Той факт, що релігійоністи бажають спричинити шкоду і покладати тілесні покарання на свідків Єгови, переконуючи доказує, що такі релігійоністи є порушені духом диявола і його злих ангелів. Ненависть і злоба одного чоловіка проти іншого відкриває двері для диявола і його злих духів увійти і взяти повний контроль над тими, хто дозволив ненависті, злому хотінню і злобі перебувати в його серці. Демони скоро заволодівають таким умом і серцем і тоді уживають такого як інструмент в боротьбі проти послідувателів Ісуса Христа, і так людське сотворіння стається противником Бога і Його людей. (В.Б. 1.06.1937 р.)

26 травня. (78)

«Увійди в двері дому Господнього й промов там оце слово, й скажи: Вислухайте слово Господнє, ви всі Юдеї». – Єрем. 7:2.

Єремія мусів проголошувати вістку не просячи спершу о позволення від священників храму. Так і свідки Єгови мусять тепер проголошувати Божу вістку правди про Його ім'я і царство і повинні робити се не просячи спершу о позволення від духовенства чи місцевих властей. Єслі серед тих, котрі є утримувані в релігійних організаціях знаходяться щирі одиниці шукаючі Бога і Його правди, вони почують і звернуть свою увагу на вість остороги, що приходить до них від Бога Єгови і доручувана через Його

вони зрозуміють і приймуть се за правду, й утечуть з релігійних організацій і таким чином отримають потіху і знайдуть місце безпеченства. (В.Б. 1.09.1937 р.)

27 травня. (53)

**«Стійте ж оце ... обувши ваші ноги в готовність
благовісткування миру». – Єфес. 6:14,15.**

Мир тепер мусить бути серед Божого народу. Якщо існує спір, прискіпливість, оклеветання чи боротьба в громаді, то це є доказом, що демони проявляють вплив над деякими із громади і ті, хто є причиною роздорів не будуть мати успіху, поки вони скоро не поправлять свій напрям діяльності. Це є час єдності в Христі, коли всі мусять стати твердо з'єднавшись разом. (4:13) Вони в даний час мусять всі з'єднатись ставши до боротьби рама в рама проти ворога і ради справедливості. (Філ. 1:27,28) Нехай кожний що знаходиться в храмі зрозуміє то, що він повинен оставатися всеціло в мирі з братами; інакше він не буде знаходитися в храмі. Тепер є примінені слова: «Наші ноги стоятимуть в твоїх брамах, Єрусалиме! Єрусалим [Божо організація] збудований як город, що є зібраний в одно». – Пс. 122:2,3. (В.Б. 1.06.1937 р.)

28 травня. (86)

**«Так бо говорить Господь Саваот: Злидні підуть
від народу до народу, й велика буря здійметься
з найдальших окраїн землі». – Єрем. 25:32.**

Те горе становить Єговів справедливий суд, виконаний із-за пімсти і на оправдання Його святого ім'я. Він створив ті «злидні» і привів на тих, хто заслужив це покарання. То покарання зачнеться з Католицької Гієрархії, а потім пошириться на всі інші видимі часті сатанської організації, котрі є представлені всіма народами, котрим Єремія по приказу Господа Бога вручив кубка Його пересердя. Поганські народи зачнуть тоді терпіти крах і від одного до ін-

шого горя будуть проходити поки всі земні річи сатанської товпи будуть вигублені. Останній «народ» на котрого приїде горе є «Сесахський»: «цар Сесахський вип'є після них» (вірш 26). Сатана, спершу побачить свою силу і поплічників своїх втраченими, мусить опісля і сам випити чашу гніву. (В.Б. 1.12.1937 р.)

29 травня.

(63)

«Каже ж фараон Йосифові: ... ти вмієш толкувати сни. Відказуючи ж фараонові: Йосиф каже: Не я, ні! Бог дасть Фараонові відповідь упокійну».

– 1 Мойс. 41:15,16.

Хотяй останок не знав значіння пророцтв, однак Більший Йосиф вислав їх з початку 1922 р. вилявши свого духа на «всьяке тіло» останка, щоби вони виконували роботу свідоцтва на землі. Виконуючи сю річ, сі вірні мають часть у сповненню сього пророцтва, і Господь Ісус Христос, Більший Йосиф, відкрив їм значіння духового вирозуміння пророцтва; і останок, отримавши сі вияснення від Господа, передають їх дальше в «Єгипет» т.є., для світа, як се вони сприйняли і зрозуміли їх. Вони розказують о значінню пророцтв Божих Йонадабам, або «іншим вівцям», котрих Господь збирає до свого стада. (В.Б. 15.02.1937 р.)

30 травня.

(269)

«Забудуть про Тир на сімдесять років, - скільки звичайно один цар живе. По сімдесять же роках станесь із Тиром таке, як співаєсь про блудницю».

– Іса. 23:15.

В прообразі той «один цар» був з Вавилонської лінії царів, від Навуходонозора до Валтасара, з краю халдейського. Але в позатипі або в сповненню сього пророцтва «в той день» від 1914 р., Ісус Христос, окоронований Цар Єгови, зачав своє царювання. Папа старався мати неправильні зносини з політичними властями народів протягом Світо-

вої Війни, але він був відіпхнутий назад і забутий протягом того періоду, себто, між 1914 і 1919 р.р. Світова війна закінчилась 11 листопада 1918 р. і потім часі, час тісноти для папи сповнився і період у котрім він був «забутий» скінчився. Пісня новочасного Тиру зачинає відживлювати його торгівлю й заступництво і його змагання досягнути головну ціль, а іменно, володіти народами землі яко заступник Христа в диктаторський спосіб. (В.Б. 1.05.1937 р.)

31 травня. (68)

«Єремія ж сказав до всіх князів і до всього народу так: Мене Господь послав пророкувати проти сього дому, й проти сього міста ті слова, що ви чули».

– Єрем. 26:12.

Єремія був нападжений за чинення єдиної річи, а саме, за вірне послушенство до Єгови в доручуванні вістки яку Єгова припоручив і приказав йому виконати. На все інше Єремія був сліпий. Вислухавши свідоцтво проти себе, Єремія обороняв себе, та поступаючи так він не старався уникнути справи, або вчинити компромісу, ані він не просив вибачення за те, що чинив. Він говорив виразну правду. Се Єремія чинив щоби суд міг би повністю обдумати звинувачення, і щоб присутні там люди, бажаючи чути правду, могли вислухати, побачити і зрозуміти – що він був представник Всемогучого Бога, як се він і заявив. Обороняючи себе в сей спосіб Єремія сповнив свою задачу і повинність. З того часу відвічальність лягла на тих, котрі чули що говорив Єремія. Вони мусіли відповісти перед Всемогучим Богом. (В.Б. 1.10.1937 р.)

1 червня. (60)

«Відніметься од вас царство Боже і дасться народові, що робитиме овочі його». – Мат. 21:41.

Римо Католицька церковна організація ніколи не приносила людям овочі або вістку Божого царства. Противно ся організація всякого часу співділала з політиками, мі-

літаристами, торговельними великанами і іншими бандитами щоб володіти і контролювати народами. Намість приносити до людей овочі царства Божого, Католицька організація гірко спротивилась царству під Христом. Єгова обітував дати Ісусу Христу і Його вірним послідователям, котрі є членами Його церкви, царство, котре у своїм часі буде володіти у справедливості і служити благословенням для людей. Боже царство немає нічого торговельного і нічого спільного з лукавою системою яка володіє тепер світом. (В.Б. 15.07.1937 р.)

2 червня.

(175)

«Ідь зо мною й приглянься моїй ревності до Господа. От і посадили його на колесницю».

– 2 Цар. 10:16.

Що значить 'Прийди і я покажу тобі моїми ділами, що я маю віру в Бога і що я маю гаряче бажання чинити Його волю'. Ті з храму або помазана громада є співтоваришами з Ісусом Христом яко члени «вірного і розумного слуги» ділаючи по приказу Господа Ісуса Христа. Отже силою їх споріднення до Ісуса Христа вони також є представлені в Єгуйові. Позатипічний Йонадаб, себто, люди доброї волі є проти диявольської релігії і тепер вони шукають Ісуса Христа, щоби вони могли пізнати дорогу до Божої організації Вони тепер мусять бачити ревність позатипічного Єгуя, то єсть, Ісуса Христа. Ціль Єгуя в тім, що він запросив Йонадаба прийти і придивитись ревності його, очевидно була та, щоби Йонадаб міг навчитись чого вимагається від тих, що служать Богу, і се показує, що велика громада мусить також посідати ревність до Бога і Його царства. (В.Б. 15.08.1937 р.)

3 червня.

(321)

«Тим то не слухайте ваших пророків, ні ваших віщунів ..., що вас впевняють кажучи: Не будете служити цареві Вавилонському». – Єрем. 27:9,10.

Єгова через своє слово, котре доручують його свідки, повідомляє людей щоб вони не вірили духовенству. Проповідникам або політикам, котрі кажуть їм, що нема ніякої небезпеки в тому, що прийде Армагедон. Духовенство з цієї причини є найбільш відвічальне; бо воно не лише відхиляється мати що-небудь спільного з царством Божим під Христом, але й перешкоджає многим іншим людям у виконанню сього. Маючи на ввазі покарання спричинене іншому пророку Єгови, потрібно було непохитної віри в Бога і сильної відваги для Єремії, щоби доручити вістку яку він доручав. Маючи повну віру в Єгову, Єремія сміло називав брехню брехнею не звертаючи уваги на те, що могли би сказати про нього інші за ці різкі слова. (В.Б. 15.10.1937 р.)

4 червня.

(144)

«Господь був свідком між тобою й жonoю молодощів твоїх, що ти її зрадив, - вона ж подруга твоя і законом із тобою зв'язана, як жона твоя».

— Мал. 2:14.

«Жона молодощів», представляє Божу організацію, Сион. Із початку днів або «молодощів» церква, апостоли і їх вірні співробітники були роздільно подружені й злучені з Єговою організацією під Христом, Голови її. Через много роки Єгова був свідком, як кляса людей, що називала себе послідувачами Христа Ісуса, але котра погодилася з організацією сатани, Вавилоном, зраджувала Божу організацію під Христом. Господь каже до невірних «священників»: «Вона ж [Сион] подруга твоя», означаючи, «хто є спільник». Замішання себе з організацією сатани й напиватись духом її становить лукаве діяньство. «Нехай ніхто не обманює жінку молодощів своїх», то єсть, Сиона, до котрої кляса священства є залучена. (В.Б. 15.01.1937 р.)

5 червня.

(159)

«Бачив же Йосиф сон і розказав се братті своїй; і вони зненавиділи його за се ще дужче».

– 1 Мойс. 37:5.

Ті сні не лише предсказали вивиснення Йосифа. Але предсказали отворення Ісусові Христові небесних речей, т.е., невидимих речей Божого Святого Слова, котре говорить про вивиснення Ісуса Христа, Єгового Царя і оправдателя, понад усі сотворіння у вселенній. (Мат. 3:16) Вивиснення Ісуса Христа було дальше предсказане через видіння переображення на горі. Ісус сказав своїм ученикам про свою будучу силу й славу. Коли Ісус стояв перед своїми обвинувателями, він сказав: «Від нині побачите Сина чоловічого, по правиці сили, й грядущого на хмарах небесних». Жидівське духовенство зненавиділо Ісуса й шукало погубити Його, бо він казав, що Єгова був Його Отцем, і що Його Отець любив Його. Будучи вірно послухний приказам Єгови, Ісус «свідкував правді» про себе і про царство Боже. (В.Б. 1.02.1937 р.)

6 червня.

(157)

«Я на се прийшов у світ, щоб свідкувати правді.

Кожен хто від правди, слухає мого голосу».

– Йоана 18:37.

Перша і головна ціль Єгови – се оправдання Його ім'я і очистити Його із зневаги яку стягнув на Його ім'я головний бунтівник, диявол. Він назначив Ісуса Христа до високого уряду Оправдателя. Він післав Ісуса у світ доручити Божу вість правди відносно Його заміру і Він назначив і помазав Ісуса як Царя світа. Кожний чоловік котрого Бог прийме до своєї родини під Ісусом Христом, мусить слухати голосу Ісуса Христа і бути послухним і ходити так, як Ісус Христос ходив, всегда бути вірним і правдивим Богу, затримуючи свою невинність до Нього. Отже ті, що в Хрис-

ті Ісусі, мусять робити те, що Ісус робив, бо вони покликані йти Його слідами; вони є взяті з-між людей і стались новим сотворінням в Христі задля Божого ім'я. (В.Б. 5.15.1937 р.)

7 червня.

(48)

«Що, говорити до Іуддо і братів його, нетинеїв в місцевості Касифії, щоб вони привели до нас послужників для дому Бога нашого». – Єздри 8:17.

Вираз «Нетинеї» значить «віддані» або «посвячені», і відносився до людей, що служили в наметі й храмі. Вони не були Ізраїльтянами. Там було тридцять вісім Левітів і 220 нетинеїв приведені до Єздри, всі названі по імені, і всі люди вироzumіння, себто, хто показав відповідність, того поміщено на відповідну позицію служби. «Іддо старшини» здається був один із Нетинеїв, котрий був назначений служити над іншими у службі в домі Божім. Ось так показано в типі, що Левіти помазана кляса, і велика громада, кляса не помазаників, працюють разом. Нетинеї помагали Єздровим послам у виконанню роботи, приписаної їм, доказуючи сим, що ті дві громаді на землі є співтоваришами і служать разом. (В.Б. 15.08.1937 р.)

8 червня.

(323)

«А як упливе сімдесять років, покараю царя Вавилонського й той нарід, говорить Господь, за безбожність їх». – Єрем. 25:12.

Під кінець сімдесять років, Навуходонозорові на зміну прийшов Валтасар. Сей останній ні в якому разі не був ужитий як слуга Єгови. Противно, він зловживав Господніми священними посудинами, щоби грубо опоганити ім'я Єгови. Тоді Вавилон був «зважений на вазі, і ... знайдено легким». Від того часу і надалі Вавилон символічно зображував диявольську організацію, а його цар Валтасар – самого диявола, а сей кінець сімдесять років, се кульмінаційна точка, що відображає на Армагедон, котрий положить

кінець кожній видимій часті організації сатани на землі. Що ж послідує за сим? Єгова виразить гнів свій проти невидимої часті сатанської організації включаючи і самого сатану. (В.Б. 1.11.1937 р.)

9 червня.

(46)

«Каже ж їм Йосиф: Се ж воно й є те, що я сказав вам: ви пронири. Ось чим оправдितесь».

– 1 Мойс. 42:14,15.

По 1918 р., всі народи були зібрані перед Більшого-чим-Йосифа на суд. Сі зібрані включають людей доброї волі, котрі підчас пробів і суду мусять показати себе, що вони є правдиві «вівці», і мають любов, яка запевнила б їм стати по стороні Господа і в ласці Його. Єслі ж вони покажуть духа доброти до найменших з братів Христа, представлені через Бенямина, і будуть шукати чинити їм добро, тому що вони служать Богу і Ісусу Христу, то се покаже їх властивий стан серця і будуть признані за «вівці» клясу. В 1918 р. Господь зачав проголошувати вість «Міліони людей тепер живючих ніколи не помруть», та навіть тим, що чули сю вість, Господь не відокрив їм через кілька років дійсного стану. (В.Б. 1.03.1937 р.)

10 червня.

(142)

«Той же люд, що підклонить шию свою в ярмо цареві Вавилонському й що йому служитиме, того поставлю в супокою на землі». – Єрем. 27:11.

Тепер настав час коли по волі Бога Єгови Його ім'я й царство мусить бути проголошене до народів яко свідоктво, і це мусить бути виконане перед початком Армагедону. Єгова сповіщає народи про наближення Армагедону, великого нещастя, що прийде на них за небажання підкорити себе добровільно правлінню Його Слуги, Ісуса Христа, і це робиться для того, щоб вони не могли мати вимівки за свою несвідомість. Бог дозволить пережити і жити даліше

лише тим, хто добровільно підкорить себе під правління Ісуса Христа, котрого представляв цар Вавилонський. Він поширить своє правління над цілою землею, і жадна сила не зможе успішно перешкодити Йому. Ті, котрі скористають з правління Ісуса Христа не будуть народи як взагалі, а окремі одиниці із тих народів, хто є доброї волі до Бога. (В.Б. 15.10.1937 р.)

11 червня. (130)

«Велике буде ім'я моє проміж народами, говорить Господь Саваот. Ви ж його зневажаєте, мовляючи: Столові Господньому не належиться пошана».

– Мал. 1:11,12.

Люди доброї волі чують сю правду і йдуть до Сиона, щоби більше пізнати про заміри Єгови й віддати честь його імені, коли ж в той самий час так звані «священники», котрі показалися бути невірними, тепер противляться роботі оголошенню правди через свідків Єгови, котрі возвеличують його ім'я, і указують людям доброї волі їх привілей служити й славити Його. Отже Господь Бог каже до сих невірних «священників», що вони мали великий привілей служити Йому, але вони показалися невірними, і тепер інші з меншими привілеями шукають дороги до Його організації і співають Його хвалення. Ті невірні «священники» їх напроям ділання казали й далше кажуть голосніше чим словами, що «столові Господньому не належить пошана». Ось такий їх напроям до видавництва Вартової Башти. (В.Б. 1.01.1937 р.)

12 червня. (234)

«Навчу тебе і вкажу дорогу, по котрій тобі ходити; звернувши очі мої на тебе, дам тобі раду».

– Пс. 32:8 А.П.В.

Єслі би ми йшли за переказами людськими, тоді ми вперто трималися б близько того, що було написано вперед; але позаяк Божі люди не йдуть за переказами людсь-

кими, але кермуються лише Словом Божим, і оскільки се подобається Господу відкрити сі правди, відкриваючи свої пророцтва у свій час і спосіб, то остільки вірний Божий останок дає до відома о них. Відкрита і проголошена правда не належить до жадного чоловіка або громади людей. Правда належить до Господа і поступає й сияє із чим раз більшою ясністю аж до звершеного дня. Се повинно бути найбільшим доказом, що Божі люди провадить і кормить Господь, ставлячи духовий покарм перед ними від часу до часу для їх добра о скільки се відоб'ється для Його власної слави. (В.Б. 15.03.1937 р.)

13 червня. (273)

**«Ось земля Халдейська: давно того народу не було
... се Ассур дав до його почин, заложив його з тих,
що жили в пустинях». – Іса. 23:13.**

Слова «ось земля Халдейська» очевидно звертають увагу на Єгового виконателя, що виконає присуди Його проти Гієрархії. Тоді пророк каже: «Сих людей», себто, старинного і новочасного Тиру, Римо-Католицької Гієрархії «уже нема» (А.П.В.) Той «Асур» представляв Божого виконателя, Ісуса Христа. «Ассур призначив», себто призначив той «народ» Тиру. Призначив той народ Тиру на що, або для кого? Те пророцтво відповідає: «Для звірів пустині». (А.П.В.) Ясним є, що Божий Виконатель, «призначив» новочасний Тир (себто, Римо-Католицьку Гієрархію і її духовенство й союзників) до місця або стану не замешканого людьми, але лише для звірів, отже на спустошення. (В.Б. 15.04.1937 р.)

14 червня. (285)

**«А ви не озивались, - вчиню так само з сим домом,
що його названо моїм ім'ям, і що на його вповаєте,
... як учинив із Силомом». – Єрем. 7:13,14.**

Через те, що вони повірили, що храм був неприступний до нападжень будь-яких ворогів, стало їх основою щоб

вчинити і сполягати на «угоду зі смертю» і «договір з пеклом», нібито буквальний «дім» мав магічну силу проти всього зла. Сей храм був збудований і їх віра була в нього, а не в Бога. Що сталося над Єрусалимом, є копією того, що станеться над «християнством», але на далеко більшу шкалю. Многі вірять в Католицьку церкву як покорительку всього зла. Її релігійні провідники зневажили ім'я Бога Єгови і чинять не дійсним Його Слово через навчання і спонукування людей вірити традиціям людей і віддають честь і славу людям і таким чином відвертають їх від Бога. Тому Бог Єгова оголошує Його замір цілковито знищити ту релігійну організацію. (В.Б. 1.09.1937 р.)

15 червня.

(274)

«Вівці мої ... І Я життя вічне даю їм; і не погинуть до віку, й не вихопить їх ніхто з рук моїх».

– Йоана 10:27,28.

Чому Бог дозволив дияволу гнобити і непокоїти тих на землі, котрі згодилися служити Йому і не схоронив їх від усіх нападжень диявола? Відповідь є та, якщо Бог би зробив се, то диявол не мав би свободи діяльності в його спробі доказати його злий визов; і крім того ті, що згодилися служити Богу мають нагоду доказати їх невинність і вірність до Бога єдино через нападження диявола і знаходитися в стані переслідування, продовжуючи затримувати свою невинність до Бога. Із-за тої причини Бог часто повідомляв тих, що служать Йому про свої обітниці схоронити їх, і дати їм вічне життя, і що Він знищить всіх злих. «Господь схоронить всіх тих, що люблять Його». (В.Б. 15.06.1937 р.)

16 червня.

(195)

«І відкриється чоловік беззаконня». – 2 Сол. 2:3.

Складові часті сієї повисше згаданої кляси є зібрані з людей, котрі отримали деяке знання о Божім замірі і зобов'язались служити Богу і назвали себе бути Божими слу-

гами, але звернули до диявола і дозволили ужити себе як його знаряд. Керуюча частина того тіла є названа «злий слуга». Є се ті, що колись зробили угоду чинити волю Божу і виглядали Його царства під Христом. Через нечисте серце, вони не отримали признання на суді, а скоріше дістали осуд, стали на бік і протягом ще деякого часу вважали, що йдуть з вірними і як раніше називали себе бути Божими дітьми. Будучи поза храмом, вони відкинули світло храму з причини сліпоти або браку розуміння, а також із причини самолюбства піддавшись впливу невидимим володарям сього світа. Опісля їх зіпсований стан серця став відкритий. (В.Б. 1.06.1937 р.)

17 червня. (256)

«Та як і ти промовлятимеш до них сі слова, то вони тебе не будуть слухати; як їх кликатимеш, вони до тебе не будуть озиватись». – Єрем. 7:27.

Оскільки свідки Єгови тепер є виставлені на всякого роду знущання і переслідування через т.з. «висші власті» сього світа, а головню через релігійоністів, Римо-Католицької гієрархії, то нехай вони стануть одважні і радісні в тому, що вони нині є привілейовані стояти на місці подібно тому, що займав Єремія і проголошувати вість подібно тому, як це він проголошував. Нехай вони стануть одважні пам'ятаючи, що Єгова Бог є підкріпленням для них і що вони чинять Його волю, і так довго як вони чинитимуть се, нічого лихого не станеться їм. Його вірні свідки знаходяться тепер в Божім тайнім пробутку і для їх помочі і потішення се є написано: «Хто під покровом Всевишнього, той буде в тіні Всемогучого». (В.Б.15.09.1937 р.)

18 червня. (162)

«Перед Богом, ... чинителі закону оправдяться».
– Рим. 2:13.

Ті, котрим були поручені справи царства і котрі виконують їх задачу в байдужий або недбалий спосіб, не можуть властиво шукати оправдати свій блуд який виринув із недбальності. Єслі якась задача приписана члену громади храму і він виконує її недбало або байдужно і тоді старається оправдати свій чин, тоді така громада або член є невірний і подає невірний рапорт і сконечності він не угаджає Господеві. Щоби скористати з помилки або недбальства, то треба признати перед Господом свою неміч і тоді пильно старатися чинити правду і старатися більше не бути недбалим. Фарисеї шукали оправдати себе перед Господом за занедбання їх задачі. Хто старається оправдати свій чин щоб йому отримати оправдання від людей, такий не сповняє вірно своєї задачі. (В.Б. 15.12.1937р.)

19 червня.

(40)

«І взяв я кубка із руки Господньої та й напоїв із него всі народи, ... Єрусалим, ... і всіх царів Медийських». – Єрем. 25:17,18,25.

Мидії здається представляють зорганізовані елементи, котрі разом із релігійністами перешкоджають діяльності Божого завітуючого народу і котрі стараються ув'язнити таких свідків і перешкодити їм в почитанню Бога, як це Він приказав. В різних політичних і судових установах є много, котрі називають себе християнами, але не мають віри в Бога і Христа, а співділають з високомірними релігійністами, щоби спричинити покарання свідкам Єгови, а із сього мають зиск політичні і судові знаряди Гієрархії. Вони співділають із сильним раменом закону, щоб змусити їх виконати судові рішення проти Божого народу. Всі мусять пити сього кубка Його пересердя. (В.Б. 15.11.1937 р.)

20 червня.

(33)

«Дармо прийняли, дармо й давайте». – Мат. 10:8.

З великою ласкою також співтоваришить і велика відвічальність. Се – велика ласка знати Бога Єгови й Його Царя і бути дозволеним знайти прибіжище в Божій організації. Сьогодні сього привілею не можна з нічим порівняти так далеко як се відноситься до «інших овець». Велика відвічальність і вимоги є положені на «інших вівцях» в теперішнім часі, т.е., на тих, що становлять велику громаду. Вони мусять вповні і всеціло посвятитися Господеві й мусять бути вповні послужні Його приказам і радісно бути занятим в Його службі. Ті, що тепер становлять «інші вівці» Господні, мусять разом з останком взяти вість життя, о яку постарався Господь, і нести сю вість людям у голодом-прибитім світі, щоби ті, що знаходяться іще у світі, втікали до місця прибіжища. (В.Б. 15.03.1937 р.)

21 червня.

(260)

«Виставте знамено народам». – Іса. 62:10.

Се час війни, і се війна праведна проти лукавства, війна правди проти твердинь ложей, і всі що люблять Бога і праведність будуть радо виконувати їх часть через піднесення прапору Господнього, щоби люди доброї волі могли побачити дорогу праведності і місце прибіжища. Ті з останка, що посідають Духа Христового підуть уперед, і Йонадаби підуть в похід з ними, і всі разом будуть співати хвалення Єгови, Ісуса Христа і Його царства, і всі разом будуть брати участь у службі Господній. Йонадаби є залучені в угоду проголошувати правду, і так дадуть себе пізнати, що вони знаходяться в Господній організації. Тим-то останок і Йо-надаби виконують роботу свідоцтва разом. Ніколи сотворіння не мали такої нагоди, ані ніколи опісля не будуть мати такого привілею, бо те «незвичайне діло» тепер виконується, і коли виконається, тоді скоро настане Боже «дивовижне діло». (В.Б. 15.05.1937 р.)

22 червня.

(249)

«І прикликав він того, що був у лняному одязі, що при боці в його був писарський прилад. І сказав йому Господь: Пройди». – Єзек. 9:3,4.

Громада вірних свідків отримала від Господа приказ пройти по всьому «християнстві» і поставити знак на чолах щирих одиниць, що зітхають і сумують з причини гіпокритичного практикування і лукавства релігіоністів. Сим Господь через своїх свідків ставить знак на чолі таких людей, даючи їм знання із Слова Божого, щоб вони могли мати здібність дістати виrozumіння замірів Єгови, котрі дадуть можливість їм утікати з лукавої релігійної організації і знайти місце прибіжище під Божим Царем. Його свідки мусять енергійно, сміло і відважно звіщати Його ім'я і замір, не звертаючи ніякої уваги на противлення і напади ворога на них. Се означає війну, котра поступає тепер уперед; і се є війна справедливості яка провадиться через проголошення правди проти лукавих гіпокритів. (В.Б. 1.09.1937 р.)

23 червня.

(288)

«Каже ж фараон Йосифові: Бачив я сон ... І пожерли семеро корови погані сімох коров ситих». – І Мойс. 41:17,20.

Ті худі і погані корови в сій точці образа представляють людей доброї волі, ув'язнені сатаною при помочі його релігійних слуг і котрі умирають задля браку відповідної поживи. Ті в'язні мусять бути кормлені. Сі сім коров, що з'їли сім гарних і ситих коров, представляють, що люди доброї волі до Бога, в'язні, мусять кормитися покармом, о який Єгова постарався для них через свою організацію. Вони мусять довідатися, що за гріх зроблено примирення, і тепер вони мусять показати їх віру в пролиту кров Ісуса Христа. Вони мусять пізнати і чинити волю Бога Єгови щоб вони могли сховатися, й утекти від поражаючого меча в

Армагедоні і тоді «наслідити благословенства царства приготвлені їм від основання світу». – Мат. 25:34. (В.Б. 15.02.1937 р.)

24 червня.

(172)

«І був я мертвий, і ось живу по вічні віки, амінь. І маю ключі пекла і смерти». – Одрк. 1:18.

Бог дозволив своїм ворогам виставити Ісуса на смерть, знаючи, що Ісус залишиться вірним навіть до смерти доказуючи свою невинність до Бога, і що Бог підніме Його із стану смерти. За Його вірність, Бог підніс Ісуса із смерти і надав Йому життя і безсмертя, та не як чоловіку, але життя божественне, нескінчене і нетлінне, і вивисив Ісуса до найвисшого місця у всій вселенній після Єгови. Бог передав Ісусу Христу Безсмертному, всю власть як в небі так і на землі. Отже Ісус Христос стався одягнений у всяку силу і власть, щоб діяти для Єгови у всіх речах як Його Головний Виконавчий Чинownik. Ісус доказав, що сатана – брехун, і це на оправдання ім'я і Слова Єгови. (В.Б. 1.07.1937 р.)

25 червня.

(182)

«В Йосифа ж родилось два сини ... дав же Йосиф ім'я першому Манассій ... ім'я другому нарік Ефраїм». – 1 Мойс. 41:50-52.

Ймена двох синів Йосифа є значущі й показують, що благословенства Єгового останка на землі спричиняють забути всі їх терпіння, які вони мусять переносити як паломники й чуженці у сім світі, щоби вони могли увійти в царство. Вірні послідователі Ісуса Христа знають, що вони мусять терпіти з Ісусом Христом і статись нічим між людьми. Вони радо переносять сі терпіння, знаючи добре, що вони не є достойні тієї слави яку вони отримують опісля. «Манассій», ймя одного Йосифового сина, значить «забути». Ймя другого сина, Ефраїм, значить «урожайний» або «подвійний овоч», і показує, що останок свідків Єгови посідають

овочі царства, котрими вони самі кормлять себе й несуть ті
овочі царства іншим щоби покормити їх, і се вони викону-
ють радісно, мимо терпінь. (В.Б. 15.02.1937 р.)

26 червня.

(132)

**«Тоді деякі із значнійших виступили ... промовив-
ши, що Михей з Морасту пророкував ... То хіба ж
його вбив за се Єзекія, цар Юдейський та весь
Юда? Чи не збоялись вони Господа і не благали
помилування у Господа?» - Єрем. 26:17-19.**

Тут є поданий ще один приклад, якого повинні наслі-
дувати ті свідки Єгови, котрі притягуються до судової від-
повідальності, а іменно: привести перед судом приклади із
Біблії, де люди висказували мудрість, беручи до уваги
осторогу Господню, як поступали при случаї з Єремією
значніші з людей. В подібних случаях можна привести
слова із другої Псалми, в котрій Господь дає осторогу пра-
вителям, щоб вони взяли під увагу, що тепер Ісус воздвиг-
нутий на царський престіл. Свідки Єгови не стараються ро-
бити зло нікому, коли вони є послухні до повелінь Всемо-
гучого Бога, чи дають осторогу людям. Про сей факт слід
ясно сказати перед судом. Наскільки є безумний чоловік
сидячий в кріслі судді чи в іншому місці, якщо він стара-
ється пересилити і відсунути на бік слово Всемогучого Бо-
га! Всі, хто заявляє себе слугою Бога, повинні пам'ятати,
що Всемогучий Бог є Всевишнім. (В.Б. 1.10.1937 р.)

27 червня.

(242)

**«Промов до всіх горожан, що приходять з усіх міст
Юдиних для поклонення в дім Господень, всі сло-
веса, що заповім тобі казати їм». – Єрем. 26:2.**

Божі інструкції до Єремії були наказовими, і пророк не
мав вибору. Єремія був би непослушним Богу, якщо би він
пішов до царя або судових урядників чи священників від-
повідальних за храм, або до когось іншого і просив би о по-

зволення проголосити вістку, котру Всемогучий Бог приказав йому доручити. Задля цієї самої причини свідки Єгови нині були б непослушні до Бога і до Його великого Пророка, Ісуса Христа, якщо б просили о позволення проголошувати Євангелію царства йдучи від дому до дому й доручуючи Його вість. Господь дав свій виразний приказ, що Його свідки повинні так проповідувати і бути послухними Йому. Відмовитись виконати Його приказ означає їх цілковите знищення. (В.Б. 15.09.1937 р.)

28 червня. (323)

«Бо, як говоритимуть: «Упокій і безпечність», тоді несподівано настигне на них погибель, як муки на маючу в утробі, і не втічуть вони». – 1 Сол. 5:3.

Стара «блудниця» звертається до своїх наймитів, уживає свого товару, і намовляє інших до перелюбства із нею, і своєю приманою як блудниця вона дістає контроль над народами і їде на тій злуці, і так та «гидота спустіння» стає завершена. Єгова тепер виконує своє «незвичайне діло», котре просвітчує людей доброї волі і указує їм на єдину дорогу утечі; і лише ті, що знайдуть ту дорогу, зможуть утекти. Та стара «блудниця» сівши на звіра можна сподіватися, що вона скаже: 'Мир і безпека, ми заперли уста всім противникам'. Тоді Єгова виконає своє «діло дивовижне» і прийде нагледати знищення як на жінку маючу в утробі. Побідою своєю вона буде тішитися лише короткий час, а кінець її буде цілковите знищення. (В.Б. 1.05.1937 р.)

29 червня. (177)

«Коли ж діти, то й наслідники, наслідники Божі, а спільні наслідники Христові, коли тільки з Ним страждимо, щоб з Ним і прославитись».

– Римл. 8:17.

«Чи я добровільно ступаю слідами Ісуса Христа і терплю з Ним ради справедливості? Чи я маю ревність до Гос-

пода і Його дому? І чи я вповні виконую моє посвячення?»
Ось так він досліджує себе у світлі Писань і рішає з свідоцтва духа чи він є або не є дитиною Божою. Се покликані, вибрані й вірні, що будуть навіки з Христом у славі. Се не досить щоби чоловік лише іменував ім'я Господа і призивав Його. Такі признані в храмі є вислані в послушенстві до Господніх приказів, і ті прикази вони мусять сповняти, т.є., бути свідками для Єгови і голосити правду про Його царство. (В.Б. 15.05.1937 р.)

30 червня.

(335)

«Ридайте пастирі, голосіте й посипайте голови порохом, ви значніші в отарі». – Єрем. 25:34.

Се ридання приходить не від поганського духовенства, але від духовенства і «вибраних старших» кляси, «християнства», та тих, що називають себе вождями і пастирями стада, і до кого Єгова звертається також як до тих, що діляють під Його ім'ям. Через якийсь час до тепер духовенство ридало і уперто домагалось щоби самолюбні політичні і комерційні люди, помогли їм наробити великого галасу і перешкодити свідкам Єгови розказувати правду про них. Сі священники ридують тому, що правда Божого Слова, що тепер проголошується відкриває їх і ставить в клясу до якої вони властиво належать, то єсть, до облудних гіпокритів, а тому правда змітає сховище брехнів, за котрі вони ховались. Єгова каже, що вони будуть ридати і Він старається о се тепер щоб вони ридали. Коли Армагедон зачнеться, їх ридання досягне найвищої точки. (В.Б. 1.12.1937 р.)

1 липня.

(68)

«Коли знаєш яких людей спосібних між ними, так настанови їх доглядниками над скотиною моєю».

– 1 Мойс. 47:6 А.П.В.

Десять пів-брати Йосифа представляли людей, що змінили їх серця і стались людьми доброї волі до Бога і Його

вірного останка і через се стались «іншими вівцями» Ісуса Христа, представляючи велику громаду. Слова фараона до Йосифа показують, що се на місці для останка назначувати відповідних Йонадабів на слуг Господніх призначуючи їм місце відвічальності. Се попирає заключення, що се властиво для «Йонадабів» або «інших овець» співтоваришити з останком у службі, бути назначеним до такого місця комітетом служби, себто, бути гетьманом дивізії або займати подібне місце у службі. Коли Йонадаби показують потрібні умілості, а головню ревність для Господа і повну покору до Господа і послушенство до Його приказів, тоді після Писання вони є призначені до місця служення над іншими. (В.Б. 15.08.1937 р.)

2 липня.

(185)

«Вони побачили сміливість ... і пізнали їх, що вони були з Ісусом». – Діян. Ап. 4:13.

Ісус Христос є Головою або почином Християнства, бо Він провідничить, а інші слідують за Ним в послушенстві до Божих приказів. Ім'я «Христос» означає «Помазаник» Божий, Той, котрому припоручено виконати Божий замір. Христос ніколи, і ні на одну хвилю не був релігійністом. Він всякого часу точно корився приказам Всемогучого Бога. Він навчав своїх вірних учеників Слова і замірів Єгови. Після воскресіння Ісуса, Святий дух, т.е., Божа невидима сила, зійшла на вірних апостолів і вони порозуміли правду в такій мірі, в якій неможливо було для них зрозуміти до того часу. В ім'я Христа вони ходили від «дому до дому», учили людей і проповідували їм. По тій причині, що вони відкрито говорили правду до людей про Христа, то релігійністи серед жидів нападали на апостолів і провадили їх в судища. (В.Б. 15.07.1937 р.)

3 липня.

(39)

«Тоді сказали князі й весь люд до священників і пророків: Чоловіка сього ніяк засуджувати на

**смерть, бо промовляв до нас в ім'я Господа,
Бога нашого». – Єрем. 26:16.**

Сим дається примір судам в теперішньому часі, по котрому вони повинні би слідувати. Той факт, що многі судді не наслідують сього приміру то се чинить їх співучасниками кровожадного духовенства. Судді відкрито ставлять закони людські вище законів Всемогучого Бога і одверто й грубо зневажають ім'я Єгови. Нехай же вони знають, що Бог не дозволить їх поступованням пройти без уваги і належної відплати. Багато з сих суддів називають себе християнами і що вони є послідувателі Господа. По цій причині вони є зобов'язані взяти до уваги пророцтва, котрі Господь записав у своїм Слові. Єгова ніколи не міняє правила для жадного чоловіка і то незалежно чи він священник чи високо відповідальний чиновник чи звичайний чоловік. (В.Б. 1.10.1937 р.)

4 липня.

(175)

**«І каже Йосиф, ... настануть сім літ великого вро-
жаю по всій Єгипецькій землі. Прийде ж і сім літ
голодних за ними». – 1 Мойс. 41:25-30.**

Те пророцтво відноситься до двох противних собі організацій. Се не може значити, щоби Бог Єгова дав подостатком духовного покарму для останка на землі, а опісля стримав сей достаток і змусив їх жити на давніше зашпарованій поживі через стримання поступу й відкриття своїх пророчих правд. Факти показують, що річ мається якраз противно. «Стежка праведних – се та зоря, що зорить рано вранці, і світить ясніше та ясніше аж до повного дня». (Прип. 4:18) Божі люди, що колись були помазані й приведені у храм, поступають далше у вирозумінню й оціненню Його Слова. В новочаснім сповненню, ті два періоди або обставини рівнобіжать, одні обставини в Божій організації, а другі в сатанській; отже цих «сім років» се період часу для кожної організації відноситься до цілого часу від приходу Господа Ісуса до храму, аж до оправдання Єгового ім'я в Армагедоні. (В.Б. 15.02.1937 р.)

5 липня.

(15)

«Іди й скажи Ананії: Так говорить Господь: Ти поламав ярмо дерев'яне, а замість його зробиш ярмо залізне». – Єрем. 28:13.

Священники займають ту саму позицію, що займав Ананія бо вони стараються знищити віру людей в Божу вість, котру приносять їм свідки Єгови. Та диявол і його агенти не зможуть помішати виконатись замірам Єгови. Єгова промовляє до людей через своє Слово, що не тільки ложні пророки або священники Римо-Католицької Гієрархії і їх попирачі, промовляють лож в їх словах, але всі їх старання перешкодити Божому заміру зазнають цілковитої невдачі, і що лише ті, хто зверне увагу на Боже Слово і підкоряться Ісусу Христу будуть мати життя вічне. Народи не зможуть знайти утечі в той спосіб, що будуть слідувати настановам даних їм ложними пророками. Римо-Католицька Гієрархія буде успішна на якийсь час, але в скорому часі опісля вона буде цілковито знищена. (В.Б. 15.10.1937 р.)

6 липня.

(24)

«Чи не один же у всіх нас отець? Чи не той же самий Бог создав нас? Чого ж ми ломимо віру одному, а тим ломимо й завіт отців наших?»

- Мал. 2:10.

Цілий слуга кляса, се вірні члени одної організації, котра є головною організацією Єгови, з Ісусом Христом як Головою; а се головна правда від коли Сион породив народ і інші свої діти. (Іса. 66:7,8) Самолюбні одиниці воюють проти своїх братів і вперто стоять при своїм. Вони не хочуть звернути уваги на пораду апостолів, щоби рамя в рамя боротись за євангелію царства і проти звичайного ворога. Вони не є згідні й не мають єдності. Дійсно посвячені Господеві, що належать до храму, ті щиро шукають установити мир і оминати всяку боротьбу й незгоду між собою і затримати єдність у тілі Христовім. (В.Б. 15.01.1937р.)

7 липня.

(190)

«Не бувайте діти розумінням; ні, в лихому бувайте малолітками, у розумінню ж звершеними».

– 1 Кор. 14:20.

Ті, що признають себе за останка і не мають вирозуміння є уподоблені до дітей. «В лихому» тут значить не зважати на права й привілеї ваших ближніх; у таким всі повинні бути малолітками. Бути «звершеними» значить бути дорослими в Христі і через се мусять бути в цілковитій єдності, оціняючи їх позицію і відвічальність перед Богом. До Божих людей є звернені от сі слова: «Доки дійдемо всі до з'єднання віри і познання Сина Божого, до чоловіка звершеного, до міри зросту сповнення Христового, щоб більше не бути малолітками, хвилюючись і кидаючись» (Єфес. 4:13,14); і сі слова відносяться до тепер, тому що прийшов час на цілковиту єдність, а ті, що не є в єдності з Господом не є у храмі. (В.Б. 15.05.1937 р.)

8 липня.

(211)

«Благаю ж вас, браттє остерігайтесь тих, що роблять незгоду та поблазні проти науки, котрої ви навчилися, і вхилайтесь од них». – Рим. 16:17.

Такі видимі вороги Божі воюють проти Його народу. Вони не є ті, проти кого Господнім вірним на землі є приказано встати і воювати. Це не є ті з ким повинен би бути спір, а навпаки вірні повинні се оминати. Ті, що з кляси «злого слуги» вживають приємної мови і м'яких слів щоб заманити і обманути інших, що шукають правди. Вони є явними інструментами невидимих князівств, властей і лукавих миродержителів, що контролюють сим злим світом. Многі політичні, законодавчі і мілітарні правителі цього світа є вороги Бога і «вірного слуги» кляси, але є менш достойні осуду через відсутність знання. Духовенство є більш достойне осуду, але найбільш достойні осуду від усіх є «лу-

кавий слуга» кляса, тому що вони взяли на себе відповідальність бути слугами Божими. (В.Б. 1.06.1937 р.)

9 липня.

(12)

«Він мов той лев, покинув свій пробуток, і земля їх обернулась у безлюдде від лютої пустошника й від палкого гніву його». – Єрем. 25:38.

Єгова є уподібнений до лютого лева у виконанні Його присудів. Він є Отцем «Лева з покоління Юдиного», що виконує Його присуди і оправдує Його ім'я. У виконанні своїх присудів Єгова звертає увагу на себе як єдиного, хто являється цілковитою справедливістю символічно відображеною левом. Він підтвердить і оправдає себе в справедливості через знищення своїх ворогів, щоб вселенна могла бути чистою і всі, що житимуть поступали по справедливості. Кожна частина сатанської організації зазнає упадку. Як Єремія остерігав людей, так тепер вірні, що по стороні Єгови і проголошують Його правду, мусять продовжати остерігати людей підчас поступовання Єгового «незвичайного діла» і аж до його закінчення. «Мій народ, виходи з посеред його і рятуй кожен душу свою від палкого гніву Господнього». – 51:45. (В.Б. 1.12.1937 р.)

10 липня.

(267)

«Що я кажу вам потемки, кажіть повидну; й що чуєте на ухо, проповідуйте на домах». – Мат. 10:27.

Отже виходить, що єслі останок отримає від Господа правду, котра освідчує пророцтва, тоді останок, або свідки Єгови, є відвічальні проголошувати ці факти і писання, показуючи сповнення сього пророцтва для тих, що голодні й жаждуть правди. Такі одиниці сумують і жаждуть потіхи і до котрих останок є післаний і помазаний як слуги Божі, щоби нести їм потіху. Такі є люди доброї волі, і на останкові положено відвічальність звіщати о Божій провізії для всіх тих, що пильно шукають пізнати і чинити Його волю.

Останок в послушенстві до Господніх приказів звіщає Йо-
надабам те, що вони 'чують на уха'. (В.Б. 1.02.1937 р.)

11 липня.

(285)

**«Не будеш уже гуляти ти [Тире], осоромлена дів-
це, дочко Сидонська! Вставай, переселяйся в Кит-
тим, - хоч і там не матимеш спокою».**

– Іса. 23:12.

Киттим, будучи недалеко Тиру, мав би представляти підчинені або помічні організації, де стара жінка мала б шукати відпочинку і помочі і не знайти. Се здається указує, що Римо-Католицька Гієрархія буде шукати місця відпочинку, і через се принизить себе пристаючи до якоїсь меншої організації, шукаючи способу утечі від найнижшого пониження, що напевно прийде на ню з причини її викинення у Гієну. Чи Гієрархія знайде відпочинок там? Єгова відповідає: «Хоч і там не матимеш спокою». Навіть поодинокі члени тієї релігійної товпи не зможуть закрити свою тотожність через перебрання в буденне шмаття. Вони не уйдуть заввагів інших, і певно не втічуть від Божого Виконавчого Чиновника. Для них не буде впокою хіба цілковите знищення, від котрого вони уже більше не встануть. (В.Б. 15.04.1937 р.)

12 липня.

(331)

«Просіть спокою для Єрусалиму». – Пс. 122:6.

Се праця Господня у котрій Його люди є заняті, і вони мусять виконувати її в спокою як Господеві на Його честь і славу. Незгода і спір між тими, що іменуються бути останком, є цілком не на місці. Наша боротьба є проти звичайного ворога, а не проти один другого, і кожний, що дійсно любить Бога і Його нарід, той приложить свої найлутші старання служити не в самолюбстві, пам'ятаючи, що кожен слуга мусить здати рахунок перед Господом. Де всі пильно ділають після приказу Господнього, там панує мир і там панує гармонія між вісниками і вони отримують Господні

благословенства. Кожен член храму буде старатися й дбати о добро Божої організації. Помазаники будуть стояти разом, як одно і будуть молитися о дальший мир і єдність. (В.Б. 15.05.1937 р.)

13 липня.

(189)

«Я бо не говорив ... отцям вашим про всепалення й жертву ... Но дав їм таку заповідь: Слухайте голосу мого». – Єрем. 7:22,23.

Послух є дорожчий від жертви. (1 Сам. 15:22) Се є незмінне правило дане Господом тим, котрі твердять, що служать Йому. Промовляючи до Ізраїльтян через свого пророка, Єгова каже їм, що їх жертви без послуху користі їм не принесуть ніякої. Він говорив до них: «Слухайте мого голосу, і Я буду вашим Богом, а ви будете моїми людьми; ... проте вони мене не слухали». Римо- Католицька Гієрархія і її підлегле духовенство робить вигляд, що приносить жертви Господу, але повністю нехтує Його наказами, відмовившись слухати Його, а навчає догмів і заповідей людських. Ту саму вість, що була проголошена до образного Ізраїля, Єгова велить проголосити до «християнства». Господь тепер посилає своїх свідків до «християнства» проголосити Його вість. (В.Б. 15.09.1937 р.)

14 липня.

(134)

«Всяк бо, хто призове ім'я Господнє, спасеться». – Рим. 10:13; Йоїля 2:32.

Уживаючи своєї люблячої доброти, Бог постарався щоб звернути увагу людей на правду відносно себе і свою провізію дати їм життя. Він дає приказ проголосити Його Слово, щоб вони могли чути. Сатана шукає знищити все людство, але Всемогучий Бог ласкаво повідомляє чоловіка, що всякий хто стане по стороні Бога, буде вірити й служити Господу Ісусу Христу і Єгові і докаже вірність – буде жити. Після потопу сатана спонукав людей практикувати релігію, яко насмішку з Бога, і всі народи прийняли сю диявольську

релігію. Тоді Єгова вибрав нарід Ізраїльський, і дав йому свої заповіді і поучив їх, як вони можуть слухати Бога і жити. Ось так ся справа була ясно поставлена перед людство. Чоловік може вибрати залишитись в диявольській товпі або вірно служити Єгові. (В.Б. 1.07.1937 р.)

15 липня.

(325)

«Возьми сього кубка з вином ... напій з його всі народи, що до них тебе посилаю». – Єрем. 25:15.

Завважте, що свідкам Єгови, котрих Єремія представляв не дозволено робити виняток чи оминати жодний нарід чи народи, якби їх вибачаючи. Їх відповідальністю і обов'язком є проголошувати вість Всемогучого Бога, як се вона є записана. Релігійоністи «християнства» здивовані і вельми огірчені тим, що свідки Єгови виявляють не лише одну релігію або церковну систему, але всі релігії і релігійні системи як диявольські і через те як фальшиві і опоганюючі Бога. Вони піднімають несамовитий крик і зойки: «Свідки Єгови кажуть, що кожна релігія є фальшивою окрім їх власної», та фактом є, що свідки Єгови не мають своєї власної релігії; вони стоять непорушно і цілковито на Слові Всемогучого Бога і указують на авторитетні слова Ісуса, що релігія походить від диявола, ціль котрої опорожнити Слово Боже. (В.Б. 11.01.1937 р.)

16 липня.

(326)

«Щасливий той слуга, котрого прийшовши пан його, ... поставить ... над усім добром своїм».
– Мат. 24:46,47.

«Добро» про котре згадує Господь складається із всього на землі, що належить до справедливого правління Єгови Бога і Христа Царя. Сі посідання або добро значить всі інтереси царства приналежні до землі й людей її. Прийшов час коли Господь осує геть всяке несправедливе правління і робітників беззаконня і на те місце поставить

правительство мира і справедливості, котре заволодіє на славу і честь Єгового ім'я. Найперша річ яка має бути виконана перед сим очищенням – се робота проголошення Божого ім'я і замірів Його, щоби люди почули про Нього і дістали повідомлення. Єгова устами свого Великого Пророка позволив, щоби кожний з громади храму робив все, що в його силі і проголошував ім'я Єгови і Його царство. Чи сей приказ є лише оглядний чи примусовий? Сей заповіт дає розказ, відвічальності котрого не можна оминати. (В.Б. 15.12.1937 р.)

17 липня.

(276)

«Щоб вам осістись у Госен землі: Чабанами ж бо гидуять Єгиптяни». – 1 Мойс. 46:34.

Йосиф і його кривні не вважали себе за приналежних до Єгипту, але що вони всі були там лише прохожанами. Так і Ісус Христос виразно говорить про членів свого дому, що вони не з світа, «яко ж Я не із світа». Останок на землі так розпорядив своїми справами і так поводить, щоб показати, що вони не із світа сього. Се саме можна сказати про велику громаду, котра як розпорядила свої земні справи і своїм поступованням заявляє себе віддільною і відрізненою від сього світа над котрим сатана тепер має владу і контролю. Останок і велика громада звернули свої очі й серця на царство Боже і є лише прохожанами серед сього лукавого і переворотного роду. Вони немов подорожуючі, себто не мають у сім світі сталого помешкання, але очікують на повне установлення царства. (В.Б. 15.03.1937 р.)

18 липня.

(162)

«Так говорить до мене Господь: Зроби собі повороз і ярмо, та й наложи собі на шию: І пошли такі ж самі цареві Ідумейському й ... Моабійському».

– Єрем. 27:2,3.

Єремії було приказано виконати на собі образ того, що Бог приведе на ті чинники, котрі ненавидять будь-кого і все з чим Боже ім'я є пов'язане; себто тих, котрі є порушені злим наміром проти всіх хто є представителями Бога Єгови і як і всіх тих, котрі твердять, що представляють Його, свідкуючи сим, що являються безбожним класом. Сей клас сотворінь буде злобно торжествувати над знищенням релігійних організацій які заявляють, що представляють Бога і будуть також торжествувати над кожним покаранням спричиненим проти правдивих християн, котрі правдиво і дійсно представляють Бога. Ціль Божої вістки є, дати осто-рогу лиходіям так, щоб вони не мали вимівок. Наша боро-тьба заключається в тому, щоби викрити лукавство сатани, через виставлення правди Божого Слова щоб люди могли побачити дорогу утечи. (В.Б. 1.10.1937 р.)

19 липня.

(122)

**«Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і
всею душею твоєю». – Мат. 22:37.**

Ся Божя найперша й найбільша заповідь для всіх сотворінь означає: що своїх почувань не можна ділити між Бога, а сотворіння. Кожне сотворіння мусить несамолюбно посвятитися Всемогучому Богу, а нікому іншому. Воно не може мати ніякого іншого Бога. Воно не може робити компромісу, себто, служити Єгові певний час і служити і приймати ласку від Божих ворогів коли-будь. Дальше каже Господь: «Люби ближнього твого, як себе самого». (вірш 39) Се значить, що чоловік признає, що права й привілеї інших сотворінь є рівні з його власними і тому він стара-ється чинити іншим те, що він бажає щоб інші чинили йо-му. Він ставить себе на рівні й не домагається для себе ні-чого більшого, що він готовий дати іншим. «На сих двох заповідях увесь закон і пророки стоять». - вірш 40 (В.Б. 15.05.1937 р.)

«І рече Бог до Нояга: Увійди сам і ввесь дом твій у ковчег». – 1 Мойс. 7:1.

Коли Ной впроваджував звірята в ковчег, то його родина, або прототип на Йонадаба, безсумніву помагали в тій роботі яку їм приписав Ной. У ковчезі, як перед потопом так і по потопі, були щоденні задачі до виконання як обходити сотворіння в нім, і родина Ноя давала свою поміч в тім ділі, і сим предсказувала, що мають робити Йонадаби яко помічники й співтовариші останка. Дім Ноя був признаний Богом Єговою задля Ноя. Певно, що Ной мав розказувати членам своєї родини, що вони мали виконувати. Родина Ноя була перенесена із старого світа, будучи охоронена і збавлена від потопу. Так і ті, котрих вони представляли, велика громада, мають обітницю, що вони перейдуть через Армагедон. (В.Б. 15.08.1937 р.)

«А тепер іще оця заповідь до вас, священники: ..., щоб оддавати славу імені мойму». – Мал. 2:1,2.

Всі, що виконують службу в священничім уряді мусять звернути їх серця на ім'я Єгови, яке гідне всякої любови, чести і слави. Всі, що приходять до пізнання сих великих правд мусять дати славу імені Бога Єгови і перестати возвеличувати, шанувати, славити і вихваляти людей. Щоби виконати сей приказ, сі слуги в священничім уряді мусіли перестати надужиття й практикування, за котрі вони були винуваті і в котрій-то блуд вони завели інших. Формалізм, удавана побожність, дух 'я більш побожний чим ти', приймання почестей від людей, і віддавання слави іншим і тому подібні річи, мусіли бути відложені. Лишень щирі й чесні, й вповні посвячені Господеві можуть угодити Господеві. Признані одиниці мусять принести жертву відповідну для імені Єгови і котра могла б осунути погорду з Його ім'я. (В.Б. 1.01.1937 р.)

22 липня.

(99)

**«Не палай гнівом на злочинників, не завидуї
творящим неправду». – Пс. 37:1.**

Ми находимось на війні і вороги розпучливо намагаються знищити всіх, що знаходяться по стороні Господа. Нам є відомі всі задуми диявола, бо ми є навчені Господнім Словом. З кожної сторони ми бачимо ворожі сили, що наступають проти нас і діють згідно всяких можливих планів проти Божих людей, але се не затривожить тих, хто любить Господа. Бути застереженим – се бути озброєним заздалегідь. Коли ми знаємо, що ми маємо боротись і при цьому сподіватись нападу ворога, то наше уповання і повне довір'я буде на Господа і ми не позволимо собі бути затривоженими ворогами. Не можна статися нестерпним або мати ненависть чи зло, чи бажання спричинити тілесну шкоду жадному чинителю неправди. Господь подбає про них у свій відповідний час і добрий спосіб. Нехай ті, що люблять Господа уповають на Нього знаючи, що результат буде в гармонії з Його волею. (В.Б. 1.06.1937 р.)

23 липня.

(98)

**«І вип'ють вони, ... Єрусалим і городи Юдині, царі
їх і князі їх, щоб їх спустошити, й учинити
страховищем, посміхом і прокляттям».**

– Єрем. 25:16,18.

Гіпокритичні релігійоністи, що називають себе християнами будуть першими після Єгового рішення пити 'кубок Його пересердя'. Той факт, що Його «діло дивовижне», себто битва великого дня Всемогучого Бога почнеться із знищенням релігійоністів «християнства» не значить, що там ще опісля буде період праці свідоцтва з ціллю збирати «велику громаду». Противно, Святе Письмо показує, що робота свідоцтва мусить бути викінчена до початку горя. Коли «старій блудниці» вчинять упадок тоді будуть декотрі плакати і ридати. Головні серед тієї ридаючої товпи будуть

ті, хто одержував прибуток від релігії католицької системи і її союзників. (В.Б. 15.11.1937 р.)

24 липня.

(312)

**«Нехай фараон виглядить чоловіка мудрого й зуга-
дного, та й поставить над Єгипецькою землею ...
Нехай він поставить доглядника по землі, і нехай
одбирає п'ятину ... у сім роках урожайних».**

– 1 Мойс. 41:33,34.

Ісус Христос є тим чоловіком, що обняв цілий світ, позатипічний Єгипет. Отже Ісус Христос, в гармонії з відкритою волею свого Отця кермує і організує роботу царства, і організує своїх вірних на землі до праці і приготує їй збирає поживу і несе її до людей, котра-то духовна пожива є так конечна для підтримання тих, що шукають Господа. Провізія для помочі й життя людства не залежить від того, що люди роблять. Є лише одна надія для людства, а се в організації Єгови, котрої Ісус Христос, більший Йосиф є Головою. Організація Божого останка на землі мусить зачати й виконувати діло після приказів Єгови через Ісуса Христа. (В.Б. 15.02.1937 р.)

25 липня.

(292)

**«Та торгівля його й користі з її будуть присвячува-
тись Господеві; не будуть ховати й складати їх у
комори, а до тих, що живуть перед лицем Господ-
нім, буде переходити користь із торгівлі його».**

– Іса. 23:18.

Єгова не вносить товару і користі блудниці у храм, але через виконання свого «незвичайного діла» Єгова відкриє лукавства Римо-Католицької Гієрархії, релігійоністів, і сим чином Він протиділяє її торгівлі й користі, і се приносить шкоду релігійоністам, а користь для тих, що люблять справедливість і ненавидять беззаконня. Се Єгова виконує через отворення очей людям до правди, і щоби люди доброї

волі, котрі побачуть і пізнають Римо-Католицьку Гієрархію яко частъ сатанської організації, відлучилися від сієї лукавої організації і утікали до Єгового 'міста прибіжища', місця святості. (В.Б. 1.05.1937 р.)

26 липня.

(7)

«Про що гинути тобі самому й людові твому од меча, голоднечі й пошесті. Як се грозив Господь тим народам, що не схотять служити цареві Вавилонському?» - Єрем. 27:13.

Бог каже тепер як до людей так і до їх правителів: «Про що вам гинути? Чому не служити Царю Ісусу Христу і жити?» Ті, що відмовляються так поступити, напевно загинуть. Як Єремія, Божий слуга, остерігав правителів і людей не слухати фальшивих пророків, таких як Ананія, так і в теперішній час Єгова посилаючи своїх свідків з вісткою остереження до правителів і людей «християнства» каже їм, не слухати фальшивих пророків, таких як Римо-Католицька Гієрархія і іншого духовенства і їх попирачів. Свідки Єгови мусять нести цю вість до людей. Це вони чинили і дальше продовжають виконувати з ласки Божої. Люди мусять отримати осторогу, подібно тому, як Єремія остерігав жителів Єрусалиму. (В.Б. 15.10.1937 р.)

27 липня.

(63)

«А кому довірено багато, більше спитаєть ся від него». - Луки 12:48. А.П.В.

Останок мусить розуміти, що вони яко помазаники Господні є урядовими представителями Бога і Христа на землі. Останкові було поручено великий привілей давати свідоцтво Ісуса Христа в послушенстві до Божих приказів, і еслі вони хотять дальше позістати при останку, то вони мусять вірно сповняти Його прикази, і сим доказати їх любов до Бога й Христа. Яко послаи Христові й слуги Божі на землі їм много було повірено, і щоби отримати Боже признание і

затримати свою невинність до Нього, вони мусять здати рахунок з їх доморядництва в гармонії з Його наказами, і до сього вони мусять бути порушені любов'ю або не самолюбством. Всі такі слухають Божих приказів і радіють чинити се. (В.Б. 15.08.1937 р.)

28 липня.

(282)

«Гнівайтесь та й не грішіть». – Єфес. 4:26.

Лукаві духи включаючи сатану і Гога, вживатимуть всякого можливого средства, щоб спричинити знищення Божим вірним слугам, але якщо ми боїмося Господа і є щирі, то будемо охоронені. Єслі ж ми спостерегли, що інші зневажають заповіді Божі і стараються шкодити Божим людям і Його царству, то чи не будем ми гніватись на се? Ми можемо властиво і справедливо бути обуреними проти всякої несправедливості, але се не є нашим обов'язком право пімсти проти переступників. Ненависть і злоба на переступників і бажання спричинити їм тілесну шкоду, було б гріхом; але се є зовсім іншою річчю ненавидіти зло, а переступники нехай беруть свій власний напрям. Господу належиться відплата. Се не є ділом жодного християнина призначати покарання іншим; і кожний хто чинить так, напевно впаде під вплив диявола і його демонів. (В.Б. 1.06.1937 р.)

29 липня.

(53)

«І рушили; і каже їм: не заїдайтесь у дорозі».

– 1 Мойс. 45:24, Роттердам.

Се важне, щоби Йонадаби жили в мирі разом, так і помазаники рівно ж повинні бути в мирі. До всіх таких Господь тепер каже: «Не сваріться у дорозі» (*Шведська Біблія*); що значить, що вони мусять старатися жити разом у спокою спільно працювати в службі Господній. Се час миру і згоди між людьми Божої організації і час війни між Божою організацією, а диявольською ордою. Отже всі мусять

бути лояльними і вірними, і показати духа миру і злагоди для дому Господнього, щоби їм бути одним непорушним фронтом проти ворога. Се не лише ганьба для Господніх людей провадити війну між собою, але ті, що спричиняють таку незгоду задля самолюбства, напевно будуть викинуті Господом. (В.Б. 15.08.1937 р.)

30 липня.

(206)

«Гаразд, слуго добрий і вірний». – Мат. 25:23.

До сих то вірних Господь сказав «добре зробив», а не до байдужних. Недбалі й байдужі або ліниві люди не можуть затримати їх невинності до Господа. Господь вимагає вірного сповнення задачі від своїх слуг, і ніхто не може бути байдужим або недбалим і рівночасно отримати признання від Господа. Від того часу коли справи царства були поручені в опіку «вірного і розумного» слуги аж до битви Армагедону, се час боротьби, і коли хтось воює проти ворога, той мусить бути на осторозі і глядіти щоби йому не виконувати своїх задачей недбало і байдужо і не дозволити упустити нагоди для поширення справ царства. Діло Царя і справи Його царства вимагають найбільшої уваги зі сторони «вірного і розумного слуги». (В.Б. 15.12.1937 р.)

31 липня.

(226)

«Щоб, вислухавши, можна сказати: Се правда! А ви мої свідки, - говорить Господь». – Іса. 43:9,10.

Релігійоністи є ворогами Божими, бо вони формально поклоняються Богу, але не мають дійсної посвяти до Бога і Його царства. Релігія се є шахрайство і ті, хто практикують її з-за вигоди є шахраями і здирниками. Керуючим тілом серед всіх шахраїв і здирників є ті, хто складає Римокатолицьку Гієрархію, яка рабує людей з їх грошей, відбирає їх свободу думання і постування і ставить під загрозу їх життя. Проти сих ошуканців Бог каже: «Безбожний робить роботу безнадійну – непевну». (Прип. 11:18) Лукаві є

ті, що колись були в Божій ласці будучи в позиції до пізнання Його Слова, а опісля уживали одержане знання для самолюбної користі. Позаяк сатанський світ дійшов своєї найвищої точки, то се прийшов час для людей пізнати правду і вирішити чи йти за їх найгіршими ворогами або віддати себе в послушенстві до Великого Бога Вселенної. (В.Б. 1.08.1937 р.)

1 серпня. (71)

«Єремія ж сказав до всіх князів, ... що ж до мене, так се – я в руках у вас; чиніть із мною, що в очах ваших добре й справедливе». – Єрем. 26:12,14.

При цій нагоді Єремія положив відвічальність на тих, котрим належало се по волі Божій. Той суд не мав би сили над ним якщо б Єгова втрутився і відвернув би від нього силу покарання. Останок і Йонадаби мусять пам'ятати всякого часу, що їх єдине місце безпеки полягає в тому, щоб вони залишалися вірними і правдивими Всемогучому Богу, як се Ісус і інші свідки чинили в минувших часах. Вони не повинні покладати надію на князів чи на будь-кого з людей. Вони не повинні вступати в компроміс, чи пом'якшувати Слово Єгови з надією дістати полегшення від земних судів. Остаток посвятився бути вірним Господу Богу аж до смерті, і до них Господь Ісус сказав: «Будь вірний аж до смерті, і дам тобі вінець життя». (В.Б. 1.10.1937 р.)

2 серпня. (147)

«Повелів же Йосиф понасипати торби їх пашнею, та й вернути кожному гроші в його торбину, та й обмислити їх живністю на дорогу. І сталося так».

– 1 Мойс. 42:25.

Ті життя-даючі і життя-підтримуючі правди, представлені через поживу яку Йосиф поклав в їх торби, тепер Більший-чим-Йосиф, Ісус Христос, посилає людям рукою своїх вірних свідків. Ті життя-даючі правди вдійсності є подарунком «без срібла й без плати». (Іса. 55:1,2) Сьогодні

правда дається людям яко вільний дар від Господа, хотя й люди, що приймають правду, дають гроші в часі коли вони приймають вість. І так, люди доброї волі мусять тепер показати, що вони мають духа жертви і несамолюбства і, що вони бажають помочи іншим дістати потрібну духову поживу, і тому вони жертвують маленьку датку для сієї цілі. Се-дальша проба їх несамолюбства. Те, що люди офірують, вони дістають назад. (В.Б. 1.03.1937 р.)

3 серпня. (330)

«Ось уже двадцять і три роки, - надійшло до мене слово Господнє, й я, невгаваючи, говорив його вам». – Єрем. 25:3.

Не дивлячись на то, що Єремія ревно працював протягом двадцять і трьох років, він не постарів і не виснажився. З ласки Божої він даліше продовжував вірно виконувати свою справу. Се також є привілеєм кожного в Божій службі тепер даліше працювати до тих пір доки у нього є сили. Нехай ті, що мають цілковиту віру і любов до Бога стануть мужні тепер. Трудність буде збільшатись аж покіль «незвичайне діло» не прийде до свого кінця. Битва продовжається. Вороги Бога і Його людей, виступають із самовпевненістю знищити кожного, хто відкриває крутарства їхньої організації. Нехай всі, що стоять по стороні Єгови, і що вповоають на силу Господа пам'ятають, що Той хто є за нами більший чим всі, що є проти нас. (В.Б. 15.10.1937 р.)

4 серпня. (241)

«Того-то прийміть усю зброю Божу, щоб змогли встояти в день лютий і, все зробивши стояти».
– Єфес. 6:13.

Се не є уявна битва, але є дійсна боротьба; і діти Божі тепер на землі, що беруть участь в цій війні мусять мати воєнне озброєння. Се озброєння мусить бути надане Господом. Апостол уживає озброєння земного воїна яко символ

озброєння, котре Господь приготував для тих, що люблять і служать Йому. Ставши по стороні Бога і Його царства, стіймо непохитно і будемо вести себе як подобає мужам дорослим в Христі Ісусі. До тих хто став по стороні Господа і щоб могли позістати непохитними і затримати свою невинність і бути успішними в сій боротьбі виконуючи частъ призначену їм, апостол каже: «Стійте ж оце підперезавши поясниці ваші правдою і одягнувшись у броню праведності». (вірш 14) Їх поясом, котрим вони підперезались є правда. (В.Б. 1.06.1937 р.)

5 серпня.

(135)

**«І прийшовши до дому, скликає друзів та сусід,
кажучи їм: Радуйтесь зо мною бо я знайшов
овечку мою загублену». - Луки 15:6.**

Ми жиємо в часі коли останок і Йонадаби мусять бути сильно зв'язані разом яко співтовариші в любові й службі Єгови і Його царства. В мирі вони мусять працювати згідно і всякого часу радуватись в Господі, бо день визволення прийшов і час коли Господь знайшов і збирає свої «інші вівці». Господь Ісус зібрав свої духові вівці до храму, і тепер збирає до себе свої «інші вівці» й Він запрошує їх любити й служити Єгові й радуватись з Ним. Останок і велика громада мусять тепер дістати вирозуміння. Вони мусять дістати властиве вирозуміння їх споріднення до Господа і одні до других, і як співтовариші вони мусять іти вперед з'єднані в службі Царя. (В.Б. 15.08.1937 р.)

6 серпня.

(41)

«І знявся Йосиф над Єгиптом. І назбирав усякої харчі за сім год, ... пшениці, мов би піску морського». - 1 Мойс. 41:45,48,49.

Йосиф запрог всякі средства під рукою і постарався о подостатком провізії, щоби накормити усіх, що пристосуються до условинів які мали бути проголошені. Ісус Хрис-

тос, Більший Йосиф, від часу коли Він засів на престолі, а головню від коли Він прийшов до храму, Він організував і виконував свою роботу, щоби достарчити життя для по-слушних Йому, і кермує роботою яку вони мусять викона-ти, і котра мусить бути скінчена нім Божий гнів буде вира-жений проти сатани і його організації в битві Армагедон. Найперше Він достарчив свідкам Єгови, вибраним людям для Єгового ім'я, подостатком духовного покарму і научив їх як уживати його, і тоді зорганізував їх, і вислав розноси-ти овочі царства о які Він постарався для людей доброї во-лі, що бажають бути кормлені. (В.Б. 15.02.1937 р.)

7 серпня.

(301)

«Так бо сказав мені Господь, Бог Ізраїлів: Возьми сього кубка з вином пересердя мого з руки моєї і напій з його всі народи, що до них тебе посилаю».

— Єрем. 25:15.

Це не значить, що ті хто є свідками Єгови тепер мусять брати буквальний кубок з вином і напоювати з нього будь-кого. Кубок з вином котрого Бог приказав взяти Єремії, був символічний, представляючи, що Бог предоставить людям. Кубок був посудиною маючи в собі напитек, і через се представляє посудини, котрих Єгова вживає щоб предста-вити «вино пересердя» тим, котрі будуть мусіли випити його. Тому кубок представляє 1) вірних свідків Єгови під Ісусом Христом, що є вислані тепер до народів нести свідо-цтво, в число яких-то народів включено «християнство»; і 2) Ісуса Христа Велику Посудину, могучого Виконателя, і всіх Його святих ангелів, що співтоваришать з Ним у вико-нанню присудів Єгови. (В.Б. 1.11.1937 р.)

8 серпня.

(10)

«Як же побачите гидоту спустіння, що сказав Дани-їл пророк, стоячу де не слід ... тоді хто в Юдеї, не-хай втікає на гори». — Марка 13:14.

Із самого початку оснований Ліги Народів, Римокатолицька гієрархія старалась о місце або крісло на тій конференції і тому вона зачала показувати комедії, щоби залізти й запанувати над Лігою. Коли ж той «звір вийшов з безодні» (Одр. 17:8) зараз по закінченню світової війни, тоді та стара «блудниця» вилізла на звіра і їде на ньому і контролює Лігою Народів приписуючи собі власть володіти світом замість Ісуса Христа; отже сією «гидотою спустіння», є Ліга Народів, котра є назначена і зорганізована релігією як «політичний вираз Божого царства на землі». Вона стоїть там де не повинна стояти; і се є остоорога щоб утікати до Божої організації. (В.Б. 1.05.1937 р.)

9 серпня. (20)

«Любов ближньому зла не робить; тим любов – сповнення закону». – Рим. 13:10.

Совершенні сотворіння є порушені не самолюбством чинити те, що є праве. Закони є конечні для незвершених людей як певний провідник, щоб вони могли йти правдивою дорогою; і заради сього були дані закони. (1 Тим. 1:9) Любов, котра є совершенним виразом не самолюбства, се цілковите сповнення закону, і через се примушувати людину чинити закон є непотрібним. Дійсна суть закону є написана в серці кожного сотворіння, що є в цілковитій гармонії з Богом і з радістю виконує Його волю. Закон якого Бог дав Ізраїльтянам не був для Божої користі, а виключно для користі чоловіка. Єслі ж чоловік ступатиме шляхом диявола, то він напевно помре, але єслі він затримає свою невинність до Бога, то буде жити. Тому Бог дав Ізраїлю свій закон через Мойсея, котрий-то закон відноситься до всіх, що бажають чинити добро. (В.Б. 15.06.1937 р.)

10 серпня. (111)

«Страх перед Господом – початок мудрості; добрий розум у всіх, що заповіді сповняють. Хвала Його по

віки вічні». – Пс. 111:10.

Бог Єгова є Сотворителем; чоловік – сотворінням. Сотворіння цілком сплягають на Сотворителя відносно їх життя, благословенств і щастя. Сотворіння-чоловік зачинає набувати дещо розуму коли він боїться Сотворителя. Він пізнає, що він мусить цілком бути підданим волі Сотворителя. Зрозумівши свою власну упавшість, він бачить конечність віддати себе в послушенстві волі Божій. Він відрікається себе і свідомо й радо йде шляхом яким всі розумні сотворіння мусять взяти; т.є., добровільно згаджається чинити волю Божу. Він пізнає, що диявол є лукавий противник Бога і великим ворогом всіх людей, котрий старається відвернути людей від Бога і знищити їх. Тому сотворіння утікає від диявола, а шукає охорони через Ісуса Христа в Божій організації, і робить угоду чинити волю Божу. (В.Б. 15.05.1937 р.)

11 серпня.

(299)

«Так говорить Господь: Стань на подвір'ї в дому Господньому та промов до всіх горожан Юдиних ... всі словеса, що заповім тобі казати їм». – Єрем. 26:2.

Перед тим, як стати в тому місці і доручувати Господню вість, чи Єремія найперше звертався до царя або його урядників о позволення йти і таким чином свідкувати? Він не робив сього тому, що Господь так не заповідав і він був послухний Господу. Бог післав свого пророка виконати те, що Він приказав зробити. Попередньо визначений напрям для свідків Єгови є тут встановлений через виразно взятий напрям Єремією. Апостоли наслідували того ж, коли вони казали правителям: «Ми повинні слухати Бога більше чим людей». Свідки Єгови повинні йти між людей, щоб відвідувати їх релігійні зібрання і ті опори зорганізованої релігії, і повідомляти їх про замір Єгови, остерігаючи про наближення Його «дивовижного діла». (В.Б. 15.09.1937 р.)

12 серпня.

(252)

**«Приведуть їх серед найбільшої радості і веселості,
увійдуть вони в палату Царя». – Пс. 45:15.**

Прекрасними поетичними висказами Єгова описує духову клясу, котра становить невісту Ісуса Христа, і котра у пророцтві є названа як «донька» «Царя Предвічності». Тоді Він розкажує про очищену клясу, тому що вона є названа «дівичами». Се показує, що ті співтовариші мусять бути обмиті кров'ю Ісуса Христа уживаючи своєї віри в Його кров, і бути посвяченими Йому, і службі Божій. У Писаннях ті «дівичі» є головно названі «другинями» «Царської доньки»: «Преславна там царівна, шати її золотом ткані. У пишних шатах поведуть її до царя; за нею приведуть до тебе дівич, другинь її». (вірш 13,14) Вони не лише прикрашували невісту Христову через їх присутність, але і давали їй поміч. (В.Б. 15.08.1937 р.)

13 серпня.

(95)

«У всіх стежках твоїх думай про його, а він простуватиме шляхи твої. Премудрим сам себе не величай у думці». – Прип. 3:6,7.

Хто має щире бажання бути послухним сій пораді Господній, той щиро і чесно молить до Бога щоб він міг чинити волю Його. Він не має бажання ділати самолюбно або зухвало. Його бажання є виконати волю Божу, признаючи що Господь має організацію і свій власний спосіб научення своїх людей. Хтось мусить робити нариси способу виконання праці й висилати поучення відносно такого нарису. Та часть Господньої організації на землі виконує задачу приписану їй, і є відвічальна перед Господом, і певно Господь має один спосіб, а не много способів виконувати свою роботу. Єслі зробиться помилка, то Господь направить її, але та задача справляти помилку не буде поручена місцевому комітетові. (В.Б. 15.05.1937 р.)

14 серпня.

(236)

«Бо радість перед Господом се сила ваша».

– Нємії 8:10.

Коли Ісус Христос зібрав до себе вірних послідователів, тоді прийшов радісний час і той час даліше продовжається, тому що це час оправдання імені Єгови; і тому Він каже до «вірного і розумного слуги» кляси, котрому він поручив «добро» або справи свого царства: 'прийди і бери участь у великій радості зі мною!' В послушенстві до приказів Господніх «вірний слуга» йде тепер по світі і проголошує ім'я Єгови і Його царства під Христом; і тому, що вони чинять се, вони підлягають всякого рода знуцанню, так як Господь Ісус предсказав. Спевністю, що вони не можуть бути щасливими серед такого знуцання, надужиття і ув'язнення; але вони радуються в Господі, бо се є доказом, що вони йдуть слідами Ісуса і будуть мати часть в оправданню Його ім'я. Многі із сих вірних терплять тілесно, і гіркі сльози проливають, але вони радуються сим фактом, що вони є дітьми Господніми і мають привілей доказати їх невинність серед лихих обставинів, щоби їм дістати признання від Господа. (В.Б. 15.12.1937 р.)

15 серпня.

(295)

«Господь Бог Ізраїля говорить, що Він ненавидить розлучення [розірвання шлюбу]: ... Тим же то бережіте духа вашого і не ламайте віри». – Мал. 2:16.

Божа організація є чиста й невинна за перелюб або неправне споріднення. Коли хтось увійде в угоду з Богом і прилучиться до Його організації через Ісуса Христа, той не може відлучитися від тієї організації на підставі нечистоти в тій організації. Божа організація не може статися нечистою. Нечистота становить те, що мішається з організацією сатани, стає невірним і спричиняє бунтівництво з своєї сторони проти Бога, і через се стає зрадником. Ніхто немає вимівки або оправдання відлучитися від Божої організації,

і хто відлучується, той сим показує свою власну нечистоту. Ті, що були колись в лінії до царства і сталися невірними, зіпсували себе йдучи беззаконним шляхом. – 5 Мойс. 32:5. (В.Б. 15.01.1937 р.)

16 серпня.

(322)

«Ти хто єси, що судиш чужого слугу? Своєму панові стоїть він або падає ... бо здоліє Бог поставити його». – Римл. 14:4.

Діти Божі знають, що вони не мають сили в собі протистояти нападу ворогів, але вони також знають, що мають сильну твердиню, котрої неможливо потрясти і залишаючись вірними в ній вони будуть безпечні. (Пс. 18:2,3) Припустимо, що ім'я і добра слава всіх дітей Божих буде потоптана і вони будуть представлені як злі переступники і нечестивці; вороги можуть зробити це, але воно немає ніякої вартості в очах Господа. Добре ім'я Божого народу не є важне між людьми, але їх перебування з Господом Єговою і Ісусом Христом має першорядне значення. Ісус не шукав слави для себе, отож що інші думають про нас, нема потреби журитись нам в найменшому. Кожен слуга мусить стояти чи падати своєму панові. Єслі ми є вірні, довіряємось і служимо Богу, то Він дасть сили нам встояти. (В.Б. 1.06.1937 р.)

17 серпня.

(284)

«Каже ж фараон Йосифові: Снилось мені: ...І пожерли семеро засохлі колоски сімох колосків добрих і повних». – 1 Мойс. 41:17,24.

Люди доброї волі до Бога, що бажають пізнати справедливість, мусять прийти до організації Єгови, під Більшого Йосифа, Ісуса Христа, і мусять їсти овочі царства, хліб життя о який Єгова постарався через свою організацію, щоби вони могли існувати в сих лютих часах і могли шукати смирності і справедливості і бути захищені в часі вираження Божого гніву проти сатани і його організації в Армаге-

доні. По битві великого дня Бога Вседержителя вони знайдуть подостатком життя, еслі будуть дальше вірні і послушні. Тут робиться знову натиск на конечну потребу для свідків Єгови із поспіхом нести овочі царства для тих, що мають уха до слухання. Йонадаби лучаться в проголошенню сього благословенного розпорядження яке Бог зробив для тих, що знайдуть подостатком життя. (В.Б. 15.02.1937 р.)

18 серпня.

(278)

«І всі ці, одержавши свідчення вірою, не прийняли обітування, тим що Бог лучче щось про нас провидів, щоб не без нас осягли звершення». – Жид. 11:39,40.

Навіть старинні вірні «свідки» є співтоваришами духової кляси. Духова кляса мусить бути вибрана перше і тоді земна громада буде звершена, і у своїм часі вони всі будуть становити одно стадо, віддаючи славу й служачи Богу Єгові. Вірні старинні мужі, що служили Єгові як «свідки», виливали навіть їх життя-кров і були приміром вірності після котрої духовій клясі раджено поступати. Ті вірні мужі є названі «мучениками» або «свідками». (Жид. 12:1) Вони були свідками для Єгови тоді, як декотрі є свідками для Нього нині. Всі такі сьогодні стоять сильно разом, кожна кляса радісно бере позицію приписану їй, і виконує службу приписану їй, на славу Божу. Ось так вони показані як співтовариші злучені разом в Божій службі. (В.Б. 15.08.1937р.)

19 серпня.

(277)

«Чоловіку розумному властива мудрість». –

Прип. 10:23.

Дістати розуміння, се є найважніша річ для останка. Вони мусять дістати властиве вирозуміння їх споріднення до Бога і Христа. Еслі хто був покликаний і приведенний до Божої родини і ставсь пустим і зарозумілим, то йому бракує розуміння. Він мусить усе пам'ятати, що Єгова – Все-

вишній і що сотворіння є слугами, від котрих Він вимагає повного послушенства. Отже він мусить тверезо думати про себе, і не висше чим він повинен думати. (Рим. 12:3) Він не може шукати похвали від людей, ані угаджати людям, але всякого часу мусить угаджати Господу Богу і дістати Його признання. Є такі одиниці, що шукають сияти перед людьми щоби їх інші високо вивиспували. Вони вже прийняли свою нагороду, а се признання від людей, але не признання від Бога. (В.Б. 15.05.1937 р.)

20 серпня. (270)

«Гук воєнний понесеться до кінців землі, бо Господь буде розправлятися із народами, буде судитись із усяким тілом». – Єрем. 25:31.

«Стривожений галас» (*Лесзер.*), котрий супроводжує битву Армагедон, предзнаменовує упадок, руйнування і спустошення. Відносячись до тої самої річі, пророк Ісаїя 66:6 говорить: «А от: шум роздаєсь із міста [невірного «християнства»], голос із храму, се голос Господень, що віддає заплату ворогам своїм». (*англ.*) Голос Господень є чудовий і гармонійний, що виходить із храму і наповняє невірне «християнство» або зорганізованих релігійоністів переляком, і вони вчинять великий галас, замішання і метушню. Сей галас, що почався у «християнстві», се «галас» від знищення, пошириться на цілу землю, включаючи всі народи. Голос Господа із храму проголошується тепер яко сповнення Його приказу записаного в Маттея 24:14, а описля сього приїде кінець у великому горю. (В.Б. 1.12.1937 р.)

21 серпня. (258)

«Я ж чув, що є хліб в Єгипті. Рушайте туди, та купіте таменьки хліба, щоб нам жити, не повмирати». – 1 Мойс. 42:2.

Яків приказав своїм десятком синам, пів-братам Йосифа, йти до Єгипту за потрібними достатками. Тут Яків

представляв Єгови, котрий велить усім людям доброї волі йти до Ісуса Христа, свого Уповажного управителя, щоб люди 'жили не помирали'. Від коли останок був зібраний до храму, Єгова велів своїм свідкам, останкові насіння своєї жени, вийти на землю і 'збудувати дорогу для людей', і розказувати їм правду відносно Його провізії щоби вони могли прийти до Його великого Управителя, на котрого раменах спочиває правительство і котрий ставсь 'Богом кріпким, Отцем будучого віку, Князем мира', котрий подає голодним душам хліб життя. – Іса. 9:6; 62:10; Йоана 6:50. (В.Б. 1.03.1937 р.)

22 серпня. (244)

«Господь навідає Тир, ... Та торгівля його й користі з її будуть присвячуватись Господеві; не будуть ховати й складати їх у комори, а до тих, що живуть перед лицем Господнім». – Іса. 23:17,18.

Її товари і користі не будуть принесені в храм Єгови, але вони будуть ужиті проти блудниці. Єгова обіцяв, що хто з людей доброї волі буде шукати смирності і справедливості, ті можуть бути заховані в Армагедоні і опісля жити на землі. Скоро в Богом назначенім часі Він переверне стіл на голову Римо-Католицької Гієрархії і тоді та організація стане спустошена, і далше показано, що свідки Єгови прославлять Всевишнього по упадку Гієрархії. Коли те нещастя впаде на релігіоністів, тоді люди доброї волі, становлячи велику громаду і котрі докажуть їх невинність через послухенство до приказів Єгови, будуть тоді жити перед лицем Господнім і будуть співати Його хвалення по віки. (В.Б. 1.05.1937 р.)

23 серпня. (150)

«Служіть Господеві з радістю!» - Пс. 100:2.

Усі, що згодилися чинити волю Божу, є Його слугами. Отже Писання кажуть, що помазаники і «інші вівці» є Його слугами, і се їх привілей виконувати службу оскільки вони мають нагоди, будучи порушені до сього дійсною ре-

вністю або гарячою любов'ю до Бога. Всі слуги Господні є співтоваришами, і всі повинні старатися служити в точній гармонії з Господньою організацією і також в душі Господній. Головна ціль служби є проголосити ім'я й царство Єгови і чинити се в гармонії після керівництва Господнього. Все що робиться повинно робитись на славу Божу, і щоби Його ім'я прославити не зважаючи на ніяку пошану людей. Коли помазаний останок і Йонадаби співтоваришать разом у службі, тоді останок, що має виrozumіння і ревність до Господа повинні провідничити в службі, а інші повинні співділати разом в гармонії з ними. (В.Б. 15.08.1937 р.)

24 серпня.

(162)

«Зрозумієш страх Господень». – Прип. 2:5.

Останок бачить себе як слуг Всевишнього, і вони знають, що всякого часу вони мусять поводитися з своїм ближнім справедливо, і що вони мусять бути послухні Богу, і що самовивиснення значить їх упадок і цілковите знищення. Вони не лише пізнали їх споріднення до Бога і Христа, але вони оціняють його. Такі мають розуміння, бо вони вибрали мудрий шлях. Такі вірні одиниці в храмі вважають на пораду дану їм, а іменно: «Бога сил небесних – Його, як святого, шануйте; Його одного вам боятись, перед Ним вам дрожати!» (Іса. 8:13) Такі вірні не бажають признання людського, але протівно, оминають такі похвали, щоби їм приподобитись Господеві. Вони не бояться ні людей, ні диаволів, але вповають на Господа Бога і радуються сповняти Його прикази. (В.Б. 15.05.1937 р.)

25 серпня.

(138)

«І взяв я кубка з руки Господньої та й напоїв із него всі народи, ... І всіх царів півночних, чи близько чи далеко вони живуть одні з одними, - і всі царства на землі». – Єрем. 25:17,26.

Всі народи, що добровільно слідували несправедливо-му напрямку для набуття матеріальних речей приєдналися до сатанської організації і є під контролею диявола і під безпосереднім керівництвом Гога із землі Магог. Вся ця златовпа з'єдналася разом в змові вчинити нападження на тих, що служать Всемогучому Богу в душі і правді. Всі народи північної землі Палестина довго були під пануванням скрайніх релігійоністів, а особливо релігією що є представлена через стару «блудницю» і безсумніву вони будуть становити значну часть «десяти рогів» звіра, що зненавидять стару «блудницю» і знищать її, як було предсказано. (Одр. 17:15-17) Ся повисше згадана беззаконна товпа чинить війну проти Царя Царів і збирається повністю і цілковито знищити Його. (В.Б. 15.11.1937 р.)

26 серпня.

(289)

«Коли докоряють вас за ім'я Христове, - ви блаженні». – 1 Пет. 4:14.

Хто є докорений за його вірність до Ісуса Христа, той має свідоцтво, що він подобається Богу, і тому він спочиває вдоволений в любові Божій. У повисше наведенім тексті слово «блаженні» значить щасливий стан з тієї причини, що хтось знаходиться в родині Божій в ласці Господній. Се не значить «підхмелення». Хто став недбалим і байдужим у виконанні йому приписаної задачі і є покараний за се, і тоді співає й каже: «Я розказав Господеві про се, і тепер я щасливий», такий ошукує себе. Спевністю, що Бог знає все. Помилка не може зробити нікого щасливим, а противно, зробить його тверезим і думачим, щоби він міг скористати з сього і робити дальший поступ. Заледве чи можна кого назвати веселим і щасливим у властивім значінню сих слів, коли він зайнятий в дійсній боротьбі проти ворога. «Радість Господня» є конечністю. (В.Б. 15.12.1937 р.)

27 серпня.

(94)

«Й каже: Лязь ізо мною. Він же не схотів, і каже свого пана жоні: ... Як же вчиню ледарство велике се й гріх перед Богом?» - 1 Мойс. 39:7-9.

Чужоложство – се прообраз неправого духового споріднення дитини Божої з «жінкою» сатани або його організації. Вірні слуги Єгови під Ісусом Христом постійно опрокидали нечисті й огидні поступки сатанської «жінки» або організації. Хотяй їх часто намовляють, то однак вони змогли триматися «непоганеними від світа» через се, що вони відмовилися мати що-небудь до діла з організацією, що володіє світом. Вони відмовилися бути спонукані женою сатани (до спільності). Вони уперто відмовилися прилучитися до релігійних організацій і мати що-небудь спільного з релігійними організаціями і сим чином поповнити духове перелюбство. Вони оминали всякі зіпсуття політичних справ сього світа і постійно служили Богу і Ісусу Христу. (В.Б. 1.02.1937 р.)

28 серпня.

(39)

«Уся ж земля ся зробиться пустою й дивовижею, і служитимуть сі народи цареві Вавилонському сімдесять років». – Єрем. 25:11.

Таким способом Єгова покаже, як за страшне є Його покарання, коли Він вчинить над своїми ворогами, і тоді всі, що переживуть, будуть знати, що Він дійсно є Всевишній Бог, котрого треба вельми боятись, бо ніхто не може зневажити Його і бути непокараним. Не лише «християнство» буде збурене з початком Армагедону, але гнів Божий тоді буде продовжуватись і поширюватись на всі народи на землі. Сих «сімдесять років» згаданих тут є пророчими і означають назавжди, навіки. Всі, що переживуть Армагедон мусять служити Царю Ісусу Христу, якого Навуходонозор представляв. Люди доброї волі, що становлять «велику громаду» приходять зі всіх народів, поколінь, племен і язи-

ків, і вони мусять служити Єгови і Його Царю на віки. (В.Б. 1.11.1937 р.)

29 серпня. (89)

«А хто не послухає слів моїх, що промовить їх пророк в імені моїм, такий чоловік відповість мені». –

5 Мойс. 18:19.

Чи ви бачите те велике питання яке має бути рішене тепер на віки? Чи ви бачите ваше споріднення до Того, чие ім'я мусить бути тепер оправдане? Чи ви чули і оцінили заповідь Господню, що «ся євангелія царства» має бути проголошена перед остаточним кінцем? Чи ви відкинули релігію, як диявольську, а слухаєте й сповняєте прикази Господні? Чи ви цілком стали по стороні Господа і сповняєте Його прикази, щоб ви могли отримати життя? Або чи ви сидите дармо і нехтуєте Його заповідями і не користуєтеся з найбільшої нагоди яка коли була дана сотворінню на землі, і чинячи се, напевно помрете? Пам'ятайте, що Бог дав приказ своїм свідкам слухати Господа Ісуса і що кожний, хто не послухає сього великого Пророка буде знищений. (В.Б. 15.05.1937 р.)

30 серпня. (77)

«Не ходитимете слідом за чужими богами собі на лихо. Тільки тоді дам вам жити на сьому займищі, в землі, що наділив отцям вашим од роду та й до роду». – Єрем. 7:6,7.

Бог Єгова надає місце в своїм царстві з Ісусом Христом лише тим, хто дотримує їх угоди щоб вірно виконувати Його прикази. Він дає осто­рогу т.з. претендентам, т.е. гіпо­критичним релігіоністам які заявляють, що посідають Його ласку, якщо вони не поправлять напрям своїх дій, то Він цілком викине їх і знищить. Нині Єгова дає остаточне остереження «християнству», і се показує, що там мусять бути ще деякі одиниці утримувані гіпо­критичними релігіоністами в рабстві, та котрі пізнають правду, звертають

увагу на Божі заповіді і відлучуються від релігійних організацій, і служать і поклоняються Богу. Ті, що не переміняють свого поступовання, потерплять знищення. Заявляючи, що почитають Бога і є залучені в угоду бути щонайменше послухними Йому, ці ломателі угоди є достойні смерті. (В.Б. 1.09.1937 р.)

31 серпня. (50)

«Всяке Писання богодухновенне ...щоб звершений був Божий чоловік, до всякого доброго діла готовий». – 2 Тим. 3:16,17.

Той, хто озброюється знанням св. Письма і є тоді старанний щоб поступати призначеним напрямом, мусить бути зайнятий у виконанні доброго діла, головною частию якого є повідомляти інших про доброту і ласку Єгови, і що Він буде достарчати благословенства своїм послухним сотворінням через Ісуса Христа і Його царство. Всякого часу, хто проголошує правду буде сконечності предметом злого нападу сатани і його видимих представителів. Нехай ніхто не буде знеохочений з причини сього, але скоріше знають, що се є доказом ворожнечі між правдивою організацією Єгови і лукавою організацією диявола і що всі, хто знаходиться на Господній стороні будуть зненавиджені і переслідувані, аж покиль лукаві не стануть знищені. (В.Б. 1.08.1937 р.)

1 вересня. (102)

«Ананіє: Господь не послав тебе, й ти приводиш сей нарід до віри в неправду. Тим то говорить Господь: ось, ... ще в сьому році вмиреш». – Єрем. 28:15,16.

Такий є написаний суд Єгови проти фальшивих прокувань, котрі є виголошені через провідників «християнства». Тому-то Його Слово ясно показує, що свідки Єгови по Його приказу мусять проголошувати правду в теперішній час, хотя й се потрясає релігійні почування духовенства. Се не є суд людський, але є суд Всемогучого Бога напи-

саний проти тих, хто чинить опір Йому і Його Царю і вони фальшиво пророкують і вводять в оману людей. Його рішення полягає в тому, що такі будуть викинуті із землі живих тобто помруть. Ся вість мусить бути проголошена бо так приказав Бог. Свідки Єгови не ведуть боротьби проти жодного чоловіка чи будь-якої організації, так як Єремія не воював проти людей, а сповняв лише Божі прикази. (В.Б. 15.10.1937 р.)

2 вересня. (23)

«Хто боїться людей, той в біду попаде; хто ж боїться Господа, буде безпечен». – Прип. 29:25.

Урія порахував за краще для себе втекти, та страх запровадив його в западню цілковито. Єремія – проголошував вість від Господа, подібно тому, як це проголошував Урія, та замість показати страх, він стояв непохитно і сказав до своїх звинувателів: 'Я передав вість з котрою Бог післав мене передати вам; а тепер чиніть зі мною те, що здається добрим в очах ваших'. Єремія показав віру в Бога, а тому не мав страху перед чоловіком. Те, що Урія заховався в іншій часті сатанської організації не надало йому охорони, а показав сим брак віри в Бога. Се показує, що Єгова зняв свою охорону з Урії, тому що він боявся чоловіка. Для Урії були всі добрі причини стояти непохитно і при необхідності померти там же. Тоді він би помер у вірності якщо б взагалі-то прийшлося помирати. Утеча в Єгипет не принесла йому ніякої користі. (В.Б. 10.01.1937 р.)

3 вересня. (285)

«І будуть того часу побиті Господом від краю до краю землі і не будуть по них плакати».

– Єрем. 25:33.

Коли Армагедон зачнеться і поступатиме вперед, вбивання буде не лише в «християнстві», але воно неодмінно обійме всі народи світа, тому що вони будуть пити чашу сеї лютості, як се Господь заявив. Плач, що вирине із знищен-

ням лукавих послідовно буде забирати своє місце. «Вони не будуть оплакувані» бо се є приказом Єгови до помазаників і людей доброї волі, котрі єдино уціліють лише в сей день загального знищення. Це є Його воля, щоб цілковито посвячені Йому молилися о знищення лукавих, котрі спротивилися Єгові і Його Царству. Знищення таких лукавих, замість щоб спричинити плач Божим вірним слугам, наповнить їх великою радістю, тому що вони бачать оправдання Єгового ім'я і Слова. (В.Б. 1.12.1937 р.)

4 вересня. (132)

«Закон правди був ув устах у його, а неправди не було на язиці в його». – Мал. 2:6.

Се описує Ісуса Христа, як Великого Первосвященника Єгови. Всі вірні й правдиві послідувачі Ісуса Христа з коженості є заклопні в сім описі; і се заключає також вірного останка тепер на землі. Яко слуга Єгови він промовляв одважно й ясно і звіщав закон Божий і опрокидав підроблений закон релігійної організації, що зневажала ім'я Єгови. Він одверто показав, що закон Божий – найвищий від усіх законів людського правительства або іншого заведення. «Неправди», себто, невірності або беззаконня або розворотності «не були на язиці в його». Ісус Христос підтримував закон Єгови. Те саме вірний останок мусить чинити сьогодні у вічу жорстокої опозиції, й дальше служити Господеві. Будучи частю священства, вони будуть дальше йти одважно в проголошенню вістки царства яку Бог велів їм голосити. (В.Б. 1.01.1937 р.)

5 вересня. (206)

«Той сипле щедро, й йому ще прибуває, ... Добродійна душа буде насичена; хто щедро наділяє, й сам наділен буде». – Прип. 11:24,25.

«Дарунок розширює чоловікові дорогу, ба й до панів великих його допускає». (Прип. 18:16) Подарунки або дат-

ки даються коштом жертви і показує несамолюбне успособлення і готовність слухати й служити Всевишньому. Подарунки принесені перед Царя Ісуса Христа виявляють духа несамолюбного служення й посвячення. Несамолюбство, т.є., любов, відкривається готовністю й змаганням попірати те, що справедливе. Люди доброї волі, отже «інші вівиці» Господні тепер, показують їх несамолюбне бажання помагати вістці царства на честь Єгового імені і на добротих, що люблять справедливість. Сю прихильність вони показують через свою жертву і готовність помагати своїми средствами даліше видавати вість Царства. Сим чином вони зростають в побожності. (В.Б. 1.03.1937 р.)

6 вересня.

(198)

«Ридайте, кораблі Тирські, бо він збурений: нема вже домів торговельних і нікому в ті доми входити. Так їм переказано з Хитимської країни». – Іса. 23:1.

Всі залежні від Римо-Католицької організації і всі, що мали до діл з Гієрархією задля самолюбної наживи, чи то політичної чи торговельної, будуть вельми сумувати й дрожати. Через многі роки та релігійна організація зухвало говорила: 'Ворота пекольні не переможуть нас', а тепер ті, що побачуть її упадок, не лише здивуються, але для них се буде вельми незвичайним ділом, що таке нещастя впало на сю організацію, що називала себе представительною Бога. Се указує, що з самого почину Армагедону релігійні організації пропадуть, і всякий, що буде бачити їх упадок, заголосять. Релігія була ужита дияволом, щоби збудувати могучу організацію на землі, котра обманула міліони людей. (В.Б. 1.04.1937 р.)

7 вересня.

(144)

«Очистіть себе, ви, що носите посуду Господні!» (Іса. 52:11). «Очищуймо себе від усякої нечисті тіла і духа». – 2 Кор. 7:1.

Хто має розуміння той мудрий і його вигляд і поведення є згідне із сим. Розумний слуга Божий оціняє своє споріднення до Господа. Він є представителем Єгови і Ісуса Христа щоби доручувати Господню вість іншим. Се певно значить, чисте тіло, чистий фізичний вигляд і чистий ум. Йдучи до інших яко представитель Господень, той свідок повинен бути чемний, приємний і його слова повинні бути ласкаві. Покликаний йти слідами Господа, він повинен пам'ятати, що 'ласкаві слова падали з Його уст'. Свідок повинен сказати о Божім замірі знищити лукавих, а благовисловити праведних. Але така мова не повинна бути ображаюча. (В.Б. 15.05.1937 р.)

8 вересня.

(34)

«І хоч я говорив до вас з раннього ранку, а ви не слухали мене, і кликав вас, а ви не озивались, тим то вчиню так само з сим домом, ... як учинив із Силомом». – Єрем. 7:13,14.

Маючи справу з своїм завітуючим народом Бог навчав їх із раннього ранку. Його пророки вставали рано в ранці і навчали людей. І тоді проти тих, що так чинили було піднято сильне невдоволення. Так і сьогодні релігійоністи виказують невдоволення проти свідків Єгови заперечуючи їх поступовання, що вони приходять із самого ранку і дзвонять у дверні дзвінки і будять людей і говорять їм про Господа і Його Царство; і тоді духовенство намовляє урядників арештувати і притягати їх до суду. Єгова приказав, щоб Його вість остороги була дана в достатній довжині часу до дня Його гніву, для того, щоби дати подостатком часу, щоб її змогли почути. Замість того щоб поправитися і чинити те, що є правдиве, релігійоністи продовжують переслідувати вірних свідків Єгови. (В.Б. 1.09.1937 р.)

«Бог є Дух, і хто поклоняється Йому, духом і правдою мусить поклонятись». – Йоана 4:24.

Ісус навчав людей цілковито і щиро виконувати Божі прикази. Сим Ісус установив правдиве Християнство. «Християнство» значить, - повне і цілковите послушенство чоловіка до Божих приказів, і точно так, як Ісус Христос навчав і виконував Божі прикази. Чоловік є християнином лише тоді, коли він є правдивим послідователем Ісуса Христа, що значить, що він мусить бути старанний у виконанню Божих приказів і поступати за ними, а не за навченням людей. Релігія є великим ворогом, щоб всякого часу спричинити шкоду чоловікові, і то незалежно чи той чоловік є щирий чи ні. Релігія немає нічого спільного з Церквою Божою. Ворог-диявол всякого часу старався занечистити «Церкву Божу», і до сього він уживає лукавих ангелів і людей. Всі, що є по стороні Бога мусять протистояти ворогові, щоб затримати свою невинність до Бога. (В.Б. 1.07.1937 р.)

«Всякою молитвою ... молячись всякого часу духом і в сьому пильнуйте в усякому терпінню і благанню за всіх святих». – Єфес. 6:18.

Господній народ мусить молитися за єдність і мир між собою, а головнo є раджено їм молитися о добробут. Так як боротьба сильно збільшається, то вони моляться: «О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю!» (Пс. 118:25) Це означає добробут або успіх діла царства. Всі мусять бути в єдності щоб доглядати за добром інтересів царства. Вірні одиниці мусять і будуть оминати всяку захлакність, злу волю і грубу критику. Вони будуть кожного свято поважати і поступати з ним як найкраще, і будуть молитись, щоб Божий нарід або сини, поступали згідно Його волі. Ось так молячись Божий нарід не може провадити боротьбу один з другим, але все воюють в гармонії ра-

зом проти Божого ворога і таким чином затримують свою невинність до Господа. Боротьба поступає вперед. Перемога є запевнена для Божого Фельдмаршала. (В.Б. 1.06.1937 р.)

11 вересня. (337)

«Може послухають, і зверне кожен з ледачої стежки своєї, а тоді я відміню те лихо, що задумав був послати на їх». — Єрем. 26:3.

Єгова дає остерогу «християнству» та не тому, що Він сподіється, що релігійністи, котрі свідомо зневажають Його Слово виправляться, але Він дає їм нагоду, щоб вони не мали вимівки. Через добровільне відкинення Його вістки остероги і через навмисне противлення проголошенню Царства, вони виразно показують, що вони є навмисно лукаві і справедливо заслуговують знищення. В границях релігійних організацій «християнства» знаходяться декотрі покірні одиниці щирого серця, які бажають бути навчені правдивої дороги і шукати місця безпеченства. Так як вістка доручена Єремією вказала на єдину дорогу безпеченства, так само і тепер вістка Єгови післана через Його вірних свідків вказує на єдину дорогу охорони і безпеченства. (В.Б. 15.09.1937 р.)

12 вересня. (89)

«Ісус ... замість радості, яка була перед Ним витерпів хрест, не дбаючи про сором». — Жид. 12:2.

«Радість Господня», та «радуватися в Господі» значить внутрішня втіха яка приходить із знання факту, що Божий замір має бути виконаний на оправдання Його імені і що людина, котра терпить зневаги за праведність, і котра буде дальше вірна, буде мати часть в оправданні. Коли Ісус стрінув смерть через розп'яття на дереві, знаючи що Він мав умерти наче проклятий грішник, Він радувався, бо Він знав, що се терпіння остаточно принесе оправдання імені Єгови. Ісус знав, що се була воля Бога, і тому Він спочивав радіючи, що Йому дозволено сповнити волю Його Отця і

що Він мав запевнення, що у своїм часі Він оправдає свого Отця ім'я. Коли Ісус Христос сів на престолі і прийшов до храму, тоді Його радість звершилась, бо прийшов час на оправдання ім'я Його Отця. (В.Б. 15.12.1937 р.)

13 вересня.

(283)

«І напій з його всі народи, що до них тебе посилаю.

І вип'ють вони, й будуть заточуватись, і стуманють на вид меча, що пошлю на них». – Єрем. 25:15,16.

Великий Пророк Єгови, Ісус Христос, виповідає сей приказ авторитетом наданого Йому Всемогучим Богом, про що написано є, що кожен хто не послухає сього Пророка буде знищений. (Діян. 3:23) Тому свідки Єгови не мають вибору. Вони мусять бути послухні приказам Єгови, і радісно коритися їм. Ніхто з людей не може виконати службу за іншого, але кожен, хто є свідком Єгови мусить виконувати сам свою часть. Релігійністи, а головню Римокатолицька Гієрархія, в теперішнім часі, з лютості біснуються проти свідків Єгови, розпучливо стараються зупинити сих слугів Божих від виконання приказів Всевишнього. Однак немає такої сили, яка могла би зупинити сю вістку і виконання Божого заміру. (В.Б. 1.11.1937 р.)

14 вересня.

(243)

«І каже Йосиф усім Єгиптянам: Оце купив я вас і землю вашу фараонові. От вам насінне, візьміть і засівайте землю». – 1 Мойс. 47:23.

Се не значить, що чоловік може купити собі життя від Бога. Се значить, щоби велика громада могла пережити Армагедон і отримати життя від Бога через Ісуса Христа, то вона мусить цілком приноровитися до Божих условинів, котрі то условини є, що люди мусять вповні, без застереження, і цілковито посвятитися Богу і вірно служити Йому, і признати й служити Його Цареві, Ісусу Христу. Вони нічого не можуть стримати для себе, ані все, що вони дають,

не може винагородити за вільний дар життя і всі приналежні до нього блага, бо все, що люди посідають, від самого почину, належить до Бога. «Господня земля і вся повня її». Вони мусять показати їх повну охоту статися слугами Бога і Ісуса Христа і мусять служити Йому «день і ніч», себто, всякого часу. (В.Б. 15.03.1937 р.)

15 вересня.

(119)

«Храни мій сину, що твій батько заповідає, й материнної науки не цурайся». – Прип. 6:20.

Хто на правду став по стороні Господа, той не може знехтувати буквою або духом сього Писання. Бог є нашим Отцем, і Він дає приказ що треба робити, а ми мусимо радо слухати Його. Його організація – наша мати. (Іса. 54:5,13) Ісус Христос є Головою Божої головної організації, й всі помазаники є під Його рукою і мусять бути послухні Його приказам. Занедбати або відмовитися бути послухним приказам Божим і відвернутися від поучень Його організації показує, що хто так робить, тому вельми бракує розуміння. Всі мусять пам'ятати, що над Господньою організацією на землі нема наставників, але всі члени Його організації на землі є слугами Господніми, і що той, хто більше пильний і уважний у виконанню Господніх поучень і ділає після них, більше подобається Йому. (В.Б 15.05.1937 р.)

16 вересня.

(265)

«Возьми цитру, ходи по місті, ти, забута блуднице! Пригравай гарно виспівуй багато пісень, щоб тебе собі пригадали». – Іса. 23:16.

І яка ж є дійсна ціль чинності Римо-Католицької Гієрахії? «Щоб тебе собі пригадали!» Себто, щоб вона могла дістати назад свою позицію тимчасової власті. Релігію, що вона мильно називає «християнством», вона уживає для того, щоб дістати політичну власть. Вона рішилась здушити кожного, хто відважився б голосити правду із Слова Божо-

го. Свідкам Єгови припоручено говорити правду і через те свідки Єгови становлять колюче терня в тілі старої «блудниці» тому, що вони підносять високо прапор Господень, указують людям на заявлення Єгови, що Його царство і Його Цар є єдиною надією світа, і що іншої нема. Царство Боже під Христом, як се проголошують свідки Єгови, є єдиною річчю чого Гієрархія тепер дійсно боїться. (В.Б. 1.05.1937 р.)

17 вересня. (302)

«Коли ж затинатимуться ... , то скажи їм: Так говорять Господь сил небесних: й нехотячи будете пити!» - Єрем. 25:28.

Його свідки мусять йти в ім'я Бога Єгови, в ім'я Господа сил небесних, котрий тепер виступає війною проти лукавих. Люди будуть відмовлятися слухати, за малим винятком; та вірні свідки будуть даліше говорити: «Так говорять Господь сил небесних: й нехотячи будете пити». Вони не будуть зупинятися щоб сперечатися з противниками, бо се не є їх ділом. Їх працею є приносити вість Господню до уваги людей, щоб вони могли отримати нагоду і скористати з неї. Многі і подовгі бесіди у дверей домів не є виконанням Божих приказів. Його вість мусить бути проголошена, яко вість Господа і як се Він приказав; і ті, що відмовляються слухати, не можуть бути силувані слухати, але діставши нагоду чути, вони мусять нести відвічальність. Отже ся вістка муситься донести таким через тих хто служить Богу. (В.Б. 15.11.1937р.)

18 вересня. (64)

«І почали голодних сім год наставати по слову Йосифову. І був голод по всій землі; у всій же землі Єгипецькій був хліб». – 1 Мойс. 41:54.

В жадній часті сатанської видимої організації немає духовної поживи. Сей факт, що голод не пошкодив Йосифові й підданам його в Єгипті показує, що той голод о ду-

ховний покарм на землі не існує в Божій організації, і що протягом голоднечі в організації сатани Бог не перестає кормити своїх людей, а дає їм покарм на часі під час голоднечі у світі. Факти показують, що від 1919 р. многі одиниці були приведені до знання правди і були прийняті в храм і стались частию Божої організації й частию Його останка на землі. Також ті, з котрих складається велика громада мусить нагодуватися й прийти до Божої організації під Більшим Йосифом, щоби прийняти їх покарм, і Єгова постарався щедро щоб нагодувати їх. (В.Б. 15.02.1937 р.)

19 вересня. (286)

«Призначив се Господь Саваот ... Блукай же тепер, дочко Тирська, мов ріка, по землі; нема бо вже тобі перепони [повздержування]!» - Іса. 23:9,10.

Римо-Католицька Гієрархія запрягає увесь свій вплив і силу релігійоністів і купців і судів, щоби стримати свідків Єгови і перешкодити їм в розказуванні правди. Коли Армагедон зачнеться, тоді таке повздержування буде осунене «нема бо вже тобі перепони» (А.П.В.) перед свідками Єгови, бо робота свідоцтва тоді буде скінчена. Аж до того часу 'чотири ангели, котрим дано шкодити землі й морю', стримують ту бурю Господню. (Одр. 7:1-3) Приходить час коли та перепона скінчиться, і тоді вже не буде тримання для «десятьох рогів» звіра, котрі обернуться проти Гієрархії, релігійної організації і роздеруть її, і тоді Великий Виконатель Єгови цілком поторощить кожную часть організації сатани. (В.Б. 15.04.1937 р.)

20 вересня. (242)

«Дух Господа Бога (спочив) на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб принести благу вість убогим; післяв мене сціляти сокрушених серцем вістити ... визвол на волю». - Іса. 61:1,2.

Ті, що є покликані для заміру відносно Єгового ім'я, - сі покликані небесним покликом, і у своїм часі вони є покликані й вибрані. Се значить, що їм припоручено виконувати певні задачі, і між іншими, вони мусять бути свідками для Бога Єгови, отримавши від Бога Єгови уповажнене припоручення представляти Його і говорити про Його ім'я і доручувати Його вість. Їх споріднення тепер є як сина до Отця і слуги до Пана. Єгова є великим Паном, а сотворіння є слуга. Самий Ісус Христос є вибраним слугою (Іса. 42:1), і члени Його тіла є слугами Бога і Христа. (В.Б. 15.05.1937 р.)

21 вересня.

(326)

«Посли, що поприходили до Седекії, царя Юдейського, в Єрусалим ... накажи їм промовити володарям їх ось що: «Так говорить Господь сил, Бог Ізраїля». – Єрем. 27:3,4.

Вістка Єремії пророчими символами була доручувана урядовим представителям поганських народів, котрі ненавиділи Бога і противились Йому. Такі поганські представителі були в дипломатичних відносинах з Ізраїльтянами. Єгова постарався про те, щоб Його вістка остороги досягла володарів і правителів народів. Так і послі народів, котрі підтримують відносини з «християнством» повинні довідатись о Божім замірі знищити організацію сатани. Таке повідомлення уже є подане до многих заграничних дипломатів, і вони завважали, що се повідомлення є практично у всіх народів. Очевидно Єгова дозволив сьому повідомленню прийти до них, щоб вони не мали вимівки оправдати себе. Вони повинні пізнати, що Єгова є Всевишній. (В.Б. 1.10.1937 р.)

22 вересня.

(74)

«Буде так, що десятеро з усяких різномовних народів ухопляться за полу Юдея». – Захар. 8:23.

«Юдей», значить 'той, що славить Єгови' і головню відноситься до Ісуса Христа, котрий є «Левом з покоління Юдиного». Його вірні послідувателі на землі є названі «ногами Його». Люди доброї волі, що виходять із різних частей землі і кажуть одні до других: 'Молімся до Єгови, шукаймо Господа сил'; і вони шукатимуть Господа в Його організації. Тоді пророк каже, що «десятеро», що значить усі люди землі доброї волі, з котрих буде складатися велика громада, «ухопляться за полу Юдея», Ісуса Христа. Позаяк пола одежи сягає аж до ніг, то «Юдей» також представляє останка, вірних членів тіла Христа. До них люди доброї волі кажуть: 'Підемо й ми з тобою, ми бо чули, що з вами Бог'. (В.Б. 15.08.1937 р.)

23 вересня.

(98)

«Ось бо, я починаю посилати лиху годину на се місто, що на йому наречено моє ім'я, а ви б то zostались не покарані? Ні, кара не мине вас».

— Єрем. 25:29.

Релігійоністи, котрі опираються на те, що вони назвали «християнська» релігія, без різниці чи вони будуть мирянами, що ходять до церкви, чи тими, що не вірять в релігію, але котрі вважають, що церковні організації обов'язково являються частю правительств і через се мусять мати до них терпимість, то всіх сих Господь включає, коли Він каже: «А ви б то zostались непокарані?» Вони показали себе в клясі козлів через злучення з релігійоністами в переслідуванню Божих вірних свідків. Вони співділають з релігійними вождями і се задля політичної і комерційної наживи; та з упадком релігійних систем ті люди будуть слідуочі в порядку проти котрих Божий гнів буде виконаний. Найперше духовенство і подібні їм гіпокрити отримають кару; а опісля і їх попирачі. (В.Б. 1.12.1937 р.)

24 вересня.

(101)

«Вірний у найменшому і в великому вірний».

– Луки 16:10.

Той, хто любить Господа і дійсно оціняє свою позицію є занепокоєний всякого часу виконувати всяку приписану задачу вірно і правдиво, як для Господа. Єслі хтось не може навчитися бути цілком вірним і стійним в малих речах, то йому ніколи не буде поручено більш важніші річі. Найважливіша задача, яка коли була положена на чоловікові, то се задача дана йому відносно Божого царства під Христом. Ті, що є в Божій організації і є вірні, ті нарочно затулюють свої очі на все, що противиться справам царства. Виконуючи нашу задачу ми не можемо миритися з релігією, ані вважатися проголошувати цілу правду, хотя й та правда потрясає релігійними почуваннями інших. Ми не повинні супротивлятися в найменшій мірі, але вірно виконувати свою задачу в проголошенні царства. (В.Б. 15.12.1937 р.)

25 вересня.

(87)

«Прогнівили ви Господа речами вашими ... Ось тим, що мовлясте: Хто чинить зло, той угоден Господеві й до таких Він ласкавий; або де ж той Бог, що право судить? Ось, Я посилаю ангела мого, а Він приготує дорогу». – Мал. 2:17; 3:1.

Та беззаконна товпа своїм поступованням каже, що проти нас нема закона і тому се не дуже важна справа єслі ми поламимо правила нашої угоди яку ми зробили і котрі то правила володіють Божою видимою організацією. Ся невірна кляса, що була колись в лінії до царства, але котра стала дуже ворогувати проти Божих свідків за проголошення правди із Слова Божого, – із неї повстав «лукавий слуга» кляса. Коли сказати їм, що Бог вимагає повного і цілковитого послушенства до Нього і що хто противиться Його організації і виступає проти Бога, то вони блазняться сим і гіпокритично з удаваною побожністю кажуть: «Де ж

той Бог, що право судить?» Бог не спасе нікого, хто не є посвячений Йому. (В.Б. 15.01.1937 р.)

26 вересня.

(183)

«Так відпустив своє браттє, і рушили; і каже їм:

Глядіть, не заїдайтесь в дорозі». – 1 Мойс. 45:24.

Господь Ісус Христос, Більший-чим-Йосиф, обдарив люблячих Його великими благами і вислав їх з ласкавим запрошенням до інших, щоби вони шукали дороги до життя. Він тепер урочисто наминає останка і їх «півбратів», котрі належать до «інших овець» кляси, щоби вони вважали на себе і були в мирі одні з другими ради справ царства і щоби вони любили одні других. Всі, що віддали свої серця Господеві мусять всегда пам'ятати, щоби своїм поступованням не наражати організації Єгови під Ісусом Христом і всякий, що любить Бога і Його організацію, буде старатися виконувати свою часть у мирі для найлутшого добра царства. Нехай же всі люди вважають на напominання Господні і живуть разом в мирі й становлять взаємний фронт проти вселюдського ворога. (В.Б. 15.03.1937 р.)

27 вересня.

(118)

«Хто мудрий та розумний між вами, нехай покаже з доброго життя діла свої в лагідності і премудрості».

– Якова 3:13.

Говоріть правду Слова Божого і дайте славу Богу за се і нехай люди знають, що ви доручуєте те, що Господь сказав. Неприличний і нікчемний вигляд, неласкаві і жорстокі слова, цілком не є на місці для слуги Господнього. Правдивий свідок Єгови посідає ту мудрість із виш, а не хвальбу, самовладу і жорстокого духа, що порушує світом. (Якова 3:17) Ті, що мають розуміння повинні відбивати на їх лиці радість, яку вони мають в Господі і бажають, щоби і інші пізнали як дух Господень робить на тих, що люблять Його і служать Йому. Нехай же свідки Єгови будуть чисті в дум-

ках, чисті в словах і ділах і нехай їх поведення буде згідне з духом Господнім. (В.Б. 15.05.1937 р.)

28 вересня.

(102)

**«Йдіте ж до місця мого в Силом, де я у давні часи
призначив пробуток імені моему, та й подивітесь,
що я вдіяв йому за ледарство людей моїх».**

– Єрем. 7:12.

Господь заставив Ізраїльтянів згадати про те, що впало на Силом. А те, що Його типічний намет був збудований там і се було місцем де Він поклав своє ім'я не було запорукою тому, що Бог буде обороняти переступників закону в Силомі. Не зважаючи на те, що обов'язок стверджений їх угодою почитати єдиною лише Єгову і нікого іншого, Ізраїльтяни відпали до диявольської релігії і тоді Бог покинув їх. Вони були типічним завітуючим народом Єгови. В нинішній час «християнство» твердить, що є Божим народом і зухвало заявляє, що представляє Бога на землі. Отже, що випало на долю Ізраїльтянам предсказувало те, що повинно статись з «християнством» котре є їх відбитком. Приводячи се яко остерогу, Єгова каже: «Я вчиню з сим домом те, що вчинив з Силомом». (В.Б. 1.09.1937 р.)

29 вересня.

(169)

«І шолом спасення візьміть». – Єфес. 6:17.

Спасення залежить від вирозуміння сотворіння і його вповання на Господа, а не жодного предмету чи річи. Шолом символічно представляє розум або ум, котрий мусить кормитися Словом Божим. Декотрі нерозумно заключають, що вони навчилися правди дуже давно і не потребують учитися Слова Божого в сих часах. Такі напевно знають цілковитої невдачі. Бог відкриває правду у властивому часі, як Його люди потребують сього. Він відкриває тепер свої пророцтва, щоб Його люди на землі мали велике потішення і підкріплюючу поміч. Біблія доказує, чи ми

йдемо властивим напрямом, а теорії людей не мають вартості, але противно, такі теорії роблять Слово Боже не чинним. Божі люди не лише повинні оминати релігію, але мусять боротися проти неї і проголошувати правду, щоб інші могли отримати нагоду пізнати правду і утікати до Всевишнього і Його Царя. (В.Б. 1.06.1937 р.)

30 вересня.

(164)

**«І взяв я кубка з руки Господньої та й напоїв із не-
го всі народи, ... Єрусалим, і ... фараона, царя Єгипетського». – Єрем. 25:17-19.**

Релігійоністи, а головню священники і інше духовенство 'пішли в Єгипет за підмогою' як Ісаія 30:2 зазначає про се, і повернулись спиною до Єгови і Його Царя, так як царі Єрусалиму вчинили свого часу. Надія релігійоністів, на Єгипет, т.е., сей світ, є подібна поученню про надломану тростину: «Ось ти задумав опертись на Єгипет, на ту надломану тростину, що кожному, хто обіпреться на неї, заб'ється в руку й проколе її. Такий той фараон, цар Єгипетський, до всіх, що покладають у йому надію». (Ісаія 36:6) Єгипет стався покараний після Єрусалиму. Се дальше попирає заключення, що коли релігійні системи впадуть, тоді покарання прийде на безбожний елемент, т.е., політичний і комерційний, що були союзниками і прихильниками релігійоністів. (В.Б. 15.11.1937 р.)

1 жовтня.

(89)

**«Ти дав прапора боячимся Тебе, щоб вони
піднялись задля правди». – Пс. 60:4.**

В проголошенню правди повиннося уникати незгоди. Останок не шукає незгоди, але прикладає найлутші старання чинити волю Божу, несучи свідоцтво іншим, щоб і інші могли скористати привілеєм служити Господу. Правда ніколи не повинна бути ужита як наука до покарання інших. Говорити правду однак з конечності вимагає відкривати обман і обманників. Таке викриття дає змогу людям

доброї волі пізнати де і як можна дістати охорону, щоб вони могли іти правдивою дорогою. Праця свідкування о правді з конечності викриває тих, хто є проти Бога і Його царства і такі правди є покаранням для лукавих. Та свідки Єгови повинні всякого часу пам'ятати, що їх задачею є говорити правду як се Бог приказав, а наслідок буде після Його волі і праведний. Якщо сі наслідки спричинять покарання для лукавих, тоді се буде після волі Божої. (В.Б. 15.07.1937 р.)

2 жовтня.

(198)

«І водитимуть вас перед старших та перед царів за мене, на свідкування їм». – Мат. 10:18.

Нехай суди і всі присутні там чують, що Бог приказав що Його вістка буде доручена людям і тоді спокійно і з достойнством скажіть по суті слідує: «Мое засудження і покарання, що є лише з причини мого послуху до приказів Всемогучого Бога, є цілком не на місці і несправедливо, і таке засудження означає боротися проти Бога. То що я говорю, і говорив, не може зашкодити нікому, но якщо ви хочете покарати мене то я даю вам доброзичливе остереження як приказано Всемогучим Богом, що ви берете велику відвічальність на себе і мусите здати рахунок перед Богом за ваші поступовання. Я є цілком невинуватий і не вчинив ніякої провини і моєю повинністю є остерегти вас, що покаранню моему Бог не дозволить пройти незаміченим. Ви потерпите наслідки з Його руки, тому що ніхто з людей не може противитися Всемогучому Богу і оминати покарання». (В.Б. 1.10.1937 р.)

3 жовтня.

(321)

**«Неправду вони пророкують вам. Не слухайте їх, служіть цареві Вавилонському, то й живими залишитесь; про що доводити се місто до спустошення?»
- Єрем. 27:16,17.**

Безсумніву, що серед релігійних організацій є люди доброї волі, котрі знаходяться там як в'язні. (Іса. 49:9) Їм мусить бути дана нагода чути і слухати Господа. Є люди поза релігійними організаціями, що бажають справедливості і тому є доброї волі до Бога. Таким людям муситься дати нагоду чути вістку царства і довідатись про єдину дорогу утечи і єдине місце безпеченства, а саме, щоб служити Господу Ісусу Христу, Великому Царю, котрого Навуходонозор представляв і в сій пророчій картині. Доброта Бога Єгови до людей є показана в тому, що Він післав їм вістку остереження. Отже Він робить це цілком необхідним і кладе відвічальність на свідках Єгови, що вони мусять доручати Його вістку. (В.Б. 15.10.1937 р.)

4 жовтня.

(261)

«Кинулись тоді всі землі до Йосифа в Єгипет; бо всюди панував страшний голод». – 1 Мойс. 41:57.

Єгова рішив точне число яке має становити царський дім, але щодо великої громади, то нема причини чому мало б бути рішене число її. Спевністю, що Він міг знати наперед скільки членів буде в ній, але очевидно Він закрив се перед собою. Він велить людям пізнавати Його ласкаву провізію для них, і без жадної сторонності і використання кожному дозволено прийняти сю провізію і жити або відкинути її і остатись під прокляттям і згинуті. Бог Єгова отворив дорогу до життя, щоб люди шукали Більшого Йосифа, Ісуса Христа, і кормилися хлібом о який Єгова поставив для них, і щоб вони прийняли правду і стали під цілковиту контролю Господню, осталися там і радісно слухали Його. Божя провізія отворена для усіх країв світа. (В.Б. 15.02.1937 р.)

5 жовтня.

(196)

«По скінченню сімдесяти літ, ... Господь одвідає Тир, і він звернеться до своїх статків, і буде блудувати зі всіма царствами світа по цілій землі».

– Іса. 23:17 (англ. вид.)

Комбінація Ліги Народів складається із релігії, політики і торгівлі, а релігія, се узол, що в'яже їх до купи і їде на звіреві, приписуючи собі право володіти. Та стара «блудниця» дістане свою зверхність над сією злукою, коли вона 'поверне до своїх наймитів, і буде блудувати зі всіма царствами світа'. Се дальший доказ, що та злука, се та гидота спустіння. (Мат. 24:15) Коли Гієрархія дістане цілковиту контролю і власть над землею, то се переконає її, що її бажання сповнились, і тоді вона скаже: «Мир і безпека». Тоді «дивовижне діло» Єгови зачнеться. (В.Б. 1.05.1937 р.)

6 жовтня.

(315) (2d)

«Ви свідки мої. Чи ж є ще Бог крім мене? Ні, нема іншого Бога; Я нікого не знаю». – Ісайї 44:8.

Божий останок поставлений на позицію відвічальності й чести понад усі інші земні сотворіння, але цієї чести вони не прилашнують собі, ані вони не хваляться як за важні вони є. Вони є слуги Божі, і вони оціняють і радуються позицією яку Бог дав їм. «І ніхто сам по собі не приймає чести, а хто покликаний од Бога, яко ж і Арон». (Жид. 5:4) Бог через Ісуса Христа пошанував їх сим, що вибрав їх і призначив їх до служби в своїй організації, і вони затримують сю позицію лише тоді, коли мають розуміння і зростають в мудрості й вірності. Таким Бог дасть побіду через Ісуса Христа, еслі вони будуть вірні аж до смерти. Такі вірні мають честь і привілей мати часть в «незвичайній роботі» Бога. (В.Б. 15.05.1937 р.)

7 жовтня.

(151)

«Бо коли ми самохіть грішимо, прийнявши розум правди, то вже не зостається жертви за гріхи».

– Жид. 10:26.

Чоловік, який раз дістав певну міру розуміння правди, а онісля втратив се світло та повернув до диявола, стається

найгіршим його видимим знарядом в боротьбі проти вірних послідувачів Ісуса Христа. «Лукавий слуга» кляса впає під вплив і контроль сатани і демонів і став частию лукавої організації і ворогом Господа Бога і Його царства. Після цього диявол вживає «лукавого слугу» клясу щоб воювати проти Господніх вірних слуг. Перед тим нім хтось може стати слугою Господа такий мусить бути очищений кров'ю Христа і коли сей чоловік стається частию «лукавого слуги» кляси, тоді демони беруть над ним контроль і він стається цілковито нечистий і є він в далеко гіршім стані і положенні чим був передніше. — Луки 11:24-26. (В.Б. 1.06.1937 р.)

8 жовтня.

(132)

«Промов до всіх горожан Юди, що приходять в дім Господень зморявати себе, всі слова, що заповім тобі казати їм; ні слова не уйми (із сього)».

— Єрем. 26:2. Лесзер.

Чи вість правди ображає чи угоджає людям не береться до уваги. Вість правди не є вісткою жодного чоловіка, але є Божою вісткою і це є цілком нерозумно навіть думати стримуватися від виконання того, що Бог приказав, щоб угоджати людям чи заведенням, або запитувати самолюбних людей о позволення чинити те, що Всемогучий Бог приказав. Свідки Єгови не повинні поступати агресивно. Вони нічого не будуть чинити невластивого щоб викликати спір, але будуть з тихістю, тверезо без страху і з відвагою, звіщати вість правди, незважаючи на те, що яке-будь сотворіння може говорити чи чинити. (В.Б. 15.09.1937 р.)

9 жовтня.

(332)

«Нехай не буде в тебе богів інших перед моїм лицем. Не робитимеш собі ваяного кумира чи подоби того ... щоб не припадав ниць перед ними».

— 2 Мойс. 20:3-5.

Божий закон є незмінний, тому що Бог Єгова є незмінним. Його закон вказує на шлях до вічного життя. Жодному сотворінню, котре вперто і навмисно ломить Божий закон ніколи не буде дане життя вічне. Єслі чоловік вибере для себе іншого Бога, то Єгова не наділить його життям. Для чоловіка порушити повисше згаданий основний закон Божий, то се значить, що сей чоловік ставить себе по стороні диявола, що приведе до знищення. Для користі чоловіка, Бог постарався о закон, щоб чоловік не мав іншого Бога перед Ним, тому що Бог є єдиним джерелом життя. Релігія була і є найбільш успішним средством спонукати чоловіка до поламання Божого закону, але Бог схоронить його від руйнівного впливу. (В.Б. 1.06.1937 р.)

10 жовтня.

(201)

«І прочий народ, священники, левіти, воротарі, співці, нетиней, ... відлучились від чужоземських народів». – Неєм. 10:28.

Коли Неємія пішов до Єрусалиму відбудувати мури міста, Нетиней або не-Жиди були назначені до важних становиськів служби і виконували службу згідно із сим. Тут ясно показано, що Нетиней відлучилися від поганів і співтоваришили з Божим останком до Єрусалиму. (Неєм. 3:1-31) «А Нетиней жили в Офелі; над Нетинейми ж Зиха і Гишфа». (11:3,21) Се ясно показує, що не-Ізраїльтяни мали нагляд над іншими Нетинейми, і се попирає заключення, що се згідно із Писанням назначувати не помазаників, себто, Йонадабів або «інші вівці», на місце відвічальності, яко провідників студії в зборах, що складається з Йонадабів. (В.Б. 15.08.1937 р.)

11 жовтня.

(148)

«І придавлю між ними голос радощів і голос веселощів, співи молодому князеві й молодій княгині; замовкнуть жорна, погасне світло в каганцях».

– Єрем. 25:10.

Коли Єгова розпічне своє «діло дивовижне» тоді помешкання Католицької Гієрархії, котрі раніше освічували світильниками, стануть темними. Із початком «дивовижного діла», робота свідoctва буде викінчена по всьому «християнстві» через Єговових вірних свідків, котрі з часу Ісусової смерті високо підносили світильник для світа щоб світло сияло перед людьми і на славу Єгови. Вірні послідователі Христа знають, що ці події прийдуть скоро, тому що так Єгова повідомив, і Він запевнив, що виконає свій замір. Його свідкам тепер дано цілковите запевнення і сим скріплюється їх віра і вони возносять славу Богу Єгові, коли наполегливо йдуть вперед у вічу злісного противлення, знаючи, що перемога близько. (В.Б. 1.11.1937 р.)

12 жовтня.

(307)

«Він бажав потомства від Бога. Оце ж бережіть духа вашого, й ніхто не ламай віри жінці молодощів своїх». – Мал. 2:15.

І чому ж ся порада мала бути дана? Щоби дух потомства від Бога не зіпсувався через духа світа або поганів. Дійсні потомки мусять мати духа цілковитої посвяти Єгові й Його організації. Там не повинно бути поєднання з будь-якою частию сатанської організації. Замурати або загубити того духа значило б бути цілковито невідповідним статися «потомством від Бога». А се було б великим нещастям для сотворіння. Замішання себе з організацією сатани й напиватись духом її становить лукаве діяньство. Тому Єгова через свого пророка говорить до тих, що згодилися чинити його волю: «Нехай ніхто не обманює жінку молодощів своїх», т.є., Сиона, котрий є організація Божа, й до котрої кляса священства є залучена. Чому ж ні? Бо написано є: «Ледачі бесіди псують добрі звичаї». (В.Б. 15.01.1937 р.)

13 жовтня.

(84)

«Шукайте перш царства Божого». – Мат. 6:33.

Ті, що почули правду про царство і тоді одважно заявили себе по стороні Царя і радісно сповняють Його прикази, сі єдині люблять Бога і Його Царя і доказують се їх ділами. Сей факт, що Єгова посвятив століття на приготування до сього царства, і дальший факт, що Він посадив Царя на престолі, є безперечним доказом, що те царство є найбільшої ваги і що сьогодні Божі люди на землі мають перед собою найбільшу відвічальність і мають найбільший привілей який коли люди мали. Усе інше стає малим коли порівняти його з царством Божим під Христом. Тому що царство є так вельми важною річчю, прийшов час щоб ми дістали розуміння, що значить, що ми мусимо мати власне оцінення нашого споріднення до Царя і до Його царства. (В.Б. 15.12.1937 р.)

14 жовтня.

(46)

«Коли не послухаєте й не положите її собі на серце, щоб оддавати славу імені мойму, говорить Господь Саваот, так пошлю на вас прокляття». – Мал. 2:2.

Пророчі правди відкриті Господом у храмі стались благословенством для вірних слуг, але в той самий час сі правди сталися прокляттям для невірних, і так їх 'благословенства стались проклятими' навіть тепер. Се – правда, бо перед них поставлено правду, яка мала принести їм благословенства, а що вони відмовилися прийняти її, тому вони стались для них прокляттям. Інші, що не належать до «лукавого слуги» кляси, але котрі є винуваті за недостачі, недбальство й байдужність до їх задачей, мусять бути остережені, інакше Бог проклинає їх благословенства, еслі вони не направлять свого напряду й не віддадуться цілковито Господеві і покажуть їх щирість і стійність до справ Царства поручених в їх руки. Їх «добрі заміри» не будуть достаточною вимівкою за їх занедбання виконати свої задачі. (В.Б. 1.01.1937 р.)

«І взяв я кубка з руки Господньої та й напоїв із нього всі народи, ... та й цар Сесахський вип'є послі них». – Єрем. 25:17,26.

Із всією своєю могутністю, котрою хвалився диявол, він не зможе уникнути 'випити чашу Його гніву'. Сам диявол піде останнім в забуття після того як буде бачити всю свою організацію знищеною. Цар Вавилонський, що є головою всієї беззаконної організації, становить самого сатану. «Сесах» є символічне ім'я Вавилону. (Єрем. 51:41) Воно понизиться у великий день Бога Всемогучого. Коли сатанська організація почне падати, то релігійністи т. з. «християнства» будуть першими, а опісля ті, що покладали надію на сей світ як вічний, незламний і непохитний, будуть сильно здивовані. Вони будуть сильно здивовані, коли побачать упадок Римо-Католицької Гієрархії і для них се буде вельми «незвичайним ділом». (В.Б. 15.11.1937 р.)

«Не чинитимеш умови з жителями тієї країни».

– 2 Мойс. 34:15.

Угода установається коло гори Синай, зроблена зі всіма Ізраїльтянами, мала на цілі видати чистих і неопоганих людей для Єгового ім'я, і задля цієї причини Єгова заборонив Ізраїльтянам дружитися з поганями. Се показує, що люди вибрані для Єгового ім'я, себто, Його покликані свідки для Його ім'я, мусять бути відділені й відлучені від світа й мусять відмовитися робити який-будь компроміс із світськими організаціями або мати що-будь спільного із такими організаціями. Вірність і стійність вимагається від тих, котрих Єгова признає. Єслі хтось є нестійний, недбалий і байдужий, або противиться злученій діяльності Єгової організації у даванню свідоцтва про царство, то се становить доказ, що він не належить до храму. (В.Б. 15.01.1937 р.)

**«А у всьому показуючи себе яко слуг Божих: ...
ганьбою і хвалою». – 2 Кор. 6:4,8.**

Римо-Католицька Гієрархія клясує усіх що противляться їй, як «червоні» або «комуністи», і се вона робить, щоби підбурити людей проти тих, що стали по стороні правди. Гієрархія головню противиться і переслідує свідків Єгови, тому що вони проголошують правду про Боже ім'я і царство і указують на царство яко єдину надію світа. Єгова положив на своїх свідках задачу і дав їм привілей проголошувати Його ім'я й Його царство на землі; і так вони мають часть в «незвичайнім ділі». Коли се «незвичайне діло» скінчиться, тоді зачнеться «дивовижне діло», що є битва великого дня Бога Вседержителя. Протягом періоду Його «незвичайного діла» велика громада мусить стати по стороні Єгови і Його царства і доказати їх вірність і послухенство і затримати їх невинність до Бога. (В.Б. 1.05.1937 р.)

**«Каже ж Йосиф ... брата вашого меншого приведі-
те до мене, так і правдиві будуть ваші слова, і
не загинете. І вчинили так».**

– 1 Мойс. 42:18-20.

Так і Ісус Христос старається о охорону і безпеченьство для молодших з останка, що є представлені через Бенямина, щоби вони були злучені з Ним у храмі. В цій провізії люди доброї волі мають нагоду допомагати в спосіб який вони можуть. Люди доброї волі, що мильно трактували Божих дітей в 1918 р. і перед тим, і пізніше щирі жалували й визнавали їх злочин в тім згляді, то се показує, що вони не були в гармонії з сатаною і його організацією й його слугами, і що їх стан серця є властивий до Господа. Ось так «вівці» кляса відкриває себе. В минувших кількох роках люди доброї волі до Бога показали свій стан серця через їх

служення свідкам Єгови, помагаючи їм оскільки вони могли. (В.Б. 1.03.1937 р.)

19 жовтня.

(101)

«І розлютився змій на жінку і пішов провадити війну з останком насіння її». – Одкр. 12:17.

Лукаві духи посідають ум гордих, зажерливих, амбітних, та тих що занедбують контролювати себе і дозволяють ворожнечі або ненависті і злобі позістати в них. Ось так посівши їхні уми вони заволодівають такими сотворіннями і уживають їх як знаряд в боротьбі проти слуг Всевишнього. Релігійні проводарі, а головню «лукавий слуга» становлять класу «чоловіка гріха», «сина погибелі». Всі ті лукаві воюють проти Бога і проти Його слуг. Отже прийшов час, коли Бог дасть приказ своїм вірним одиницям сміло вийти наперед і 'виступити в похід проти неї'. Всі Його невидимі війська є теж виставлені в бойовий порядок проти ворога. Всі вірні тепер виступлять і ужиють духового меча в спричиненню енергійного нападу на ворожу твердиню, котра то твердиня являється релігія. (В.Б. 1.06.1937 р.)

20 жовтня.

(58)

«Слово, що надійшло до Єремії від Господа: Увійди в двері дому Господнього й промов там оце слово».

– Єрем. 7:1,2.

Єремії не сказано було йти в доми або церковні будинки і там привертати увагу на свою вість у приміщенні, але було сказано стояти у воротах звідки він міг промовляти свою вість до народу входячого і виходячого із храму. Се місце предсказує, що свідки Єгови мусять вийти наперед відкрито і в слух та на очах релігійоністів відважно проголошувати вість Єгови як він приказав; і що вони не повинні привласнювати собі заслуги за се, але казати: «Слухайте, слово Господа». Ніхто не повинен казати: 'Слухайте слів висказаних чоловіком', але 'слухайте, що Слово Боже ка-

же'. Се є робота Єгови, і се є «ділом незвичайним» для тих релігійоністів, котрі називають себе християнами. (В.Б. 1.09.1937 р.)

21 жовтня.

(175)

«Вразумляти їх від мене». – Езек. 3:17.

Незважаючи на те, що не вживається спеціального чи прямого зусилля подавати дальше вістку Царства володарям, то ся вістка привертала їхню увагу неодноразово через рознесення її до людей і володарі мусять звернути на се їх увагу. Могутні релігійоністи є вельми-противно настроєні, що люди слухають сю вістку і вони вкупі з їх політичними та судовими союзниками формують, постановляють і провадять в дію закони, щоб перешкодити людям слухати ту вість. Лише маленьке число звичайних людей чують, розуміють і оціняють сю вість як від Господа і вважають на неї, але далеко більше число людей вважають, що ся робота в котрій свідки Єгови є зайняті є 'вельми незвичайним ділом' і так вони відкидають її. Володарі держав і люди були остережені і се буде їх провиною тепер, якщо вони не будуть шукати способу утечи. День відплати вже прийшов. (В.Б. 15.11.1937р.)

22 жовтня.

(39)

«І не буде втечища пастирям ані притулку переднім ув отарі». – Єрем. 25:35.

Їхні брехні будуть геть зметені так, що ті пастирі не знайдуть місця до сховку та прибіжища до котрого вони могли б утекти. Завершене Боже «незвичайне діло» цілком відокриє їх. Тоді вони не зможуть сховатись від «десяти рогів» «звіра», тому що ті «роги», себто, володіюча сила, обернуться і роздеруть стару блудницю і ті священники, що залишаться живими на якийсь час, пізніше будуть знищені і не зможуть знайти ніде жадного прибіжища по причині свого поступовання, котре буде виразно свідкувати, що вони були священниками. Вони будуть старатися

заховати свою тотожність і казатимуть: 'Ми не є священники, а доглядники свиней або скота'. Їх обвинувачі розпізнають, що сі священники, - брехуни і не укажуть до них милосердя. Тоді вже не буде часу для священників Римокатолицької Гієрархії і їх союзників шукати прибіжища у Господа, ані розкаяння на смертному одрі не принесе їм жодного добра. (В.Б. 1.12.1937 р.)

23 жовтня.

(232)

«Говорить Господь Бог Ізраїля: Як зненавидиш її, розведися; ні, - кривда покрийє такого, як одежа, говорить Господь сил. Тим же то бережіть серце ваше, й не ламайте віри». – Мал. 2:16.

Коли хтось розведеться або відступить від Божої організації, то сим він показує, що він бунтівниче сотворіння, бо робить насильство своїй угоді вірності й послушенства. Се допроваджує до насильства проти Божої організації і проти вірних членів і слуг її. Такі одиниці переступають Божий закон і закони Його організації. (Прип. 6:20; Мат. 24:48-51) Хто зраджує Божу організацію, той нищить Духа Господнього і стається слугою диявола. Єгова відбирає свого духа від таких й викидає їх в темряву. Отже ті, що цілковито посвятилися Єгові, моляться: «Сотвори мені, Боже чисте серце, і віднови в мені духа сильного! не відкинь мене від лица твого, і духа твого святого не відбери від мене». (В.Б. 15.01.1937 р.)

24 жовтня.

(15)

«Бо й їх підневолять багатолюдні народи й царі великі; і оддам їх по ділам їх і по їх поступкам».

– Єрем. 25:14.

Небесні сили під провідництвом Ісуса Христа в часі великого конфлікту в Армагедоні, оправдають ім'я Єгови. Се буде могуче воїнство, котре не відступає назад ані не знає поразки. «Великими царями» є Єгова, Цар Предвіч-

ності, і Ісус Христос, Цар царів і Пан панів. Ці великі Царі були представлені Дарієм і Киром коли Вавилонське царство впало. Ті могутні Царі «підневолюють їх», т.є., халдеїв, через поразення їх вічним знищенням, і сим чином буде оправдане ім'я і Слово Єгови над Халдеями, себто, духовними членами сатанської організації включаючи і самого диявола. Діяння сього лукавого ворога і його орди досягло своєї межі. (В.Б. 1.11.1937 р.)

25 жовтня.

(292)

«Стійте ж оце, підперезавши поясниці ваші правдою і одягнувши у броню (панцир) праведності».

– Єфес. 6:14.

Пояс на поясниці символічно промовляє: «Я є слуга Всемогучого Бога і Ісуса Христа, і моїм поясом, що підневолює мене, являється правда». В середині в грудях знаходиться серце, і броня праведності означає, властиве доглянення або заслонення серця. Тому-то й порада стоїть: «Бережи твоє серце, мій сину, над усе, що бережеться, бо з нього виходить усе, чим живемо». (Прип. 4:23) Ті, що стоять сильно тепер мусять бути порушені несамолюбством, а їх мотива має бути чистою до Бога й до чоловіка; бо інакше вони не зможуть встояти. Божі воїни, себто Його свідки тепер на землі, мусять далі крокувати походом, тому дальше стоїть порада: «І обувши ноги в готовність благовіствування миру». (вірш 15) Обставина мира мусить тепер існувати між Божими людьми. (В.Б. 1.06.1937 р.)

26 жовтня.

(326)

«І взяв я кубка з руки Господньої та й напоїв із нього всі народи ... і всі царства на землі». – Єрем. 25:17,26.

Диявол є богом сього лукавого світа і володіє ним і приписує собі право володіти всіма царствами землі і котрих Господь знищить; і через се всі такі мусять випити з сього «кубка». Диявол предложив Ісусу всі ці царства при

услів'ї, що Ісус поклониться йому. Ісус відкинув пропозицію диявола, тому що в серці Ісуса завжди був закон Божий і волю свого Отця Він чинив всякого часу. Він не міг взяти володіння світом, аж до Єгового назначеного часу. В теперішнім часі Єгова посадив Ісуса Христа на престолі в повній власті, і він знищить всяке правління у всіх народах, що знаходяться під сатаною тому, що вони є проти Бога і Його Царства. Армагедон не полишить без уваги жодного народу або правительства на землі. (В.Б. 15.11.1937 р.)

27 жовтня.

(144)

«Остерігайтесь і бережітесь зажерливості».

– Луки 12:15.

Яка ж є причина того, що одиниця, котра починає шлях в служенню Богу, пізніше відпадає? Люцифер був перший з сеї класи. Написано є (Єрем. 51:13) що зажерливість була причиною його бунту і упадку. Всі, що опісля наслідували його достануться до того ж самого лукавого стану. Бог розпорядив, що ті, котрі мали бути правителями людей, займаючи відповідальні позиції між Ізраїльтянами, мали бути «богобоязливі, люди щирі, що ненавидять здирство». (2 Мойс. 18:21) Кожен, хто боїться Бога не буде домагатися того, котре Бог поручив іншим. Він не буде зухвало старатися дістати те, що не є назначено йому, знаючи, що Бог ненавидить таких. «Хто ж користі не любить, - життє продовжає». (Прип. 28:10) Є се зажерливі люди, котрими оволодів диявол і уживає як свій видимий знаряд у війні проти Божого останка. (Одкр. 12:17) Зажерливість є найсильнішим відбитком самолюбства. (В.Б. 1.06.1937 р.)

28 жовтня.

(157)

«Левіїним ... завіт мій із ним був завітом життя і щастя, а дав Я його задля страху, та й він боявся мене й страхався перед ім'ям моїм». – Мал. 2:4,5.

Позатипічним «синам Левія», котрі представляли всіх цілковито посвячених Богу, є обіцяно мир Божий, честь, безсмертність і вічне життя. (Рим. 2:6,7) Єгова дав покоління Левііна службу у своїм наметі як священникам і Левітам, і через свого пророка, Єгова сказав, що Він се зробив «задля страху, що він страхався перед ім'ям моїм». Левіти боялися Бога, і вони показали се коло гори Синай, коли то вони стали по стороні Єгови й тоді сталися виконателями тих, що звернулися до почитання диявола. Пізніше Пінегас показав подібний страх через ревне служення Єгові як виконатель присудів проти невірних. Се представляло позатипічних Левітів, що вони сміло й одважно проголошували Божі присуди проти невірних, і що відвічальність положена на них є проголошувати присуди Єгови. (В.Б. 1.01.1937 р.)

29 жовтня.

(9)

«Велика буря здійметься з найдальших окраїн землі.

І будуть того часу побиті Господом ... верх землі». –

Єрем. 25:32,33.

Ся страшенна буря прийде на ту часть сатанської організації, що на землі із-за того, що вона дійшла до крайності. Через се, це не є присуд від сатани, а ся буря здійметься і прийде від Бога Єгови через Його Виконавчого Чинownika Ісуса Христа. Це є Божя буря, котра цілком поторощить організацію сатани. Єгова зазначив у своєму Слові молитви які для Його слуг є способні виразити і відокрити замір, показуючи яка є Його воля відносно ворога і властивий напрям відносно Його слуг який вони повинні взяти. Молитва Псальміста показує замір Єгови: «Так ти гони їх вихром твоїм і бурею-хуртовиною, злякавши, змети їх! ... і зо встидом погибли. Тай щоб знали, що Ти, котрого ім'я Єгова, один єси Всевишній над цілою землею». – Пс. 83:15-18. (В.Б. 1.12.1937 р.)

30 жовтня.

(10)

«Ось, слуга мій, що я за руку держу його; вибраний мій, ... Не крикне він; не піднесе голосу, гнівний; не дасть почути його на улицах». – Іса. 42:1,2.

Той повисший текст з пророцтва Ісаї не значить, що слуга Господень не може говорити про царство Боже на вулиці. Божим людям не дозволено звертати на себе увагу, як се роблять слуги сатани. Робота Божого слуги має бути виконана чемно й гармонійно, і всякого часу з тим наміром, щоби звернути увагу на Єгову і Його царство, а ніколи на се, щоби звернути увагу на сотворіння. Свідки Єгови мусять голосити Царя і царство, ане людей. Сю то власну річ вони виконують через проголошення вістки о царстві через глосоапарат, і сим чином звертають увагу людям на великого Бога Єгову і Його Царя, і розказують людям як вони пізнали єдину дорогу до життя й щастя.(В.Б. 15.01.1937р.)

31 жовтня.

(156)

«Радуйся, небо, й ти, земле, гомоніть, гори, з радощів; втішив бо люд свій Господь, змилосердився до страждальників своїх». – Іса. 49:13.

Вірний останок, себто свідки Єгови, радуються в їх терпіннях, що вони були гідні бути слугами Бога Єгови і що їх почислено за небесну клясу. Разом з ними і «інші вівці», земна кляса також радується. Небесна кляса і земна кляса радуються разом. Кляса, що сьогодні заявила себе по стороні Бога і Його царства, нині терпить переслідування з рук сатани і його слугів. Та Єгова любить їх і показує свою милість до них. Коли ворог сатана стягає на людей горе за горем, Бог потішає своїх людей знанням, що Він пам'ятає про них, і хто радісно переносити буде терпіння ради справедливості і ради Його ім'я, той отримає Його вічну ласку. (В.Б. 1.03.1937 р.)

1 листопада.

(308)

«Переносітесь у Тарсис, ридаючи, ви, осадники острову [побережжя (Ром.)]. Чи се ж той радісний город ваш, що був знаний в давні давна?» (англ.)

– Іса. 23:6,7.

У сповнення цієї часті пророцтва, менш залежні частини католицької організації, чи то близько від матері чи далеко, будуть мати причину ридати й лементувати над знищенням Католицької Гієрархії, новочасним Тиром. Католицька Гієрархія не радується в Єгови, хоча й гіпокритично й фальшиво називає себе представительною Бога. Вона радується в своїм крамарстві й зисках, які вона дістає з торгування людьми. До тих менших груп католицької організації пророк неначе каже: 'Чи маєш чого радуватися тепер, бачучи, що новочасний Тир, Римо-Католицька Гієрархія і союзники й запаморочені нею люди, є тепер розбиті й спустошені? Новочасний Тир, Римо-Католицька організація не допомгла вам'. (В.Б. 15.04.1937 р.)

2 листопада.

(71)

«Про синів Ізраїлевих і про приходня, ... будуть шість міст сих прибіжищем». – 4 Мойс. 35:15.

Ненавмисний убійник, що втік у місто прибіжища мав дістати поміч дармо, але його перебування там було на тій підставі, що він мав постійно перебувати в тім місті і бути послухним правам того міста і бути зайнятим в тім місті, так щоби він не був тягарем іншим мешканцям того міста. Апостол оголосив те саме правило в (2 Солун. 3:8-12): Всі мусять працювати, інакше вони не повинні їсти. Убійник дбав о добро міста Левітів, і мусів триматися в границях того міста, т.е., Божої організації, аж до смерти первосвященника, що значить до скінчення священничої роботи церкви і аж вона переміниться у воскресенню. Хто так утік до міста, той не був урядовим членом того міста, але він отримав охорону і поміч й потіху від міста еслі згоджався з правами

його. Таким же чином справа стоїть з людьми доброї волі, Йонадабами. (В.Б. 15.08.1937 р.)

3 листопада. (318)

«Бо непослух, се такий гріх як і чарівництво, а своя воля, се таке як ідолопоклонність». – 1 Сам. 15:23.

Чарівники і злі духи були і є ворогами Бога і чоловіка, тримають контроль над умом чоловіка й одвертають людей від Бога. Цар Саул помер будучи ворогом Бога, тому що він боявся чоловіка і задля сього стався невірним Богу і цілковито відпав до диявола. Чарівництво практикувалось від часу Саула і практикується до нинішнього дня. Ламателі угоди знаходяться в точно подібному стані, що і Саул. Чарівники є тими сотворіннями, котрі віддають себе як знаряддя до уживання дияволом і його ангелів і дозволяють бути використаними як посередники для комунікації між лукавими духами, а людьми на землі. Чарівництво походить від диявола і є оwoчom непослуху. Сатана збунтувавшись проти Господа запровадив чарівництво, і він і його лукаві союзники уживають і практикують се до ошукання людських сотворінь. Божий закон забороняє чарівництво. (В.Б. 1.06.1937 р.)

4 листопада. (185)

«Одягніться у всю зброю Божу, ... бо наша боротьба не з тілом і кров'ю, а з князівствами і з властями і з миродержителями тьми віка сього, з піднебесними духами злоби». – Єфес. 6:11,12.

Сатана і його лукаві співтовариші, що злучилися з ним у бунті з почину, становлять владу, князівства і невидимі миродержителі сього лукавого світа, котрі оперують в темряві яко вороги людей. Члени Божої організації воюють проти сього диявольського правительства і тому повинні говорити правду відносно релігії, котра воює проти них, тому що релігія являється головним знарядом диявола через котрий люди стають ошукані. Однак в сій боротьбі, Бо-

жі вірні слуги не вживають тілесної зброї, щоби спричинити шкоду будь-кому із людських сотворінь. Їхня зброя до боротьби є лише одна, а се «меч духовний, котрий є Слово Боже». (В.Б. 15.06.1937 р.)

5 листопада. (159)

«Тільки затямте собі добре, що як мене вб'єте, так безвинну кров наведете на себе і на сей город і на осадників його; бо Господь післав мене справді». –

Єрем. 26:15.

Се не було погрозою, але приятельською осторогою. Єремія не був затривожений з причини високих урядників, ані він не ділав зарозуміло чи не розсудливо. Се було однак справедливим для нього говорити суддям, що відвічальність за винесення вироку проти нього спочиває на них. Покарання Єремії мало бути боротьбою проти Бога і судді мусіли бути відвічальні перед Богом за їх поступовання. Спричинення смерті Єремії не мало бути кінцем справи. Він не полишив сумніву щодо того, кому він мав бути послухний і говорив до суддів, що коли вони спричинять йому смерть, то стягнуть безвинну кров на себе, на город і на осадників його. Сим чином є визначена правдива і вірна дорога для свідків Єгови в теперішнім часі. (В.Б. 1.10.1937 р.)

6 листопада. (70)

«Скільки раз ви чинили се одному з сих братів моїх найменших, мені чинили». – Мат. 25:40.

Вівці кляса прилюдно заявляє їх поперття Божого останка, і сим чином стають по стороні Бога і Його царства, прилучуються до останка і стають їх співтоваришами в службі. Вони чують признання Господа Ісуса в сих словах: «Прийдіть, благословенні Отця мого, осягніть царство, приготовлене вам од основания світу». Ось так Господь знов показує, що громада яка була перша в Його замірі, явилась опісля у виконанню Його замірів, попираючи сим

слова Ісуса, що 'перві будуть останні, а останні перві'. Господь тут виразно указує на людей доброї волі як своїх «інших овець», котрі стались друзими овець вибраних перше, і так всі ділають разом як співтовариші в службі Єгови, Його Царя і царства. (В.Б. 15.08.1937 р.)

7 листопада.

(335)

«І вип'ють вони і будуть заточуватись і стуманіють на вид меча, що пошлю на них». – Єрем. 25:16.

Всі жорстокі, безбожні і злобні змагання щоб стримати вість Господа не можуть мати успіху в зупиненню її, ані не можуть ті народи «християнства» та його «великі мужі» уникнути пити сього кубка бо Єгова сказав: 'Вони вип'ють, будуть заточуватись і зійдуть з ума'. Вони є вельми божевільні тепер. Єгова каже, що вони вип'ють 'на вид меча, що пошлю на них'. Се показує, що вино пересердя відповідає (1) «мечу духовному, котрий єсть Слово Боже», виражаючи вістку пересердя Єгови і (2) нищетельному мечу спустошення Ісуса Христа в битві Армагедон. 'Вино в кубку' і «меч» також представляли яка є воля Божа перед і під час Армагедону. Його воля буде виконана. (В.Б. 1.11.1937 р.)

8 листопада.

(286)

«Так говорить Господь Саваот, Бог Ізраїля, про по-суд осталий в дому Господньому ... У Вавилон виве-зуть його». – Єрем. 27:21,22.

Робота свідоцтва тепер викриває нечистивість і лице-мірство «християнства» і сим ділом розрушуються твердині «християнства» в умах чесних і щирих людей. Честь і слава за повалення сих твердинь дається Ісусу Христу. То діло, котре в теперішньому часі виконується вірними послідовниками Ісуса Христа проголошуючи присуди Єгови проти «християнства», діє в висшій степені понижаюче на релігійоністів і приводить їх до відчаю. Але багато більше того прийде в недалекому будучім, хотя се не буде ділом вір-

них свідків, но буде ділом знищення, котре виконає Ісус Христос. Коли буде виконане викриття релігійних брехнів і обманів і стане завершене діло свідоцтва, тоді зараз же начнеться діло по виконанню Єговових присудів, тобто Його «діла дивовижного». (В.Б. 15.10.1937 р.)

9 листопада.

(295)

«Не будь таким, як лицеміри». – Мат. 6:5.

Св. Письмо встановляє незмінне правило, що всякий хто став членом церкви Божої повинен ступати слідами Ісуса, а тому мусить чинити то, що чинив Ісус. «На се бо ви покликані, бо і Христос страждав за вас, оставляючи вам приклад, щоб ви йшли за Його стопами». (1 Петра 2:21) Дальше Ісус сказав: «Кожен, хто від правди, слухає Мого голосу». (Йоана 18:37) Всі такі мусять слухати Його повелінь або потерпіти знищення. (Діян. Ап. 3:23) Претендувати на високий уряд, що представляє на землі Ісуса Христа і в той час йти шляхом протиположним тому яким Ісус йшов є цілком невідповідно і се доказує, що ті твердження Католицької Гієрархії є фальшиві. Ісус і Його апостоли ходили «із дома в дім» проповідуючи людям. Всі правдиві послідовники Христа Ісуса брали той же самий напрямок. (В.Б. 15.07.1937 р.)

10 листопада.

(269)

«І ... тепер радуюсь у страданнях моїх».

– Кол. 1:23,24.

Терпіння і горе, се обставини які мусять попередити перед повним входом у царство. (Діян. Ап. 14:22) Тим-то і апостол воскликнув: «Ми хвалимось горем». Знаючи, що терпіння і горе мусять прийти перед входом до царства, апостол дальше писав: «Тепер радуюсь в страданнях моїх за вас, і доповняю недостаток горювання Христового в моїм тілі (смертному) за тіло Його, котре єсть церква». Вірний і правдивий послідователь Ісуса Христа не помішає те-

пер т.з. «блаженності» із «радістю в Господі». Коли чоловік знає і оцінює факт, що він терпить зневаги і кару з руки ворога за се, що свідок Господень вірно і на правду береже, охороняє і поширює справи Царства, то се дає слугі дійсну радість, себто внутрішню втіху у виконанні волі Божої щоби йому дістати Боже признание і мати часть в доказуванні, що сатана брехун, а Єгова всегда справедливий. (В.Б. 15.12.1937 р.)

11 листопада.

(309)

«А мої свідки, - говорить Господь – ви».

– Іса. 43:10.

Не до навернення світа! Божі свідки є післані щоб їм бути свідком для Його ім'я і Його царства. Свідки Єгови не йдуть щоби закликати інших прийти і приєднатися до якоїсь організації. Вони не закликають і не домагаються від людей чинити що-небудь. З впевненістю і відвагою вони проголошують людям вість Єгови Бога і вказують для тих, що бажають отримати життя, що Бог постарався про спосіб охорони і життя через Ісуса Христа і Його царство. Свідки Єгови дають ясність людям, що вість ся не належить якій-будь людині, але є Божою вісткою, котра дається яко свідомство до народів і людей, і в той час, коли ся вість є доручена після Божого приказу, тоді ці свідки стають увільнені від їх відвічальності; після сього відвічальність лежить на тих, що чули сю вість. (В.Б. 15.09.1937 р.)

12 листопада.

(138)

«Моє ім'я страшне проміж народами. А тепер іще оця заповідь до вас, священники ... щоб оддавати славу імені мойму». – Мал. 1:14; 2:1,2.

Йонадаби тепер пізнають Єгову, і вони бояться Його святого імени, і доказують се своїм напрямом ділання. До невірних, до «лукавого слуги» кляси Єгова каже: «Де ж те поважання для мене? говорить Господь Саваот до вас, свя-

щенники, що зневажаєте ім'я моє?» (1:6) Той приказ даний позатипічним священникам був даний і пристосований до очищеного храму і опісля. Проба «синів Левієна» зачалась із початком суду в 1918 р. В той час зачався суд мотиви або серця тієї кляси. Се був час для тих, що зробили угоду чинити волю Божу, перестати віддавати честь людям і перестати підносити свій «смолоскип», щоби інші віддавали честь їм. Прийшов час для них віддати всяку честь і славу імені Бога Єгови. Отже, прийшла конечність дати приказ. (В.Б. 1.01.1937 р.)

13 листопада. (23)

**«Бога сил небесних – Його, як святого, шануйте;
Його одного вам боятись, перед Ним вам дрожати».**

– Іса. 8:13.

Ті, що бояться Бога, будуть стояти непохитно по Його стороні. Всі такі отримають охорону про яку постарався Бог. «Лукавий слуга» кляса не боїться Бога; інакше вони б не нападали на тих кого вони знають, що Бог дає їм місце в Його службі. Той, що боїться Господа, боїться не послухатись Його приказів, але такий чоловік не боїться жадного сотворіння чи диявольської товпи. Все, що проти Бога і Його царства, ми повинні уникати і те, що Бог ненавидить, ми повинні ненавидіти, тому що це є проти Бога і Його царства. Всякий, що намагається спричинити розділення в рядах Божої організації, чи він заявляє себе по стороні правди чи ні, через се являється порушником і повинен бути відділений. Немає часу ані причини вступати з такими в дискусію. Ми не потребуємо вступати в спір з ворогами Божими і марнувати час на них. (В.Б. 1.06.1937 р.)

14 листопада. (130)

**«І промовив фараон Йосифові: Отець твій і браттє
твої прибули до тебе ... і коли знаєш яких людей**

спосібних між ними, так настанови їх доглядниками над скотиною мою». – 1 Мойс. 47:5,6.

Се сильно твердить, що кого Єгова вибрав для своєї служби, той повинен бути чоловіком бачним, діяльним і спосібним, і найзручнішим в роботі приписаній йому, і повинен виконувати ту роботу вважно й щиро як самому Господеві. Се була тверда правда для многих зрозуміти її властиво. Члени великої громади доказують, що вони «люди активні» й зручні, вірні й сталі в службі Царя і так перед престолом вони «служать Йому день і ніч в храмі Його». Велика громада, що є діяльна й вірна, вона всякого часу ревна для Господа і Його царства і радується, що вона має часть в оправданню Єгового святого ім'я. (В.Б. 15.03.1937 р.)

15 листопада. (40)

«А їх домівки повалено [(П.В.) розкинено], та й в розвалища обернено. О, ридайте, кораблі Тирські, бо спустошена ваша твердиня!» - Іса. 23:13,14.

Божий Виконатель, Ісус Христос, установив Башти облоги проти диявольської релігійної системи і князів Римокатолицької організації, що торгують людьми й нищать їх права, і тоді система впаде. І який же буде наслідок? Виконатель Єгови з початком Армагедону спричинить руїну диявольській релігійній системі. Тоді ті, що будуть жити й бачити, будуть мати чого ридати. «Гієрархія судівництва», яка оперує з Ватикану, Італії, по приказу Господа Єгови напевно буде спустошена і те центральне правительство релігійної системи, що через століття ошукувало людей і зневажало Боже ім'я, упаде. Коли твердиня упаде, тоді її помічники можуть лише ридати. (В.Б. 15.04.1937 р.)

16 листопада. (261)

«І пійдуть многі народи й скажуть: Ходіть, вийдемо на гору Господню». – Іса. 2:3.

Вони йдуть до Божої організації, щоби дістати поучення з уст тих, що становлять дім Господень, і щоби пізнати Єгови і Його царство. Тут знову останок показаний, що він дає поміч великій громаді: «Бо з Сиону [храму, Божого місця перебування] вийде закон [правило ділання], і слово Господнє [властива і уповажнена вість про царство] – з Єрусалиму [т.є., Господньої організації, де свідки Божі перебувають]». Люди доброї волі бачать «гидоту спустошення», т.є., релігійні організації, котрі кажуть, що вони будуть володіти світом, і ті люди доброї волі втікають з диявольської організації і спішають до царства Христового. Там вони знаходять поучення і займаються в службі Господній з останком. (В.Б. 15.08.1937 р.)

17 листопада.

(323)

«Посипайте голови порохом, ви значніші в отарі; прийшла бо ваша година, щоб вас поколено й порозпуджувано, й попадаєте, як дорога посудина [примітка на полях: посудина бажання]».

– Єрем. 25:34.

Сатана тепер вживає многі «посудини», котрі добровільно стаються ужиті для його заміру і котрих він бажає для своєї цілі, і з початком Армагедону сатана буде бачити ці посудини попадавшими й покрушеними, і це перед тим нім він буде вкинутий в безодню. В продовж років він тримав декотрих з своїх посудин в позиції де вони заявляли, що представляють Бога і Ісуса Христа. Духовенство зайнявши таку позицію виставляє себе за Божих представителів, незважаючи на те, що в той же час чинить точно всупереч Божому Слову. Єгова дозволив їм на повний шнур йти їх гіпокритичним і лукавим шляхом і таким чином Він «щадив їх у великому довготерпінню» як «посудини гніва, наготовлені на погибель». Той день виконання вже близько. (В.Б. 1.12.1937 р.)

18 листопада.

(254)

«Бог бо се робить у вас, щоб і хотіти (вам) і робити по (Його) вподобі». – Филип. 2:13.

Бог відкрив значіння пророцтв для своїх людей для того, щоб вони могли бачити їх задачі, відвічальність і привілеї. Ліни्वство і байдужність принесе нещастя. Господь вимагає повної і радісної покірности. Це є день коли Бог приказав своїм людям «виступити в похід проти нього» і мати участь в Його роботі. Вірні тепер признають, що Бог надав їм нагоду мати часть в Його роботі для потіхи і заохочення тих, які заключили угоду чинити Його волю. Тому-то Він подає поживу відповідно до часу через відкриття Його пророцтв написаних давно тому. Бог обіцяв кермувати стежкою тих, хто визнає Його. Він часто порушує таких посвячених одиниць виконувати задачі про які вони не розуміють аж якийсь час опісля. (В.Б. 15.11.1937 р.)

19 листопада.

(7)

«Не робитимеш собі ваяного кумира чи подобини того ... Щоб не припадав ниць перед ними і не служив їм». – 2 Мойс. 20:4,5.

Виробляти який-будь образ і поклонятися перед ним, приписуючи йому, або тому кого він представляє, охорону або спасення, - становить зневагу для Єгови. Спасення чоловіка можливо лише через средство о яке постарався Єгова через Ісуса Христа, а іншого способу нема. У вічу сих виразних приказів Господа Бога, релігійоністи виробляють образи і поклоняються перед ним. Вони виставляють прапор і приказують людям віддавати йому привіт, і сим чином вони приписують спасення тому, що той прапор представляє. Хто зробив угоду чинити волю Божу, той мусить слухати Божого закона, інакше він зневажає Єгову і загубить усе. Кожний мусить рішити самий для себе, чи він буде послухний Богу і останеться правдивим Йому, або чи він по-

годиться з диявольською організацією, і буде послухний їй. (В.Б. 15.01.1937 р.)

20 листопада. (89)

«Страшно загримить Він на оселю свою; наче ті, що в тискарні грона топчуть, закричить Він на всіх живучих на землі». – Єрем. 25:30.

Єгова сим відкриває себе на стороні своїх вірних людей, себто громади храму, де Він перебуває і спочиває своїм духом. Він загримить проти Його ворогів, а не проти своїх людей, однак се вчинить через них. Се буде час побіди і «закричить Він наче ті, що в тискарні грона топчуть», закричить від радості і оправдання. Ті, що в тискарні грона топчуть, видавлюють вино, яке приносить потіху. Однак при сій okazії тиснення, Єгова через Ісуса Христа видавить кров з сатанської «земної виноградної лози». Се прийшов час на знищення ворога і час на оправдання і радості для Господа. Тиснення зачнеться з «християнства», але не зупиниться на ньому аж покіль не обійме або не займе всіх ворогів у «велику винотоку гніва Божого». (В.Б. 1.12.1937 р.)

21 листопада. (169)

«Як же заголодала й земля Єгипецька, заквилили люди до фараона про хліб. Каже ж фараон усім єгиптянам: Ідіте до Йосифа, і, що скаже вам, чиніте». – 1 Мойс. 41:55.

Єгова висилає своїх свідків сьогодні голосити сю вість потіхи до голодних душ, і каже до них: 'Ійдіть до мого Слуги, Ісуса Христа, і що Він скаже вам, чиніть се, і ви будете жити'. Нема іншого ніякого средства щоб можна отримати життя. Ось так Бог показує шукаючим Його ту щедрю провізію о яку Він постарався для них. Бачачи се, вірний останок мусить оціняти не лише їх привілей, але і їх велику відвічальність підносити прапор для людей і указувати їм на шпихлер і комори Єгови, котрі переповнені достатком ду-

ховної поживи. Теперішній голод прийшов на правительство сатани цього світа і дасться чим раз більше відчутти болючо й закінчиться у битві великого дня Бога Вседержителя. (В.Б. 15.02.1937 р.)

22 листопада. (52)

«Бо дав нам Бог не духа страху, а сили, і любові і здорового розуму». – 2 Тим. 1:7.

Диявол і сили його лукавих ангелів є невидимі для людських очей однак вони оперують через видимих сотворінь, котрі є також ворогами Бога і Його царства. Релігія, яка походить від диявола робить людей фанатичними; та точне послушення до Божих приказів тримає людей при здоровому розсудку. Релігійоністи здебільшого є без розсудку. Чи вірні послідувачі Ісуса Христа на землі вступають в конфлікти з релігійоністами? Ні! Слова апостола до Ефесян 6:12 показують, що се не є їх боротьбою. Людські сотворіння є ужиті як інструмент диявола і його лукавих ангелів щоб провадити війну проти послідувачів Христа. Многі із них чинять се несвідомо, тоді як релігійоністи стаються порушені духом злоби, зазисті і убійства; знов інші сліднують вперед в переступах, будучи обдурені сатаною. (В.Б. 1.06.1937 р.)

23 листопада. (187)

«І повелів цар Етіопієві Авдемелехові: ... витягни Єремію пророка з ями, покіль не вмер». – Єрем. 38:10.

Авдемелех представляв тих людей доброї волі, котрі є поневолені релігійними організаціями «християнства» і котрим відобрано їх свободу через ті організації, і котрі бачать велику несправедливість заподіяну Єговому помазаному останкові, котрого представляв Єремія. Чин того невільника представляв велику громаду, що виходить і прилюдно заявляє перед володіючою клясою (царем), що вони

стали по стороні Бога і Його народу, і сим чином вони стали свідками для Єгови і Його царства. Отже велика громада є свідками для Єгови, але вони не носять урядового ім'я, бо вони не є помазаниками дому Єгови. Вони спільно співділяють з останком. Вони мусять посідати ту саму віру, посьвату і ревність. (В.Б. 15.08.1937 р.)

24 листопада.

(164)

«Навчи мене творити волю Твою! ... веди мене». –

Пс. 143:10.

Правдиві, вірні і ревні одиниці не марнують тепер свого часу або що інше, щоб писати листи і запитувати, що чинити. Вони отримали прикази і порядки від Господа і знають свій обов'язок і ідуть вперед виконуючи їх. І се є добре, що вони це знають. Дехто з Господніх людей не мають тепер такої нагоди, щодо спілкування через письма з іншими. Вони не мають можливості отримувати видавництв Товариства, а головню журналу Вартова Башта. Однак вони кормляться Словом Божим і знають, що Господь приказав вірним до виконання і вони чинять се, хоча б се коштувало їх власного життя. Господня армія рухається вперед під приказом Ісуса Христа, а тому се не є час ухилятися від сього приказу. Нашим обов'язком є бути послухним Господу, а головню тоді, коли Його прикази є ясні і виразні. Ті, що в боєвій шерензі мусять далі продовжувати йти і не відставати. (В.Б. 15.11.1937 р.)

25 листопада.

(187)

«В мирі і правоті ходив він передо мною, та й відвернув многих од гріха». – Мал. 2:6.

Ісус Христос старався установити мир, рівність і порядок між Божими людьми. Він опрокинув гордість і гіпокритство, і односторонність. Він наунав про щирість, правоту і чесність, і Він «відвернув многих од гріха (себто, від беззаконня і крутарства)». Коли Ісус явився в храмі, Він

відвернув «вірного слугу» клясу від беззаконня, переворотності і крутарства, а хто не повернувся на таку дорогу, той не був признаний. Тепер останок, як вірні позатипічні сини Левіїні, котрих великий Переплавитель очистив в храмі, звертає і інших на правий шлях через проголошення ясної правди із Слова Божого в їх присутності, і так Він показує тих, що будуть становити «велику громаду» як вони можуть утекти від гніву Божого і знайти прибіжище в Його організації і під Його охороною. (В.Б. 1.01.1937 р.)

26 листопада. (331)

«Чи не зробився ж вертепом розбишак ув очах у вас дом сей, що названий моїм ім'ям? Я, я сам бачу се, говорить Господь». – Єрем. 7:11.

Зорганізована релігія, фальшиво названа «християнством» або «християнською релігією», сталася політичною та комерційною організацією і дійсним вертепом розбишак. «Вожді стада» ділають разом з духовенством, щоб позбавляти людей нагоди прийняти правду через те, що перешкоджають слухати її. Духовенство також «обкрадає Бога». Тому, що Єгова є «повільний до гніву» і надає лукавим повну нагоду продвигати своє лукавство, многі стались вельми самовпевненими і запевненими, що вони можуть без кари далі йти їх мильним напрямом. Протягом многих років Єгова дозволяв сатані виконувати його лукаву роботу і можливо сатана через століття, уважав що кара його не дотикне. Його слуги знаходяться в подібному стані. (В.Б. 1.09.1937 р.)

27 листопада. (302)

«І шолом спасення візьміть і меч духовний, котрий є Слово Боже». – Ефес. 6:17.

Єгова достарчає видавництва Вартової Башти для тих, котрі люблять Його і сі видавництва разом із Біблією, на якій вони є основані, указують послідователям Христа на правий шлях, яким вони мають іти. Через сі средства Гос-

подь дає можливість пізнати і визначити місце перебування ворогів, щоб ми могли бути приготовленими стрінути їх в битві, котра принесе успіх. Єдина зброя якої Божим вірним представителям на землі приказано уживати і вони мусять уживати є «меч духовний, котрий є Слово Боже». Як може хтось властиво вживати сю зброю, якщо він спершу сам не ознайомиться з нею? Він мусить студіювати Слово Боже і тоді бути пильним у виконанні того про що воно повідомляє. Те Слово містить прикази Єгови і Господа Ісуса Христа, Великого Пророка і котре тепер мусять виконувати в Його організації. - Діян. Ап. 3:23. (В.Б. 1.06.1937 р.)

28 листопада. (306)

«Збирайте ж собі скарби на небі». – Мат. 6:20.

Люди Єгови, чи то вони останок чи велика громада, не є прив'язані до голодом прибитого світа сатани, але є прохожанами, котрі тішуються охороною Божої ласкавої провізії для них під Ісусом Христом. Велика громада тепер не знаходить відпочинку в організації сатани, яка володіє землею. Їх не можна зачислити до теперішнього лукавого правління. Вони мусять голосити пильно царство Боже, і чинячи се, вони 'складають собі скарби на небі', і знають, що теперішній скарб із земних речей не буде схоронений в Армагедоні. Дуже можливо, що ворог стане зрабований з усього земного зараз перед Армагедоном. Певним є, що ніщо не пережиє Армагедону лише привілей служити Єгові, і сей привілей служення, разом із Словом Божим, становить «скарб на небесах». (В.Б. 15.03.1937 р.)

29 листопада. (303)

«Ще ж маємо певніше слово пророче, і ви добре робите, вважаючи на него». – 2 Пет. 1:19.

Тим хто посвятив себе цілковито Єгові, Господь дав свою правду. Се Він вчинив не тому, щоби ті що отримують правду могли затримувати її лише для їх власного внутрі-

пнього задоволення, але щоб вони могли пізнати і зрозуміти яка задача і відвічальність є положена на них і яку-то службу вони мусять виконувати. Навіть в теперішнім часі знаходяться ще деякі одиниці, що вважають, що вони є послідувателі Ісуса Христа, та котрі «завсіди вчаться, та й ніколи до зрозуміння правди прийти не можуть». (2 Тим. 3:7) Ті, що напrawdę люблять Господа будуть оціняти і в дійсності оціняють відкриттям сих пророцтв і побачать їх задачу і тоді радісно приступлять до виконання її. Вірні є проникнуті гарячим бажанням пізнати яка є відвічальність їх в теперішнім часі до виконання, і коли вони усвідомлюють се, вони виконують се з ласки Господа. (В.Б. 1.11.1937 р.)

30 листопада.

(108)

«Нічого бо не можемо проти правди, а за правду».

– 2 Кор. 13:8.

Ніхто не може бути успішним в занесенню будь-якої шкоди правді, ані він не може похитнути кого-будь хто дійсно вповні посвятився Господу і Його царству. Правда є вічна і непохитною позістане на віки, і всі хто є дійсно від правди будуть стояти за Господа, слухати і коритись Його голосу. Слово Боже є правда і еслі ми будемо мати цілковите довір'я до Бога, то ми знаємо що все вийде для добра тих, що люблять Бога і покликані є після Його заміру. Чи поширення злих і лукавих вістей проти Божої організації і Його слуг не захитає кого-будь з Господніх людей? Якщо вони піддадуться на сей лукавий вплив, то так; однак тих, котрі дійсно люблять Бога неможливо буде захитати. Господь міг перешкодити активній діяльності знарядам діявола, якщо б се було за найкраще. Та тепер прийшов час, коли все, що може похитнутись, буде захитане, щоб признані одиниці могли виявитись. (В.Б. 1.06.1937 р.)

1 грудня.

(190)

**«Та чи ж не вчинив сього один такий, що визнав-
чався духом? Що ж сей один учинив? Він
бажав потомства від Бога. Оце ж бережіть духа
вашого, й ніхто не ламай віри». – Мал. 2:15.**

Із натурального народу Ізраїля вийшов лише останок, що посідав духа Господнього і показав віру й послушенство до Нього. Так із многих, що зробили угоду бути народом Божим і послідувачами Ісуса Христа, вийшов останок, і той останок зачав відкриватися з початком судження храму. Яка була Божя ціль в тім, що Він зробив Ізраїльтянів як «один» нарід без перелобства або помішання з поганями? Він се чинив тому, що Єгова предсказав свій замір створити одно побожне насіння. «Він бажав потомства від Бога». Типічне «потомство від Бога» було схоронене від безбожної помішки. Се представляло, що дійсне Боже потомство мусить бути вільне і віддільне від світа. (В.Б. 15.01.1937 р.)

2 грудня.

(322)

**«Бенямина ж, брата Йосифового, не відпустив Яков
із браттям його, каже бо: коли б не сталося йому в
дорозі пригода!» - 1 Мойс. 42:4.**

Бенямин представляв молодшу духову громаду приходячу до Божої організації від 1922 р. і далі, і сим Бог показав свою любов до них. Нім Йосиф відкрив себе десятьом пів-братам, то вони мусіли показати їх бажання робити добро Беняминові. Се предсказувало найперше, що Єгова випробує людей доброї волі чи вони позбулися релігійного духа сього світа відносно переслідування послідувачів Ісуса Христа, що вони мусять доказати нім Він відкриє їм дорогу до життя. Факти добре знані показують, що кляса Йонадаба найперше показує ласкавість для свідків Єгови і тоді Господь відкриється їм і дасть довідома о Божій ласкавій провізії для них і укаже їм на дорогу до вічного життя. (В.Б. 1.03.1937 р.)

3 грудня.

(323)

«Побиті Господом ... не будуть по них плакати, не будуть їх збирати, ані ховати; гноєм лежатимуть верх землі». – Єрем. 25:33.

Се, що ховати їх буде неможливо, не лише з причини, що побиті вони будуть у великій кількості, але переважно тому, що вони є негідні пристойного захоронення; і їм не надано буде такого захоронення. Тих, що переживуть буде небагато в порівнянні з великим числом побитих і вони не будуть опоганюватись тим, щоб надавати захоронення лукавим. Виражена воля Єгови є та, що диявольська орда буде цілковито опозорена не маючи пристойного і почесного захоронення. Мертві тіла будуть залишені на поверхні для гниття і будуть жертві нечистим гтаством і звірями яко відплата за жорстоке поламання людством «віковічної угоди», котра забороняє свавільне, безжалісне вбивання звірят задля самолюбної наживи чи задоволення. Отже сатанська організація буде знищена в приниженому стані. (В.Б. 1.12.1937 р.)

4 грудня.

(221)

«Коли не положите її собі на серце, щоб оддавати славу імені мойму, ... Я одійму вам лопатку, та й кину вам калом у лице, калом жертв ваших святочних, і викинуть вас укупі з ними».

– Мал. 2:2,3.

Пророцтво Малахії висказане тут відноситься до невірної священничої класи духового Ізраїля, котрі терплять задля браку духової поживи й скріплення. З причини їх самолюбства ті невірні одиниці не можуть прийняти й кормитися благословенствами правди, яку Господь достарчає яко духову поживу для своїх людей. Вони противляться їм, і, не маючи скріплючої духової поживи, вони вмирають духово. Присуд Божий принесе їм ганебну смерть й безчесний похорон. Той, що був назначений виносити із храму,

мусів переходити через ворота калу й викинути їх у пропасть Гієни, показуючи сим судьбу «лукавого слуги» кляси. Се пророцтво показує кару цілковитого знищення невірних священників. (В.Б. 1.01.1937 р.)

5 грудня.

(286)

«Но Господь був з Йосифом, ... І віддав доглядник темничний в руки Йосифові всіх позакиданих в темницю». – 1 Мойс. 39:21.22.

Отже так Господь поручив своєму «вірному і розумному слугі» привілей і задачу служити всім іншим в'язням, себто представленим через Рут і Естер найперше і також людям доброї волі або Йонадабам, котрі тепер є увільнені і приведені в свободу Божого царства. Ось так Господь дав успіх в роботі «вірного слуги» кляси, котрого Йосиф представляв в сій точці драми. В їх руки Він передав всеньке своє добро. Вони моляться о добробут, щоб отримати після Його обітниці. (Пс. 118:25) Йосиф затримав свою невинність до Бога, так і останок члени тіла Христового, котрі остануться вірними, затримують їх невинність до Єгови і чинячи так вони будуть мати часть в оправданню Його святого ім'я. (В.Б. 1.02.1937 р.)

6 грудня.

(282)

«Усьому ж кінець наближився. Будьте ж оце тверезі і пильні до молитов». – 1 Петра 4:7.

Той, що любить Господа не дозволить гніву, ненависті та недобррозичливості до інших мати місце в своєму серці, бо через таке чинення він відкриває двері і залишає їх відкритими і тоді запрошує Божих противників, демонів увійти і оволодіти ним. Замість щоб бути розстроєному і сердитись на інших, то ми мусимо пам'ятати пораду дану Божим людям: «Пильнуймо й будьмо тверезі. Ми ж, (сини) дня, тверезімося, одягнувшись у броню віри та любови». (1 Сол. 5:6,8) Знаючи, що кругом нас вороги і через се всі у

великім небезпеченстві, Божі посвячені люди повинні сплягати на Нього беззастережно і сповняти Його прикази. Якщо ми маємо страх до Бога то виконаєм Його прикази і таким Бог дає своє запевнення, що вони знайдуть захист і охорону. (В.Б. 1.06.1937 р.)

7 грудня. (34)

**«А дух і невіста глаголять: «Прийди!» і хто чує,
нехай каже: Прийди!» - Одкр. 22:7.**

Тут Ісус Христос, Дух і Його невіста, духовна кляса, є зазначені як проголошуючи сю євангелію царства розказуючи, що день визволення вже прийшов і що всі доброї волі можуть шукати охорони в Господній організації. Його «інші вівці» або велика громада чують свідоцтво свідків Єгови і прилучуються до цієї служби і кажуть: 'Приходіть, всі ви доброї волі, що любите Бога і Його Царя; приходіть і прийміть благословенства вічного життя на землі'. Се показує, що ті співтовариші служать на славу Царя і Його царства. Се є єдина кляса представлена через Йоана, а іменно, духовний останок у храмі, що бачить велику громаду (Одкр. 7:9), а ті що не бачать не належать до храму. Єслі вони коли і належали до храму, то вони були зібрані й викинуті геть в надвірну темряву. – Мат. 13:41,42. (В.Б. 15.08.1937 р.)

8 грудня. (148)

**«І скажи їм: Так говорить Господь Саваот, Бог Ізраїлів: Пийте і упивайтесь, щоб аж вертали, та падайте,
не вставайте вже од меча, що пошлю на вас».**

– Єрем. 25:27.

Єгова не ділає проти своїх ворогів аж покіль Він спершу не дасть осторогу про свій замір і заявить причину свого поступовання. Тут Він каже до Єремії щоби повідомити людей, що се є приказом Господа Саваофа щоб народи пили, впивались і падали і що ніколи вже не встануть. Бог те-

смертельне сп'яніння є їх долею і що скоро вони знайдуть себе в цьому стані темряви з якого вони вже не вийдуть. Бог записав у своїм Слові і подав до уваги релігійоністів і інших, що організація світа, котру вони вважають неприступною і непохитною, мусить впасти і що о се Господь постарається, що увесь світ вип'є чашу Його лютості. (В.Б. 15.11.1937 р.)

9 грудня.

(101)

«Пильнуйте, стійте в вірі, мужайтесь і утверджуйтесь». – 1 Кор. 16:13.

Тепер час коли всі з останка мусять бути 'мужами розуміння' і 'докінчити діло як подобає мужам'. (1 Кор. 14:20) Такі є мужами в Христі, т.е., дорослими. Вони люблять Бога, і тому вони бояться Його, а не людей. Вони зрозуміли, що се день суду Господнього і що всі народи зібрані перед Нього. Вони отримали й оціняють приказ Господень йти і давати осторогу людям «християнства» перед розпочаттям Божого «дивовижного діла», і така їх любов до Бога порушує їх до діла; і виконуючи таку службу, вони не горді, але одважні, т. е., без страху. Бачучи, що царство прийшло, вірний останок бачить і розуміє, що робота проголошення Божого ім'я і Його царства мусить бути виконана тепер, і вони радуються, що вони мають часть у тій роботі. (В.Б. 15.05.1937 р.)

10 грудня.

(56)

«Я мушу благовістити царство Боже». – Луки 4:43.

Єдиний великий чоловік який жив коли на землі, Ісус з Назарета, був скромним чоловіком. Він не шукав вивисшити себе, але противно, впокорив себе і був послухним Богу Єгови і терпів зневаги і ганебну смерть; а се був наслідок Його вірності у виконанню волі Його Отця. Усякого часу Ісус робив натиск на величність і важність царства. Він голосив правду і заявив, що всі від правди мусять робити се також (Йоана 18:37). Ось таким то мірилом, кожний чоловік може змірити себе чи він у правді чи ні. Єслі він горячо

не попирає справи Ісуса Христа і не йде Його слідами, то він не є у правді. Ісус умер за царство у послушенстві до волі свого Отця. Бог підніс Ісуса з мертвих і вивисив Його до найвисшого місця у вселенній, і се за Його вірність. (В.Б. 15.12.1937 р.)

11 грудня.

(10)

«Вставайте ... проти нього війською». – Авдія 1.

Чи се не значить, що ми повинні воювати? Так, спевністю, се і є те значіння. Однак наша участь в сій битві мусить бути точно в гармонії із правилами і наказами Господа, а не після правил диявола. Вороги намагаються убити й погубити сотворінь, а особливо тих, що служать Богу, і вони воюють через уживання тілесної або смертельної зброї. Це не є напрям який може бути взятий християнином. Правдивий християнин не буде чинити тілесної шкоди жадному чоловікові. Він цілком дотримує правил Господніх і всякого часу знаходиться по стороні свободи слова, щоб кожному що має думку було дозволено так і висловитись, але Господь нехай буде Суддею, і нехай ті, що мають вухо чути правду, слухають. Єдина зброя, яку християнин властиво уживає, є Слово Боже, себто, «меч духовий». Слово Боже тепер є безсумніву зброю наступу, котрою християни се чинять. (В.Б. 1.06.1937 р.)

12 грудня.

(58)

«Як Вавилон повалував звоєнованих Ізраїльтян, так само у Вавилоні падатимуть побиті». – Єрем. 51:49.

Час Римо-Католицького злобного переслідування, і зневаження Божого ім'я наближується до кінця. Єгова потурбується про те, що сатані і всім його слугам, а особливо Гієрархії, відплатить повною мірою покарання. У той час як вірні послідувателі Христа тепер на землі дальше терплять збільшаючіся зневаги і жорстокі нападження на них через релігійних представителів диявола, Єгова ласкаво відкриває своїм вірним свідкам значіння Його пророцтв,

показуючи, що давно Він постарався для своїх вірних слуг. Отже нехай всі, що люблять Єгову і Його Царя, Ісуса Христа, будуть відважні і радісні, мати часть в доповненню страждань Христових, щоб вони могли незабаром брати участь з Ним у славі і радості, бачучи Єгове ім'я оправдане. (В.Б. 1.11.1937 р.)

13 грудня. (9)

«Та й ще питаєте: Чим гнівимо ми його? Ось тим, що мовляєте: Хто чинить зло той угоден Господеві, й до таких Він ласкавий; або: Де ж той Бог, що право судить? Ось, я посилаю ангела мого».

— Мал. 2:17; 3:1.

Противники стараються оправдати організацію сатани і їх співтоваришення із нею. Вони стараються показати, що се не противно Господу Єгові лучитися з релігійністами або з сатанською організацією, або миритися з світською організацією. Єгова не має жадної спільності із злочинцями, ані не признає нікого хто має спільність із злочинцями. (Пс. 94:20) Та безбожна організація, що устанавляє закони, і котра зневажає ім'я Боже і нівечить свідків за проповідування правди, і так «з нещастя робить закон», і Бог заявив, що Його правдиві діти не можуть мати спільності із тією ордою. (В.Б. 15.01.1937 р.)

14 грудня. (64)

«Користі з її будуть присвячуватись Господеві; не будуть ховати й складати їх у комори, а до тих, що живуть перед лицем Господнім, буде переходити користь із торгівлі його, щоб вони їли доситу та мали трівку одєжу». — Іса. 23:18.

Одкриття пророцтв Єгови, обнаживши духовенство і відкривши їх обман і проголошення присудів Єгови проти сього ложного товару, се сталося духовним «покармом у пору» для тих, що люблять Єгову. Сповнення пророцтва і

виrozumіння його показалося бути їх духовним покармом і корисним для тих, що люблять Бога. Коли люди доброї волі побачать сі речі, тоді стара «блудниця» і її союзники не зможуть своїм «товаром» і брехнями обманювати тих, що люблять і служать Єгови, але вони будуть кормитися покармом, що вельми задоволить їх і вони зрадіють. Коли ті люди доброї волі почують правду і будуть чинити її, то вони скоро обмиються, себто 'обмиють і обілять їх шати кров'ю Агнця'. Ось так вони показали себе як слуги Бога Єгови. Вони стають по стороні Господа. (В.Б. 1.05.1937 р.)

15 грудня.

(159)

«І дав фараон ім'я Йосифові Зафнат Панеях, і дав йому за жену Аснату, дочку Потифера, священника Онського». – 1 Мойс. 41:45.

Ім'я яке фараон дав Йосифові значить «спаситель світа» або «покарм живих». Так і Ісусу Христу, Більшому Йосифові, дано велику силу в небі й на землі. Він ставсь «вищою властю» з Єговою, котрому всяка душа мусить коритися або потерпіти знищення, а се головню відноситься до останка. Він ставсь Спасителем світа і «хлібом життя». Єгова вибрав Ісусу Христу невісту і післав Його до храму зібрати її до себе і взяти свою невісту. Останок сієї невісти громади знаходиться іще на землі, ті ж, що померли вірними, вже воскресли. Всі вони, як жена Йосифа, становлять Боже царське священство. – 1 Петра 2:9,10. (В.Б. 15.02.1937 р.)

16 грудня.

(325)

«Бо уста священників мають перестерігати знання і з його уст ждуть люди закону; він бо посланець Господа сил небесних». – Мал. 2:7.

Останок свідків Єгови мусять уживати свої уста безперестанно, і всякого часу вони мусять промовляти коли мають нагоду, і розказувати правду про Бога і Його царство. Вони мусять одважно говорити правду Божого Слова і про-

ти всякого перекручення його. Се вони виконують через поширення знання правди повсюди в друкованій формі; і се вони виконують тепер. Священнича кляса мусить слухати Божого закону й мусить повідомити інших, хто бажає слухати, бо Єгова вислав їх як своїх післанців голосити Його Слово і Його ім'я. Ісус Христос є великим післанцем Єгови і котрий приготував дорогу перед Господом і потім негайно прийшов у храм. Для цієї причини Він говорив про Єгову, яко «Такого, що післав Його». Ісус Христос в храмі тепер висилає останка. (В.Б. 1.01.1937 р.)

17 грудня.

(304)

«Десятеро з усяких різномовних народів ухоплять за полу Юдея, й казатимуть: Пійдемо й ми з тобою, ми бо чули, що з вами Бог». – Зах. 8:23.

Вони вхопляться Господа і заявлять їх посвяту Богу і Ісусу Христу. Вони не соромляться прилюдно заявити себе по стороні Христа і Єгови. Вони радуються співтоваришити з останком в несенню свідоцтва для імені Єгови і Його царства і вони несуть наружи які впали на всіх тих, що показують ревність і посвяту Богу. Останок провідничить; Йонадаби або велика громада, представлена через «десять мужів», радісно прилучилась з ними слідувати правдивою дорогою. Вони приносять свої офіри на службу, себто, вони віддають їх славу і посвяту, і вони дають їх час і енергію і гроші для справи царства на славу Єгови і Його Царя. (В.Б. 15.08.1937 р.)

18 грудня.

(249)

«Прилюдно, і по домам, ... Бо я не вхилився об'являти вам усяку волю Божу». – Діян. 20:20,27.

Ісус Христос терпів за розказування правди. Апостоли, особливо Павло, теж терпіли великі зневаги. Чому б свідкам Єгови сподіватися сьогодні слухатись Господа, та щоб не підлягати переслідуванню як несправедливим? Задачею свідків Єгови є бути послухними Йому, а Він відповідати-

ме за наслідки. Релігійоністи будуть дальше переслідувати свідків Господніх. Та коли Його «діло незвичайне» закінчиться, тоді Він виконає Його «діло дивовижне» і се буде кінець релігійоністам. Отже свідки Єгови є привілейовані вибрати, чи оминути терпіння тепер і потерпіти знищення від Єгови, або бути вірними до Бога сьогодні, терпіти переслідування з рук ворога і отримати Божі вічні благословення. 'Страх до чоловіка провадить в сіть'. (В.Б. 15.09.1937 р.)

19 грудня. (241)

«Не по тілу воюємо: (бо зброя нашого воювання не тілесна, а сильна Богом на зруйнування твердинь)».

– 2 Кор. 10:3,4.

Слово Боже, є тим духовим мечем, яке тепер є сильне в руках слуг Єгови проти твердинь Римо-Католицької організації. Ся твердиня є укріплена брехнями, за котрі ховаються чинителі беззаконня. Це є Боже Слово, що змітає геть місце сховку лжі і відкриває двері на вхід чесним людям побачити спосіб в який вони можуть стати по стороні Бога і знайти місце безпеченства. Ціль свідків Єгови, що мають часть в сій боротьбі, се проголошувати його ім'я і замір, та щоб люди могли отримати остерогу. Задля сієї причини ці свідки Єгови провадять сю боротьбу будучи наповнені радістю, бо їхня робота якщо буде виконана вірно, то принесе добро тим, що люблять справедливість і доставить честь і оправдання імені Єгови. (В.Б. 1.06.1937 р.)

20 грудня. (268)

«Чашу мою срібну вложи в торбу меншому і гроші його за пашню. І зроблено по слову Йосифому ...

Й знайшов чашу в торбі Беняминівій».

– 1 Мойс. 44:2,12.

Як чашу знайдено в торбі Беняміна, і поставлено там по розказу Йосифа, щоби випробувати його братів, так переслідування свідків Єгови як переступників дозволено

прийти на них яко проба для свідків і на всіх доброї волі, інакше названі «Йонадабами». Се чаша яку Єгова наляв своїм свідкам, щоби їх оскаржувано за злочин і переступ і як небезпечні для володіючих чинників світа, щоби сим випробувати людей; і се дає їм спромогу доказати їх невинність до Нього. Сі досвідчення були дійсною пробою для Йонадабів, і вони показали їх готовність співтоваришити з свідками Єгови, котрі були назначені як злочинці. (В.Б. 1.03.1937 р.)

21 грудня.

(269)

**«А ви не озивались; Тому вчиню так само з сим домом, що його названо моїм ім'ям, і що на його вно-
ваєте, та й з тим місцем, що наділив вам і вашим
отцям, - як учинив із Силомом». – Єрем. 7:13,14.**

Своїм способом поступовання з невірним народом в Єрусалимі Єгова відокрив своє незмінне правило, що ломателі угоди повинні потерпіти покарання з Його рук. Всі лукаві діяння про які Господь згадав устами свого пророка і, окрім того, лукаві діяння Ізраїля вчинені до самого падіння Силома, все це практикувалось і дальше практикується інтриганами т. зв. «християнської релігії», і через людей, а особливо духовенство, що вживає ім'я Єгови і Його Царя для самолюбної і невластивої цілі. Отже певним є, що те що впало на Силом є лише взірцем того, що повинно впасти на «християнство» в дуже близькому часі. (В.Б. 1.09.1937 р.)

22 грудня.

(289)

**«Вони видаватимуть вас у судові зборища ... Як же
видаватимуть вас, не дбайте про те, як і що вам
казати; бо дасться вам». – Мат. 10:17,19.**

Безсумніву, що Єгова дозволяє на теперішні обставини для того щоб правда могла бути проголошена перед судами як і перед людьми. Тому-то свідки Єгови повинні завсіди вияснити перед судом той факт, що та праця яку вони виконують від дому до дому з проголошення євангелії, є віст-

ка остереження і що ця праця виконується в послушенстві до Божих приказів і тому кожний мусить рішити за себе чи він буде слухати чоловіка чи Всемогучого Бога. Примусити замовчати свідків Єгови не зніме ніяким чином ті страдання, що приходять на рід людський, але противно, ті зусилля ставлять тих, котрі стараються перешкодити сьому в то положення, де вони напевно потерплять знищення, якщо вони не розкаються. (В.Б. 1.10.1937 р.)

23 грудня.

(323)

«Втечище пропаде від пастирів і порятунок від передніх ув отарі». – Єрем. 25:35, примітка.

Сі «передні в отарі» не знайдуть дороги до утечи. Релігійні інтригани котрі прийняли т.зв. «християнську релігію» для власної наживи, і котрі уживали її, та своїх позицій в тій організації щоб гнобити людей, будуть зловлені в те саме сільце в якому буде знищене духовенство. Після знищення духовенства та пастирів, безбожні «передові в отарі» будуть дальше боротись проти всіх, що стоять по стороні Єгови і тому вони одержуть у назначенім часі справедливу відплату від Господа. Їх кінець буде знищення. Пророк Єремія в 50:29 говорить: «Ніхто із них не врятується». Всі із класу «козла», чи духовенство чи незначні ділки в їх стадах потерплять цілковите знищення після вироку Господнього. Сей вирок є написаний і напевно буде виконаний. (В.Б. 1.12.1937 р.)

24 грудня.

(321)

«Хто братась із мудрими, буде й сам мудрий, хто ж заходить у дружбу з дурними, - зледачіє».

– Прип. 13:20.

«Ледачі бесіди псують добрі звичаї». (А.П.В.); «Ледаче товариство псує добрі звичаї». (Діяглот.) (1 Кор. 15:33) Дурні ті, що їх напрямом ділання кажуть – «нема Бога»; і хто йде в слід таких людей, той зайде в пропасть. Є лише

дві організації: одна справедлива, Божа, а друга лукава – сатани. Хто пристав до Божої організації, і хто покинув опісля ту організацію, той мимоволі прилучується до організації сатани. Ніхто не може служити Богу і сатані. Позаяк релігійоністи і «лукавий слуга» не служать Богу, хотя й оперують під ім'ям Бога й Христа, то ясным є, що вони належать до диявольської організації. Посереднього ґрунту нема. Чоловік може бути лише по стороні Бога або проти Нього. (В.Б. 15.01.1937 р.)

25 грудня. (155)

«Я на те прийшов у світ, щоб свідкувати правді.

Кожен, хто від правди, слухає мого голосу».

– Йоана 18:37.

Єгова Бог післав Ісуса на землю, як свого особливого представителя і вість котру Він доручав була вісткою від Всемогучого Бога. Диявол ошуканець і душогубця через століття очернював ім'я Бога Єгови, висміював і зневажав Його, та заперечив, що Він може поставити на землі чоловіка, котрий би залишився вірним до Бога, коли диявол піддасть його випробовуванню. Опісля дозволяючи, щоб диявол через чотири тисячі років продовжував безперешкодно свою лукаву працю, Єгова післав свого любого Сина Ісуса на землю доказати, що диявол – брехун і що буде оправдатель імені Єгови. У виконанні волі Божої це було найпершою важністю, що Ісус проголошував правду. Кожна людина, що відмовляється слухати вість Ісуса не є від правди, але знаходиться під контролем диявола. (В.Б. 1.07.1937 р.)

26 грудня. (78)

«Оце купив я вас і землю вашу Фараонові. От вам насінне, возьміте і засівайте землю. А з урожаю даватимете п'ятину Фараонові». –1 Мойс. 47:23,24.

Все так було і все так буде, що люди мусять працювати. (2 Сол. 3:10) Єслі чоловік не робить, нехай і не їсть. Ліни-

вий чоловік – гідота в очах Божих, і належить до марно-травників. (Прип. 19:15; 31:27) Для добра великої громади і її будучого життя, Господь постарався що вона не має дармувати, а безперестанно служити Йому. «Ви не свої ... викуплені ціною, тим прославляйте Бога». (1 Кор. 6:19,20) Вимоги від великої громади є рівно ж розумні й «не тяжкі». Ісус Христос поставив їх на рівнім ґрунті перед Ёговою і вимагає від них вірного служення Богу і не поза міру. (В.Б. 15.03.1937 р.)

27 грудня.

(292)

«Становітєся ж у босву лаву навкруг Вавилону ...

Підійміте з усіх боків крик проти його».

– Єрем. 50:14,15.

День обрахунку з ворогом наближився. Божий виповіджений замір є невдовзі знищити ворога; але перед виконанням сього, то остереження мусить бути оголошене так, щоб ворог міг чути і щоб люди доброї волі могли бути повідомлені про їх єдине средство до охорони. Бог заявив, що ця праця проголошення правди мусить бути виконана. Він припоручив сю задачу останкові, і їх співтоваришам. Се є битва Ёгови і ті, що люблять Бога і що знаходяться тепер на землі, з великою радістю приймуть участь в сій битві через проголошення вістей правди. Їх участь в сій битві є в тому, щоб співати хвалення Ёгові і проголошувати про Ёго ім'я і царство. Всі з останка і люди доброї волі до Бога, тепер докажуть їх любов до Бога сим, що сміло і одважно виконуватимуть Ёго прикази в проголошенню Ёго вістки правди. (В.Б. 1.08.1937 р.)

28 грудня.

(256)

«Над усе ж узявши щит віри, котрим здолісте всі розпалені стріли лукавого вгасити». – Єфес. 6:16.

Щоби мати віру, то одиниця мусить цілковито довіряти і сполгатися на Бога Ёгову і Ёго Слово і наслідувати і виконувати Божі прикази, як се Ісус чинив. Щоби мати ві-

ру, одиниця мусить мати також знання і вирозуміння Слова Божого і тоді вповати на Його Слово і відмовитися бути затривоженими або звернути у бік через научення чи теорію жодного чоловіка. Приймаючи участь в сій війні під приказом Господа вони мусять позістати правдивими, сильними і вірними аж до смерті. Вірні знають, що не мають зважати на те, що ворог може вчинити проти них, а також що ніяке лихо не може впасти на тих, що стоять в Господі і залишаються вірними і радісними в Його службі до останку. Проти таких стріли лукавого є нездатні ушкодити, тому що вони не можуть пробити броню праведності, себто чисте і несамолюбне серце. (В.Б. 1.06.1937 р.)

29 грудня.

(283)

«Та й цар Сесахський (Вавилонський) вип'є послі них. О, як же впаде Сесах (Вавилон)! ... О, як же то Вавилон та зробиться страховищем між народами!»
- Єрем. 25:26; 51:41.

Дійсно виповіджене пророцтво проти Сесаха, є останньою частию пророцтва Єремії, проти всіх світових організацій. Остання часть битви Армагедону буде знищенням ангельських сил сатани під провідництвом Гога. Це буде тяжким покаранням для диявола, бути присутнім і бачити всі свої сили забраними від нього Господом Ісусом Христом. Тоді в цілковитому опозоренні сам сатана буде схоплений Господом Ісусом Христом і цілковито позбавлений всякої сили і вкинутий у безодню. (Одкр. 20:3) Сим чином Господь показує початок і кінець битви Всемогучого Бога, котра завершиться цілковитою перемогою руками Царя над царями Ісусом Христом і на честь і оправдання імені Єгови. (В.Б. 15.11.1937 р.)

30 грудня.

(336)

«Пильнуйте, стійте в вірі, мужайтесь і утверджуйтесь». – 1 Кор. 16:13.

Ті, що дійсно люблять Бога і сполягають на Нього беззастережно, не будуть навіть затривожені тим, що Він відкрив їм, що скоро впаде на народи, ані не будуть вони стримуватися у виконанні приписаної їм задачі. Вірні даліше кормитимуться «харчем в пору» о котрий Він постарався для них. Вони будуть старанно і пильно досліджувати те, що Бог подав до їх відома. Вони живуть разом в мирі доказуючи їх любов один до одного через допильнювання ними добра іншим і стараючись помагати своїм братам, включаючи Йонадабів; та не матеріальну поміч, але ту поміч, щоб дати можливість одиниці стати твердо, дістати вирозуміння і оцінення Божої провізії для тих, що люблять Його і є пильно зайняті в Його службі. Нехай всі вірні стануть в силі Господа стоячи рамя в рамя проти укріпленого в окопах ворога. (В.Б. 15.10.1937 р.)

31 грудня.

(330)

**«І хоч вони будуть воювати проти тебе, та не поду-
жають тебе; Я бо з тобою, говорить Господь,
щоб ратувати тебе». – Єрем. 1:19.**

Єремію було повідомлено, що він мав воювати. У теперішнім часі свідки Єгови знають, що вони мусять воювати, і тим-то Бог приказав їм кажучи: «Уставайте ... проти неї війною». (Авдія 1) В той самий час Єгова дає запевнення своїм вірним одиницям, що вони не будуть розбиті ворогом, тому що вони знаходяться під провідництвом Ісуса Христа побідоносного Воїна і знаходяться в цілковитій підтримці Всевишнього. Нехай Католицька Гієрархія і її спільники та релігійні попирачі чинять що вони бажають в противенстві праці Єгови, будучи в той момент поінформованими Його вірними слугами. У своїм часі Бог постарється про се, щоб ворог зазнав цілковитої поразки. Отже Він каже до своїх слуг: «Будьте сильні в Господі, і в потузі сили Його». (В.Б. 1.09.1937 р.)

The Headquarters of the
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
 and the International Bible Students Association
 are located at
 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

Address of the Society's branches
 in other countries:

Argentina,	Calle Cramer 4555,	Buenos Aires
Australia,	7 Beresford Rd.,	Strathfield, N.S.W.
Belgium,	66 Rue de l'Intendant,	Brussels
Brazil,	Av. Celso Garcia 951,	Sao Paulo
British Guiana,	Box 107,	Georgetown, Demerara
Canada,	40 Irwin Ave.,	Toronto 5, Ont.
Chile,	Avda. Buenos Aires 80, (Blanqueado)	Santiago
China,	Box 1903,	Shanghai
Czechoslovakia,	Tylova ul. 16,	Praha-Smichov
Denmark,	Sondre Fasanvej 54,	Copenhagen-Vaiby
England,	34 Craven Terrace,	London, W. 2
Estonia,	Suur Tartu - Maantee 72-3,	Tallinn
Finland,	Vainamoinenkatu 27,	Helsinki
France,	129 Faubourg Poissonniere,	Paris IX
Germany,	Fuchsberg 4/5,	Magdeburg
Greece,	Lombardou 44,	Athens
Hawaii,	1228 Pensacola St.,	Honolulu
India,	40 Colaba Rd.,	Bombay 5
Jamaica, B.W.I.,	151 King St.,	Kingston
Japan,	58 Ogikubo, 4-Chome,	Suginamiku, Tokyo
Java,	Post Box 59,	Batavia Centrum
Latvia,	Cesu Iela 11 Dz. 25,	Riga
Lithuania,	Aukštaičiu g-vė 8, b. 1,	Kaunas
Luxemburg,	37 Eicherberg,	Luxemburg
Mexico,	Calzada de Melchor Ocampo 71,	Mexico, D.F.
Netherlands,	Camplaan 28,	Heemstede
New Zealand,	Box 252,	Wellington
Norway,	Inkognitogaten 28, b.,	Oslo
Philippine Islands,	1132 Rizal Ave.,	Santa Cruz, Manila
Poland,	Rzgowska ul. 24,	Lodz 7
Rumania,	Str. Crisana No. 33,	Bucuresti 2
South Africa,	Boston House,	Cape Town
Spain,	Calle de Cadarso 11,	Madrid
Straits Settlements,	Post Box 566,	Singapore
Sweden,	Luntmakaregatan 94,	Stockholm
Switzerland,	Allmendstrasse 39,	Berne
Trinidad, B.W.I.,	Box 194,	Port of Spain
West Africa,	71 Broad St., Box 695,	Lagos, Nigeria
Yugoslavia,	Visegradska ul. 15,	Beograd

Please write direct to the Watch Tower Bible & Tract Society at the above addresses for terms on our literature in those countries. Some of our publications are printed in 73 languages.